

Creative Europe in Vlaanderen

Een diepgaande evaluatie van de impact,
prestaties en strategische kansen voor Vlaanderen
binnen het Creative Europe programma

Bestek nr. 2025/CJM/IB/CreatiefEuropa

Anne Borghers, Wim Marneffe en An Katrien Sodermans

**INDI
ville**
make a difference

Inhoudstafel

Inhoudstafel	2
Lijst van tabellen.....	6
Lijst van figuren	7
0 Management samenvatting	8
1 Inleiding	11
1.1 De rol van het Creative Europe programma en relevantie voor Vlaanderen	11
1.2 Beleidscontext en aanleiding van het onderzoek.....	12
1.3 Governance en ondersteuning in Vlaanderen.....	12
1.4 Doelstelling en onderzoeksvragen.....	13
1.5 Leeswijzer en opbouw van het rapport	13
2 Methodologie.....	15
2.1 Onderzoeksopzet	15
2.2 Literatuurstudie	16
2.3 Kwantitatieve luik: analyse van oproepen.....	17
2.3.1 Databronnen en databankopbouw	17
2.3.2 Definities en analysemethoden.....	18
2.4 Kwalitatief luik: Consultatiedag en focusgroepen	21
3 Literatuurstudie	23
3.1 Inleiding.....	23
3.2 Relevantie van Creative Europe voor de Vlaamse culturele en creatieve sectoren (CCS).....	23
3.2.1 Doelstellingen van het Creative Europe programma	23
3.2.2 Inhoudelijke aansluiting met noden in Europese CCS volgens literatuur	24
3.2.3 (Beperkte) literatuurinzichten over Vlaamse of vergelijkbare context	25
3.3 Drempels en knelpunten in deelname aan Creative Europe.....	26
3.3.1 Administratieve en procedurele complexiteit	26
3.3.2 Capaciteits- en schaalproblematiek	27
3.3.3 Toegang tot netwerken en partnerschappen	27
3.3.4 Taalbarrières en kennisasymmetrie	28
3.3.5 Ongelijkheid tussen subsectoren	28
3.3.6 Tijdelijkheid en gebrek aan structurele ondersteuning	28
3.3.7 Samenvatting van knelpunten.....	29
3.4 Rol van nationale en regionale overheden bij ondersteuning	29
3.4.1 Nationale infrastructuur en Creative Europe Desks.....	29

3.4.2	Best practices in ondersteuning	29
3.4.3	Vlaamse ondersteuningsmechanismen	30
3.4.4	Aandachtspunten m.b.t. beleidscoherentie en afstemming tussen beleidsniveaus	30
3.5	Samenvatting literatuur	31
3.5.1	Efficientie	31
3.5.2	Effectiviteit	32
3.5.3	Relevantie	33
3.5.4	Coherentie	33
3.5.5	Hypothesen op basis van de literatuur	34
4	Kwantitatieve analyse	36
4.1	Beschrijving van de dataset	36
4.2	Cultuur	37
4.2.1	Deelname en slaagcijfers Cultuur algemeen	37
4.2.2	Deelname en slaagcijfers Cultuur per oproep	40
4.2.3	Rollen en samenwerking Cultuur algemeen	41
4.2.4	Rollen en samenwerking Cultuur per oproep	45
4.2.5	Financiering Cultuur algemeen	46
4.2.6	Financiering Cultuur per oproep	48
4.3	Conclusies Cultuur	49
4.3.1	Conclusies cultuur algemeen	49
4.3.2	Conclusies cultuur per oproep	50
4.4	MEDIA	52
4.4.1	Deelname en slaagcijfers MEDIA algemeen	53
4.4.2	Deelname en slaagcijfers MEDIA per oproep	54
4.4.3	Rollen en samenwerking MEDIA algemeen	58
4.4.4	Rollen en samenwerking MEDIA per oproep	60
4.4.5	Financiering MEDIA algemeen	63
4.4.6	Financiering MEDIA per oproep	65
4.5	Conclusies MEDIA	69
4.5.1	Conclusies MEDIA algemeen	69
4.5.2	Conclusies MEDIA per oproep	70
4.6	Sterktes, knelpunten en potentieel	76
4.6.1	Sterktes	76
4.6.2	Knelpunten	76
4.6.3	Potentieel	77
5	Kwalitatieve bevindingen vanuit het werkveld	78

5.1	Sterktes	78
5.1.1	CE als Europese hefboom en kwaliteitslabel.....	78
5.1.2	Netwerken, samenwerking en internationalisering	79
5.1.3	Ondersteuning en begeleiding	79
5.1.4	Innovatie, experiment en culturele diversiteit.....	79
5.1.5	Efficiënt gebruik van middelen en motivatie in het veld	79
5.2	Zwaktes	80
5.2.1	Complexe procedures en administratieve last.....	80
5.2.2	Lage slaagkansen en hoge concurrentie	80
5.2.3	Capaciteitsdruk en afhankelijkheid van externe expertise	80
5.2.4	Fragmentatie, onvoorspelbaarheid en gebrek aan continuïteit	81
5.2.5	Gebrek aan bruikbare feedback en kennisdeling	81
5.2.6	Structurele ongelijkheid tussen spelers	81
5.3	Kansen.....	81
5.3.1	Vereenvoudiging en digitalisering	81
5.3.2	Gerichte coaching en kennisdeling.....	82
5.3.3	Strategische netwerkvorming	82
5.3.4	Structurele trajecten en continuïteit.....	82
5.3.5	Complementariteit tussen Europese en Vlaamse instrumenten	82
5.3.6	Toegankelijkheid en instroom via cascading grants.....	82
5.4	Bedreigingen	83
5.4.1	Escalerende concurrentie en lage slaagkansen.....	83
5.4.2	Financiële en structurele ongelijkheid tussen lidstaten.....	83
5.4.3	Projectlogica versus duurzaamheid	83
5.4.4	Volatiliteit van EU-prioriteiten	83
5.4.5	Lobby en concentratie van middelen.....	84
5.4.6	Economische en geopolitieke druk	84
6	Synthese van bevindingen.....	85
6.1	Vlaamse uitgangspositie en succesfactoren	85
6.2	Drempels en belemmeringen voor verdere deelname	85
6.3	Versterkingskansen en groeipotentieel.....	86
6.4	Structurele uitdagingen en beleidsafstemming	86
6.5	Toetsen van de hypothesen.....	87
6.5.1	Efficiëntie	87
6.5.2	Effectiviteit	89
6.5.3	Relevantie en coherentie	91

7	Beleidsaanbevelingen.....	95
7.1	Aanbevelingen op EU-niveau.....	96
7.1.1	Korte termijn	96
7.1.2	Lange termijn.....	97
7.2	Aanbevelingen voor de Vlaamse overheid	98
7.2.1	Korte termijn	98
7.2.2	Lange termijn.....	99
7.3	Aanbevelingen voor de Creative Europe Desk Vlaanderen	100
7.3.1	Korte termijn	100
7.3.2	Lange termijn.....	101
7.4	Aanbevelingen voor indienende organisaties	102
7.4.1	Korte termijn	102
7.4.2	Lange termijn.....	103
8	Bijlagen	104
8.1	Bijlage 1: Moderatiegids focusgroepen	104
8.2	Bijlage 2: Kwantitatieve analyse: plan van aanpak.....	106
8.3	Bronnenlijst literatuurstudie	110

Lijst van tabellen

Tabel 1: Timing van het onderzoek	16
Tabel 2: Overzicht elementen per call	19
Tabel 3: Overzicht definities	20
Tabel 4: Cultuur: Overzicht beschikbare data	37
Tabel 5: Cultuur: Slaagcijfers per oproep	40
Tabel 6: Cultuur: Gemiddelde score per oproep	40
Tabel 7: Cultuur: Aantal unieke coördinatoren en participanten	42
Tabel 8: Cultuur: Participant role	45
Tabel 9: Cultuur: Gemiddeld aantal organisaties per project	45
Tabel 10: Cultuur: overzicht financiering en aantal deelnames	46
Tabel 11: Cultuur: Overzicht financiering en deelnames per oproep	48
Tabel 12: Cultuur: Gemiddelde requested EU contribution per participant (beoordeelde projecten)	49
Tabel 13: MEDIA: Overzicht beschikbare data	52
Tabel 14: MEDIA: Slaagcijfers per oproep	55
Tabel 15: MEDIA: Gemiddelde score per oproep	57
Tabel 16: MEDIA: Aantal unieke coördinatoren en participanten	58
Tabel 17: MEDIA: Participant role	61
Tabel 18: MEDIA: Gemiddeld aantal organisaties per project	62
Tabel 19: MEDIA: Overzicht financiering en aantal deelnames	63
Tabel 20: MEDIA: Overzicht financiering en deelnames per oproep	65
Tabel 21: MEDIA: Gemiddelde requested EU contribution per participant (beoordeelde projecten)	68
Tabel 22: Onderzochte calls	106

Lijst van figuren

Figuur 1 Overzicht onderzoeksopzet.....	15
Figuur 2: Overzicht projectstatussen	20
Figuur 3: Cultuur: Deelname Europa.....	38
Figuur 4: Cultuur: Verdeling deelname Belgische organisaties	38
Figuur 5: Cultuur: Overzicht Aantal participanten per projectstatus voor Europa, België en Vlaanderen	39
Figuur 6: Cultuur: Overzicht coördinator en partner voor Europa, België en Vlaanderen	41
Figuur 7: Overzicht landen van samenwerking Cultuur: België	43
Figuur 8: Overzicht landen van samenwerking Cultuur: Vlaanderen	44
Figuur 9: Cultuur: Totale requested EU contribution 2021-2024	47
Figuur 10: Cultuur: Totale requested EU contribution 2021-2024 per capita	47
Figuur 11: MEDIA: Deelname Europa.....	53
Figuur 12: MEDIA: Verdeling deelname Belgische organisaties	54
Figuur 13: MEDIA: Aantal participanten per projectstatus voor Europa, België en Vlaanderen	54
Figuur 14: MEDIA: Overzicht coördinator en partner voor Europa, België en Vlaanderen.....	58
Figuur 15: Overzicht landen van samenwerking MEDIA: België	59
Figuur 16: Overzicht landen van samenwerking MEDIA: Vlaanderen	60
Figuur 17: MEDIA: Totale requested EU contribution 2021-2024	64
Figuur 18: MEDIA: Totale requested EU contribution 2021-2024 per capita	64

0 Management samenvatting

Dit onderzoek evalueert de Vlaamse deelname aan Creative Europe (2021–2024) in de pijlers Cultuur en MEDIA. Het vertrekt expliciet van vijf onderzoeksvragen:

- Welke directe en indirecte effecten het programma heeft op de Vlaamse culturele en creatieve sectoren?
- Hoe Vlaamse actoren presteren in vergelijking met andere EU-lidstaten?
- Welke drempels en knelpunten organisaties ervaren bij deelname?
- Welke sterktes en kansen bijdragen tot succesvolle deelname en een sterker Europees profiel?
- Welke keuzes Vlaanderen, de Creative Europe Desk en de sector helpen om zich strategisch te positioneren richting 2028–2034?

Het onderzoek is gefaseerd opgezet en maakt gebruik van verschillende benaderingen om een genuanceerd beeld te krijgen. Eerst is een beknopte, verkennende literatuurstudie uitgevoerd volgens de vier criteria van de Better Regulation Toolbox (efficiëntie, effectiviteit, relevantie en coherentie). Die studie had als doel om bekende drempels en knelpunten te identificeren uit de literatuur (administratieve last, voorspelbaarheid, cofinanciering, belang van coaching en netwerken) en leverde toetsbare hypothesen op voor het empirische luik. Vervolgens is een kwantitatieve analyse uitgevoerd van 23 calls (Cultuur en MEDIA), met per call: aantal projecten en deelnemers, rolverdeling (coördinator/partner), succespercentage scores, samenwerkingen met organisaties uit andere landen en gevraagde/behaalde EU-bijdragen. In deze analyse werd systematisch Vlaanderen met België en Europa vergeleken. Voor België werd een uitgebreide databank met gegevens opgebouwd die toelaat om organisaties over de jaren te vergelijken en ook in de toekomst kan gebruikt worden als basis voor een benchmark. In parallel met de kwantitatieve analyse is een uitgebreide kwalitatieve analyse uitgevoerd via een consultatiedag met de sector, drie focusgroepen (15 organisaties), een inspiratiesessie met Vlaamse ambtenaren en vier individuele interviews met sectoractoren en steunpunten. De bevindingen van deze kwalitatieve analyse zijn samengebracht in een SWOT-analyse.

De gecombineerde evidentie schetst op een aantal vlakken een consistent beeld. Vlaanderen staat inhoudelijk sterk in Creative Europe en kan, indien beschouwd als “aparte lidstaat”, vandaag als een goede middenmoter worden getypeerd. De Vlaamse organisaties staan gemiddeld kwalitatief sterk en zijn doorgaans Europees in grotere netwerken verankerd. Er is nog ruimte en potentieel om zwaarder te wegen, met name in het Cultuur-luik, doordat Vlaamse organisaties er overwegend partner zijn in plaats van coördinator. De voornaamste drempels die de organisaties aangeven zijn administratieve complexiteit, beperkte voorspelbaarheid en capaciteit – kwesties die in de (internationale) literatuur en in de consultaties consequent terugkeren. Tegelijk zien de organisaties die bevraagd zijn duidelijke hefbomen: vereenvoudiging en voorspelbare call-kalenders, gerichte begeleiding en peer-learning, en schaalversterking via meer Vlaams coördinatorschap en cross-sectorale samenwerking.

De kwantitatieve kerncijfers bevestigen dit patroon. In het Cultuur-luik vertegenwoordigt Vlaanderen ongeveer 38% van de Belgische deelnames, treedt in 19% van de gevallen op als coördinator (en 81% als partner) en haalt een succesratio van 25% (organisaties op main list t.o.v. totaal ingediend). Vlaamse deelnemers scoren in meer dan de helft van de calls gemiddeld boven het Europese gemiddelde, wat de

inhoudelijke kwaliteit benadrukt. De samenwerking concentreert zich op een handvol kernlanden (o.m. Italië, Spanje, Frankrijk, Duitsland en Nederland). De grootste Cultuur-call, COOP, illustreert de competitieve druk en schaarste: het aandeel gefinancierde projecten daalt doorheen de jaren. Vlaanderen heeft hier relatief meer organisaties die wel een voldoende score behalen, maar toch geen financiering verkrijgen wegens onvoldoende budget op EU-niveau (status below available budget). In het MEDIA-luik tekent Vlaanderen voor ongeveer 31% van de Belgische deelnames, neemt in 65% het coördinatorschap op en haalt een succesratio van 51%.

Als we kijken naar de KMO-deelname, dan zien we in de data dat KMO's 10% van de Vlaamse Cultuur-deelnames en 32% van de Vlaamse MEDIA-deelnames uitmaken. Hun succesratio's zijn vergelijkbaar met die van niet-KMO's, maar toch leeft in het veld sterk de perceptie dat KMO's minder kans maken, wat samenhangt met ervaren capaciteitstekorten en de gepercipieerde nood aan externe consultants. Die perceptie en drempels worden breed benoemd in de consultaties en SWOT.

De **sterktes** die de deelnemers identificeren zijn de duidelijke hefboomwerking van Creative Europe: middelen maken grensoverschrijdende projecten mogelijk, geven toegang tot bredere Europese netwerken en vergroten de internationale zichtbaarheid van organisaties. Deelnemen fungeert bovendien als kwaliteitslabel dat toekomstige samenwerking vergemakkelijkt. In het Vlaamse veld komen daar nog twee pluspunten bij: de inhoudelijke kwaliteit van de projecten en de uitgesproken bereidheid tot samenwerken. Deze kwaliteiten worden ondersteund door bestaande infrastructuur – steunpunten en de Creative Europe Desk – die voor veel (nieuwe) indieners een nuttig aanspreekpunt vormen.

Tegenover die sterktes staan enkele **zwaktes** die zowel procedureel als structureel zijn. Organisaties ervaren een hoge administratieve last met complexe formats, wisselende platforms en veel detailvereisten. De voorspelbaarheid is beperkt door late of veranderende informatie over oproepen, en de beoordeling wordt als technocratisch ervaren, met relatief weinig bruikbare feedback achteraf. Structurele kennisdeling en opleiding zijn onvoldoende ingebed, waardoor leren van eerdere trajecten niet systematisch gebeurt. Kleine organisaties en KMO's voelen dit het hardst: zij hebben minder tijd en capaciteit, en vallen daarom sneller terug op consultants, wat de drempels en de kosten verhoogt.

Tegelijkertijd komen er duidelijke **kansen** naar voren, vooral op operationeel en uitvoerbaar vlak. Een meer uniform en stabiel digitaal indienings- en opvolgingssysteem, gekoppeld aan meerjarige planningskalenders, kan de instapdrempel voelbaar verlagen. Gerichte partner-matching (inclusief fysieke netwerkevents) helpt organisaties sneller de juiste consortia te vormen. Mentorstructuren, schrijftafels en peer-to-peer begeleiding kunnen de kwaliteit van dossiers verhogen en ervaring sneller laten circuleren. Transparantere beoordelingscriteria en feedback versterken het leereffect. Ten slotte biedt versterkte cross-sectorale samenwerking (bijvoorbeeld tussen cultuur, media en gaming) nieuwe inhoudelijke en organisatorische combinaties met schaalwinst.

De **bedreigingen** situeren zich vooral in de context. De rapporterings- en monitoringslast neemt toe terwijl de budgetten niet navenant groeien, waardoor concurrentie verscherpt en druk op consortia stijgt. Verschillen in kostenstructuren tussen landen en de toenemende afhankelijkheid van consultants kunnen de gelijkheid tussen partners ondergraven. Onbalans in consortia vormt een risico voor de uitvoering, en de opkomst van AI-gegenereerde dossiers kan de beoordelingslast verhogen zonder dat dit noodzakelijk tot inhoudelijke meerwaarde leidt. Samengenomen vragen deze punten om een gerichte vereenvoudiging, betere

kennisdeling en een actiever beleid rond consortiumvorming, zodat de vastgestelde sterktes ook in een moeilijkere context blijven renderen.

Beleidsmatig kan Vlaanderen, beschouwd als “aparte lidstaat”, vandaag als een goede middenmoter worden getypeerd: kwalitatief sterk en Europees verankerd, maar met ruimte om structureel zwaarder te wegen. Drie sporen liggen voor de hand: (1) toegankelijkheid vergroten via vereenvoudigde procedures en voorspelbare planning; (2) capaciteit en kennisdeling versterken met structurele coaching, mentor- en peer-programma’s, met expliciete aandacht voor KMO’s; en (3) strategisch leiderschap stimuleren door Vlaams coördinatorschap en cross-sectorale verbindingen te faciliteren. Deze sporen sluiten aan bij de door stakeholders geuite noden en kunnen de vastgestelde inhoudelijke sterktes beter omzetten in duurzame impact en invloed in het Europese culturele ecosysteem.

1 Inleiding

1.1 De rol van het Creative Europe programma en relevantie voor Vlaanderen

Het Creative Europe-programma (2021–2027) is het belangrijkste subsidie-instrument van de Europese Unie voor de culturele en creatieve sectoren. Het programma, dat onder het Europees Meerjarig Financieel Kader (MFK) valt, is één van de veertig Europese financieringsprogramma's en vormt het centrale beleidsinstrument voor Europese samenwerking op het vlak van cultuur, media en creativiteit. Het programma erkent cultuur zowel als maatschappelijke waarde (diversiteit, erfgoed, participatie) als economische kracht (werkgelegenheid, innovatie, groei).

Het programma bestaat uit drie luiken:

- het **MEDIA**-luik, gericht op de audiovisuele en filmsector;
- het **cultuur**-luik, dat samenwerking stimuleert binnen erfgoed, podiumkunsten, muziek, literatuur, design en beeldende kunsten;
- en een **cross-sectoraal** luik, dat innovatie, intersectorale samenwerking, toegang tot financiering en beleidsontwikkeling ondersteunt.

Volgens de Europese verordening (EU) nr. 1295/2013 omvatten de culturele en creatieve sectoren (CCS) alle domeinen waarin activiteiten zijn gebaseerd op culturele waarden en/of artistieke en creatieve expressie, ongeacht hun markgerichtheid of organisatietype.¹ Daartoe behoren onder meer architectuur, archieven, bibliotheken en musea, artistieke ambachten, audiovisuele werken (film, tv, videogames), cultureel erfgoed, design, festivals, muziek, literatuur, uitvoerende kunsten, uitgeverijen, radio en beeldende kunsten.

De algemene doelstellingen van het Creative Europe programma zijn tweeledig:

1. het beschermen, ontwikkelen en bevorderen van de Europese culturele en taalkundige diversiteit en het cultureel erfgoed van Europa;
2. het versterken van het concurrentievermogen van de Europese culturele en creatieve sectoren, in het bijzonder van de audiovisuele sector, om zo bij te dragen aan slimme, duurzame en inclusieve groei.

Daarnaast stimuleert Creative Europe (CE) de transnationale samenwerking, mobiliteit van kunstenaars en professionals, publieksontwikkeling, en digitale en ecologische innovatie.

Voor Vlaanderen vormt het programma een belangrijke hefboom voor de internationale positionering van de culturele en creatieve sectoren. Vlaamse organisaties kunnen via Creative Europe toegang krijgen tot Europese financiering, samenwerkingsverbanden en kennisnetwerken.

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R1295&from=NL#d1e530-221-1>

1.2 Beleidscontext en aanleiding van het onderzoek

Het huidige Creative Europe-programma en het bijbehorende Meerjarig Financieel Kader (MFK) bestrijken de periode 2021–2027. In de zomer van 2024 bevroeg de Europese Commissie de lidstaten over de werking en toekomst van het programma. De resultaten van die bevraging werden verwerkt in een voorstel voor het nieuwe MFK 2028–2034, dat de Commissie op 16 juli 2025 publiceerde.² Dit voorstel markeert het officiële startpunt van de onderhandelingen tussen de Raad en het Europees Parlement over de begrotingsprioriteiten en de toekomstige verdeling van Europese middelen.

Het Departement Cultuur, Jeugd en Media (DCJM) volgt het MFK en het Creative Europe-programma nauwgezet op via Vlaamse ambtelijke werkgroepen, het programmacomité van CE en de Creative Europe Desk Vlaanderen. De Vlaamse attaché Cultuur & Media vertegenwoordigt Vlaanderen tijdens de Europese raads werkgroepen.

De afgelopen jaren kwam het programma onder toenemende druk te staan. Hoewel het budget voor 2021–2027 aanzienlijk steeg, kon het de groei in aanvragen en prioriteiten (o.a. digitale en groene transitie, inclusie, innovatie) niet bijbenen. Het aantal projectvoorstellen nam fors toe, terwijl het slaagpercentage daalde. Voor de nieuwe programmaperiode zal het budget opnieuw moeten worden onderhandeld.

Tegen die achtergrond wil DCJM beschikken over onderbouwde inzichten over de resultaten en impact van Creative Europe in Vlaanderen. Dit onderzoek heeft dan ook een dubbele doelstelling:

- een SWOT-analyse van de Vlaamse deelname aan het huidige Creative Europe-programma (2021–2027);
- het formuleren van beleidsaanbevelingen voor de Vlaamse positie in de onderhandelingen over het toekomstige Europese cultuur- en mediabeleid.

1.3 Governance en ondersteuning in Vlaanderen

In Vlaanderen zijn de beleidsmatige opvolging en de operationele ondersteuning van het Creative Europe-programma nauw met elkaar verbonden, maar vervullen ze onderscheidende functies.

Beleidsmatige opvolging (Departement Cultuur, Jeugd en Media – DCJM)

Het departement vertegenwoordigt Vlaanderen in Europese gremia, volgt de beleidsontwikkelingen binnen het MFK en Creative Europe op, en bewaakt de strategische aansluiting met het Vlaamse cultuur- en mediabeleid.

Creative Europe Desk Vlaanderen

De Creative Europe Desk Vlaanderen is het service- en informatiepunt voor het programma voor professionele spelers uit de culturele, audiovisuele en creatieve sectoren in Vlaanderen en Brussel. De Desk biedt:

- informatiesessies, workshops en advies op maat over het Creative Europe-programma;
- organisatie van sector- en netwerkevenementen;

² https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/long-term-eu-budget/eu-budget-2028-2034_en

- begeleiding bij subsidieaanvragen en *partner search* binnen Europa;
- informatie over filmmarkten, festivals en MEDIA-opleidingen;
- expertise over Europese beleidsontwikkelingen en sectorale trends via Europese netwerken;
- eerstelijnsinformatie over andere Europese fondsen en aanvullende financiering.

De CE desk is ondergebracht binnen DCJM, maar dat is een organisatorische keuze van de Vlaamse overheid. In andere lidstaten wordt de deskwerking soms toevertrouwd aan externe instellingen. Het onderscheid tussen beleidsopvolging (DCJM) en dienstverlening (Desk) blijft dus structureel relevant en helpt de verschillende rollen en verantwoordelijkheden in de uitvoering van het programma scherp te houden.

1.4 Doelstelling en onderzoeksvragen

De centrale doelstelling van dit onderzoek was het evalueren van de Vlaamse deelname aan het Creative Europe-programma (2021–2024) en het formuleren van beleidsrelevante inzichten die richtinggevend zijn voor de toekomst.

Meer specifiek richt dit onderzoek zich op de volgende onderzoeksvragen:

- **Impact:** Welke directe en indirecte effecten heeft Creative Europe gehad op de Vlaamse culturele en creatieve sectoren (financieel, artistiek, sociaal, internationaal)?
- **Prestaties:** Hoe presteren Vlaamse actoren in termen van deelname, succespercentages en benutting van de verschillende programmaluiken, en hoe verhouden deze resultaten zich tot andere EU-lidstaten?
- **Knelpunten en drempels:** Welke uitdagingen ervaren Vlaamse organisaties bij deelname?
- **Kansen en sterktes:** Welke elementen dragen bij tot succesvolle deelname en waar liggen de mogelijkheden om de Vlaamse aanwezigheid te versterken?
- **Beleidsaanbevelingen:** Hoe kan Vlaanderen zich strategisch positioneren in de aanloop naar het nieuwe MFK en hoe kunnen de Vlaamse overheid, de Creative Europe Desk en de sector zelf hun rol versterken?

1.5 Leeswijzer en opbouw van het rapport

Dit rapport volgt een klassieke onderzoeksstructuur en begeleidt de lezer stap voor stap van context en methodologie naar resultaten, synthese en aanbevelingen.

- Na de inleiding wordt in hoofdstuk 2 de methodologische aanpak toegelicht. Hierin beschrijven we de onderzoeksofzet, de gebruikte databronnen en de beperkingen van de gehanteerde methoden.
- Hoofdstuk 3 bevat de literatuurstudie. Dit deel schetst de Europese en Vlaamse beleidscontext en biedt theoretische en empirische inzichten die als kader dienen voor de verdere analyse.
- In hoofdstuk 4 staat de kwantitatieve analyse centraal. Op basis van de dataset van oproepen en financieringsdata (2021–2024) worden trends in deelname en succespercentages beschreven en worden de prestaties van Vlaamse actoren vergeleken met die in andere Europese landen.

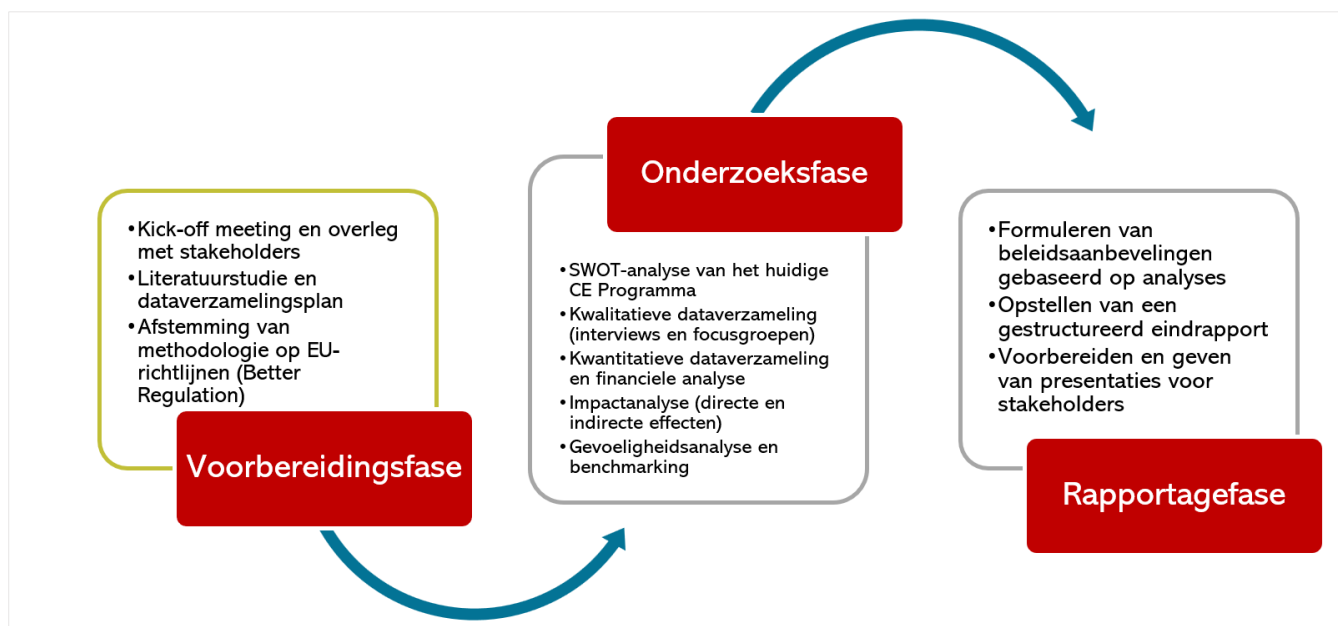
- Hoofdstuk 5 gaat dieper in op het kwalitatieve luik van het onderzoek. Hierin worden de inzichten van de gesprekken met stakeholders uitgewerkt aan de hand van een diepgaande SWOT-analyse.
- In hoofdstuk 6 worden de kwantitatieve en kwalitatieve bevindingen samengebracht in een overkoepelende synthese.
- Op basis daarvan formuleert hoofdstuk 7 de beleidsaanbevelingen. Deze zijn uitgewerkt op vier niveaus: het Creative Europe-programma zelf, de Vlaamse overheid, de Creative Europe Desk Vlaanderen en de indienende organisaties.
- Tot slot bevat hoofdstuk 8 de bijlagen met aanvullende documentatie en ondersteunend materiaal.

2 Methodologie

2.1 Onderzoeksopzet

Het onderzoek hanteerde een **gemengd kwantitatief en kwalitatief design** en verliep in drie opeenvolgende, deels overlappende fasen: voorbereidings-, onderzoeks- en rapportagefase. De drie fasen liepen deels parallel en mondden uit in concrete beleidsaanbevelingen.

Figuur 1 Overzicht onderzoeksopzet

In de **voorbereidingsfase** lag de nadruk op afstemming met de opdrachtgever en stakeholders, een eerste literatuur- en datastudie, en de ontwikkeling van een methodologisch kader conform EU-richtlijnen (Better Regulation). De consultatiedag met de culturele en creatieve sector leverde waardevolle input voor de latere analyses.

In de **onderzoeksfase** werden kwalitatieve inzichten (via rondetafelgesprekken, interviews en focusgroepen) gecombineerd met kwantitatieve data-analyse over Vlaamse deelnames aan Creative Europe. Daarnaast werd een impactanalyse uitgevoerd op directe, indirecte en beleidsmatige effecten, aangevuld met benchmarking tegenover andere lidstaten.

De resultaten werden ten slotte samengebracht in een **eindrapport** met **beleidsaanbevelingen** op verschillende niveaus en gepresenteerd aan stakeholders. De concrete timing van het onderzoek wordt beschreven in Tabel 1.

Tabel 1: Timing van het onderzoek

Maand	Activiteit
Februari 2025	Startvergadering met opdrachtgever en stuurgroep, literatuuronderzoek en desk research, eerste terugkoppeling
Maart 2025	Consultatiedag (13 maart), start kwalitatieve en kwantitatieve dataverzameling
April 2025	Uitwerking SWOT-analyse, benchmarking en gevoeligheidsanalyse
Mei 2025	Inspiratiesessie over het Creative Europe-programma met beleidsmedewerkers (14 mei)
Juni 2025	Oplevering tussentijds rapport (deelrapport 1)
Juli–September 2025	Integratie van feedback, verfijning analyses, verdere uitwerking van het eindrapport, interne validatie
September 2025	Oplevering eindrapport aan de opdrachtgever

2.2 Literatuurstudie

De literatuurstudie vormde de eerste stap van het onderzoek en diende om een **analytisch kader** te ontwikkelen voor de empirische fases. De aanpak was **doelgericht en pragmatisch**, met focus op publicaties die relevant zijn voor het Vlaamse beleid en de Europese context van Creative Europe.

De studie baseerde zich op drie types bronnen:

1. **Beleidsdocumenten** van de Europese Commissie, het Europees Parlement en nationale/regionale overheden;
2. **Literatuur** over culturele en creatieve sectoren en Europees cultuurbeleid;
3. **Grijze literatuur** zoals evaluatierapporten, onderzoeksverslagen en publicaties van praktijkactoren.

De selectiecriteria waren **actualiteit**, **beleidsrelevantie** en **representativiteit voor de Vlaamse context**. De nadruk lag op publicaties uit de voorbije vijf jaar, aangevuld met richtinggevende oudere studies.

De literatuur werd geordend volgens de vier evaluatiecriteria uit de **Better Regulation Toolbox** van de Europese Commissie:

1. **Efficiëntie** – administratieve lasten, kosteneffectiviteit en ondersteuningsstructuren;
2. **Effectiviteit** – bijdrage aan beleidsdoelen en realisatie van impact;
3. **Relevantie** – aansluiting van prioriteiten bij noden van de sector;
4. **Coherentie** – samenhang tussen EU-, nationale en regionale beleidsniveaus.

Deze indeling maakte een systematische vergelijking mogelijk tussen Europese en Vlaamse beleidsdoelen.

De literatuurstudie had een **exploratief doel**: ze identificeerde terugkerende patronen, thema's en hypothesen die in de empirische fases verder werden getoetst. De inzichten vormden de conceptuele basis voor de consultaties, kwantitatieve analyses en interviews.

De literatuurstudie is eerder beknopt en niet exhaustief, maar biedt een overzicht van de meest relevante inzichten. Eventuele blinde vlekken werden gecompenseerd door triangulatie met andere onderzoeksfases.

2.3 Kwantitatieve luik: analyse van oproepen

De kwantitatieve analyse had tot doel de Vlaamse deelname aan het Creative Europe-programma (2021–2024) in kaart te brengen op een systematische en vergelijkbare manier. Hiervoor werd een uitgebreide databank opgebouwd met gegevens over alle Belgische deelnemers, aangevuld met informatie op regionaal niveau (Vlaanderen, Brussel, Wallonië).

Samen met de opdrachtgever werd beslist dat de detailtabellen in Excel en de gedetailleerde grafieken in PowerPoint werden opgeleverd; in het hoofdrapport worden de belangrijkste resultaten samengevat. Omwille van publicatiegemak beperken we in de lopende tekst verwijzingen naar afzonderlijke bestanden. Omdat het om honderden tabellen en grafieken gaat, verwijzen we voor volledige uitwerkingen naar de bijlagen/appendix per call, in plaats van verspreide bestandsnamen in de hoofdtekst op te nemen. Een uitgebreider overzicht van het plan van aanpak voor de kwantitatieve analyse is in bijlage 2 terug te vinden.

2.3.1 Databronnen en databankopbouw

De databankopbouw gebeurde met het oog op het zo nauwkeurig mogelijk identificeren en toewijzen van Vlaamse actoren. Dit proces verliep in drie stappen.

Stap 1- Europese lijsten

Als uitgangspunt werden de Europese lijsten gebruikt die beschikbaar werden gesteld door de Europese Commissie via de Creative Europe Desk: de ranked lists, below-threshold, inadmissible, ineligible en de list of participants. Deze Excel-lijsten werden door de opdrachtgever geselecteerd en bezorgd aan de onderzoekers.

Stap 2 – Databank België

Om de Belgische deelname regionaal correct te kunnen toewijzen, werd een ‘Databank België’ opgebouwd. Voor elke organisatie werden ondernemingsnummer, regio en voertaal toegevoegd, hoofdzakelijk op basis van de Bel-First databank. Waar gegevens ontbraken, volgden bijkomende verificaties via officiële websites, de Staatsbladmonitor of sociale media. Voor elke organisatie werd genoteerd welke bron of combinatie van bronnen werd geraadpleegd.

Stap 3 – Verfijning Brussel/Vlaanderen

Omdat “Brussel” een heterogeen geheel vormt, werd de Brusselse dataset verfijnd met een lijst van het Departement Cultuur, Jeugd en Media (DCJM) met organisaties die in dezelfde periode een subsidie, erkenning of een tax-shelterattest ontvingen binnen de bevoegdheid van DCJM. Brusselse organisaties met aantoonbare DCJM-ondersteuning werden voor dit onderzoek toegewezen aan “Vlaanderen” (d.w.z. de Vlaamse Gemeenschap). Overige Brusselse organisaties bleven in de categorie “Brussel”. Een gelijkaardige toewijzing op basis van Waalse overheidsdata was niet mogelijk wegens het ontbreken van de nodige gegevens.

Bovendien moet voorzichtig worden omgegaan met de interpretatie van de Brusselse resultaten, aangezien die ook een aanzienlijk aantal Europese organisaties omvatten die in Brussel gevestigd zijn. Deze instellingen hebben doorgaans een ander profiel, grotere middelen, een breder netwerk en meer ervaring met het indienen van projecten bij Creative Europe. Het was niet mogelijk om alle organisaties met een uitgesproken EU-profiel volledig te identificeren, maar voorbeelden illustreren de aanwezigheid van dergelijke actoren:

- **Culture Action Europe** ontving 2,8 miljoen euro in de PLAT-call van 2024.
- **Association Européenne des Conservatoires (AEC)** kreeg 1,2 miljoen euro in de NET-call van 2024.
- **Opera Europa** verkreeg bijna een half miljoen euro in de COOP 21-call.

Dit zijn grote, ervaren organisaties die bijdragen aan een hogere gemiddelde score en financiering voor Brussel.

Verder worden de Vlaamse resultaten niet vergeleken met Wallonië (of de Franse Gemeenschap), omdat geen vergelijkbare filter kon worden toegepast om “Waalse” organisaties te identificeren. In de kwantitatieve analyse hanteren we daarom de vergelijking **Europa – België – Vlaanderen**, waarbij cijfers voor Brussel en Wallonië enkel als context dienen.

Ten slotte werd ervoor gekozen om Brusselse organisaties niet verder op te splitsen naar voertaal, maar Brussel als afzonderlijke regio te behandelen. Deze beslissing vloeit voort uit een hoge onzekerheid over voertaalgegevens en te kleine aantallen voor afzonderlijke analyses.

2.3.2 Definities en analysemethoden

De analyses omvatten een reeks PowerPointpresentaties die een thematische analyse bieden van de (Belgische) participatie aan het Cultuur- en MEDIA-luik over de periode 2021-2024. Voor het Cultuur-luik werden vijf afzonderlijke presentaties uitgewerkt, telkens gericht op een specifieke call: European Cooperation Projects (COOP), Circulation of European Literary Works (LIT), European Networks of Cultural and Creative Organisations (NET), Pan-European Cultural Entities (PECE) en European Platforms for the Promotion of Emerging Artists (PLAT). Voor het MEDIA-luik werden achttien afzonderlijke presentaties samengesteld, elk gericht op een specifieke call: Audience Development and Film Education (AUDFILMEDU), Networks of European Cinemas (CINNET), European Co-Development (CODEV), European Mini Slate Development (DEVMINISLATE), European Slate Development (DEVSLATE), Video Game and Immersive Content Development (DEVVGIM), European Festivals (FEST), Networks of European Festivals (FESTNET), European Film Distribution (FILMDIST), Films on the Move (FILMOVE), European Film Sales (FILMSALES), Innovative Tools and Business Models (INNOVBUSMOD), Markets and Networking (MARKETNET), MEDIA 360° (MEDIA360), Subtitling of Cultural Content (SUBTITLE-IBA), Skills and Talents Development (TRAINING), TV and Online Content (TVONLINE) en European VOD-Networks and Operators (VODNET).

Het bestand **‘Overzicht calls’** biedt een overzicht van al deze calls, uitgewerkt in een call-per-call checklist die de volledigheid van de gegevens controleert voor de vier geanalyseerde jaren. Per jaar werd opgenomen of (1) de list of participants volledig is, (2) er sprake is van coördinatoren en/of partners en (3) er eventuele andere opmerkingen zoals bijvoorbeeld ontbrekende scores zijn. In lijn met de overkoepelende richtlijn beperken we in de hoofdtekst bestandsverwijzingen; de volledige checklists staan in de aparte bestanden. Het bestand **‘Overzicht samenwerkingen met andere landen’** biedt een overzicht van de internationale samenwerkingen tussen Belgische, en in het bijzonder Vlaamse, organisaties en organisaties uit partnerlanden. De matrix brengt in kaart met welke landen Belgische en Vlaamse organisaties het vaakst projecten opzetten. Tabel 2 geeft weer uit welke verschillende elementen elke PowerPointpresentatie is opgebouwd.

Tabel 2: Overzicht elementen per call

Aantal projecten in call	Het aantal projecten in de call wordt per projectstatus berekend op basis van de EU-ranked list(s), de list below-threshold, de list inadmissible, de list ineligible en voor de overige statussen de list of participants. De success rate per project geeft weer hoeveel projecten de main list behaalden en zodoende financiering ontvingen.
Aantal participants per projectstatus	Het aantal participants per projectstatus wordt berekend per land op basis van de list of participants. Uit de percentages van de main list kan tevens per land afgeleid worden welk percentage van de participants financiering ontving (success rate per participant).
Participant success rate	De participants success rate geeft per land weer hoeveel participants financiering ontvingen en wordt berekend op basis van de list of participants. Hierbij wordt een opdeling gemaakt tussen KMO's en niet-KMO's. Op basis van deze lijst wordt ook de success rate per participant voor KMO's en niet-KMO's in Vlaanderen en Brussel bepaald. In de lijsten van het Creative Europe programma staat per deelnemer aangegeven of het al dan niet een KMO betreft. In het kader van Creative Europe wordt onder KMO verstaan: een kleine of middelgrote onderneming met minder dan 250 werknemers en een beperkte jaaromzet, conform de EU-definitie (Aanbeveling 2003/361/EG).
Aantal participants per projectstatus (België)	Het aantal participants per projectstatus wordt geanalyseerd voor Belgische, Vlaamse en Brusselse organisaties op basis van de list of participants.
Gemiddelde score per participant	De gemiddelde score per participant wordt geanalyseerd voor Europese (alle landen in de call), Belgische, Vlaamse en Brusselse organisaties op basis van de list of participants.
Gemiddelde requested EU contribution per participant	De gemiddelde requested EU contribution per participant wordt berekend op basis van de list of participants en weergegeven voor Europa (alle landen in de call), België, Vlaanderen en Brussel. Bij 'beoordeelde projecten' worden enkel de projecten op de main list, reserve list, below available budget en below threshold in rekening genomen (d.i. de projecten die een score kregen). Bij 'alle projecten' wordt elke projectstatus opgenomen in de analyse. Er wordt eveneens een opsplitsing gemaakt tussen KMO's en niet-KMO's.
Gemiddelde requested en recommended EU contribution per project op de main list	De gemiddelde requested en recommended EU contribution per project wordt per land berekend op basis van de main list. Hierbij wordt uitsluitend rekening gehouden met de projectcoördinatoren. Er wordt enkel naar projecten op de main list gekeken, aangezien enkel deze projecten effectief financiële steun ontvangen.
Participant role per land	Het aantal coördinatoren en partners per land wordt berekend op basis van de list of participants. Op basis van deze lijst wordt ook geanalyseerd hoe vaak Brusselse en Vlaamse organisaties optreden als coördinator en/of partner.
Gemiddeld aantal organisaties per project	Het gemiddeld aantal organisaties per project wordt berekend op basis van de list of participants en weergegeven voor Europa (alle landen in de call), België en Vlaanderen.
Samenwerking met organisaties uit andere landen	De samenwerking met organisaties uit andere landen wordt afzonderlijk geanalyseerd voor Belgische en voor Vlaamse organisaties op basis van de list of participants.

Voor zowel de cultuur- als de MEDIA-pijler zijn bovendien enkele overkoepelende analyses uitgevoerd. Per regio werd berekend hoeveel organisaties deelnamen aan de calls, opgesplitst naar hun participant role én naar de uiteindelijke projectstatus. Zo wordt per regio (procentueel) duidelijk hoeveel van de Belgische organisaties deelnam als coördinator of partner, en welke status het project waar zij aan deelnamen behaalde (op basis van 'Databank België'). Daarnaast maakt de analyse zichtbaar met welke landen Belgische, en in het bijzonder Vlaamse, organisaties het vaakst samenwerken (op basis van 'Overzicht samenwerkingen met andere landen').

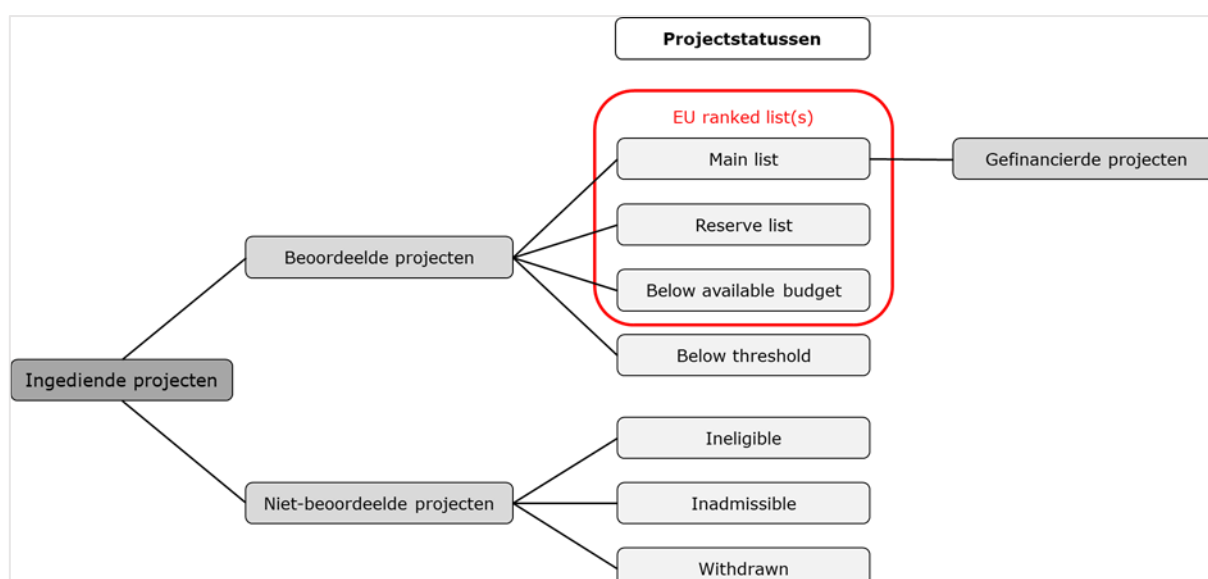
Binnen de verschillende bestanden worden termen gehanteerd die niet eerder in de aangeleverde data waren opgenomen. In wat volgt wordt een overzicht geboden van de definities die aan deze termen worden toegekend.

Tabel 3: Overzicht definities

Regio	Betreft de opdeling Brussel, Wallonië en Vlaanderen op basis van het arrondissement in Bel-first.
Success rate per project	De success rate per project geeft de verhouding weer tussen de gefinancierde projecten (main list) en alle ingediende projecten. Het totaal aantal ingediende projecten wordt berekend op basis van de EU-ranked list(s), de list below-threshold, de list inadmissible, de list ineligible en voor de overige statussen de list of participants.
Success rate per participant	De success rate per participant geeft de verhouding weer tussen het aantal organisaties op de main list en het totaal aantal organisaties op de list of participants.

Om het begrip van de definitie van de success rate per project te verduidelijken, wordt in onderstaande weergave de verhouding tussen de verschillende projectstatussen geïllustreerd. Voor dit onderzoek zijn de projectstatussen gehanteerd zoals ontvangen in de data via de Creative Europe Desk.

Figuur 2: Overzicht projectstatussen

Niet alle oproepen binnen Creative Europe konden worden meegenomen in de analyse. De selectie van de oproepen die zijn meegenomen is door de Creative Europe desk gebeurd. Bepaalde instrumenten voorzien in één grote subsidie aan een centrale organisatie (bijv. *Culture Moves Europe*, *LiveMX*, *Europa Cinemas*). Omdat de verdere verdeling van middelen buiten de controle van de Creative Europe Desk valt, konden de Vlaamse ontvangers niet in kaart worden gebracht. Daarnaast was de informatie over de **recommended EU contribution** vaak onvolledig. Om vertekening te vermijden werd deze parameter niet systematisch opgenomen in de databank.

Kanttekening

Er zijn enkele kanttekeningen die bij de resultaten moeten geplaatst worden en die aanleiding geven tot voorzichtigheid bij de interpretatie van de resultaten:

- De data zijn onvolledig en voor sommige oproepen zijn niet alle gewenste data beschikbaar.
- De vergelijking tussen Vlaanderen enerzijds en Brussel, Wallonië anderzijds moet voorzichtig gebeuren. Dit omwille van de aanwezigheid van organisaties met een EU-profiel in Brussel en het feit dat organisaties die financiering vanuit Vlaanderen krijgen uit de lijst met Brusselse organisaties zijn gefilterd, maar dit niet is gedaan voor de organisaties die financiering vanuit de Franse Gemeenschap krijgen (aangezien deze data niet beschikbaar was).

2.4 Kwalitatief luik: Consultatiedag en focusgroepen

Een belangrijk onderdeel van het onderzoek was de **consultatiedag rond Creative Europe**, die op **13 maart 2025** plaatsvond in Brussel. Het doel van deze dag was om via directe bevraging van het werkveld ervaringen, drempels en kansen rond deelname aan het Creative Europe-programma te verzamelen en te toetsen aan de Vlaamse beleidscontext.

De deelnemers werden gerekruteerd via een oproep in de nieuwsbrieven van DCJM en via de Creative Europe Desk Vlaanderen. Zowel organisaties met eerdere ervaring in Creative Europe als geïnteresseerde nieuwkomers namen deel. De groep bestond uit vertegenwoordigers van de culturele, creatieve, audiovisuele en nieuwsmediasectoren.

De consultatiedag combineerde een plenaire toelichting over de recente ontwikkelingen binnen Creative Europe met twee rondes van rondetafelgesprekken. De gesprekken werden thematisch georganiseerd en richtten zich op vijf kernthema's die overeenkomen met de onderzoeksvragen. De rondetafels volgden een gestandaardiseerde aanpak met kernvragen rond motivatie, obstakels, ondersteuning en verbeterpunten. De discussies werden opgenomen (met toestemming) en nadien thematisch geanalyseerd.

In juni 2025 werden ook drie online focusgroepen georganiseerd: twee met culturele organisaties en één met mediaspelers. Daarnaast werden vier aanvullende diepte-interviews afgenomen met sleutelactoren om de organisaties die niet konden deelnemen aan de focusgroepen de kans te geven om hun ervaringen te delen. Dit onderzoeksluik bouwde verder op de literatuurstudie en de bevindingen van de consultatiedag. Waar die eerdere stappen vooral drempels en hypothesen identificeerden, diende dit luik om via verdiepende

gesprekken mechanismen, verschillen tussen sectoren en beleidsimplicaties te onderzoeken. De gesprekken werden getranscribeerd en geanalyseerd via thematic coding op basis van de onderzoeksvragen.

Hoewel het onderzoek zorgvuldig is opgebouwd, blijft de analyse van het kwalitatieve luik beperkt tot het tijdsbestek van februari–september 2025. De resultaten moeten dus gelezen worden als een niet representatief en niet exhaustief beeld van de Vlaamse deelname.

De kwalitatieve inzichten worden samengebracht en verder uitgewerkt in hoofdstuk 5.

Samenstelling focusgroepen en diepte-interviews

In juni 2025 werden drie online focusgroepen georganiseerd, met in totaal 15 deelnemende organisaties:

- 10 juni – Cultuur: VLEVA, LOV2030, VI.BE, Thomas More, Circuscentrum
- 11 juni – MEDIA: VAF, Mediarte, JEF, MO*
- 12 juni – Cultuur: Z33, FARO, OKO, Podiumkunsten Sociaal Fonds, Kunstenpunt, Hub-C Cultuurconnect

Omdat niet alle uitgenodigde organisaties konden deelnemen, werden aanvullend 4 individuele diepte-interviews afgenomen met:

- VRT
- The Bigger Picture
- FLEGA
- Flanders DC

3 Literatuurstudie

3.1 Inleiding

De literatuurstudie vormde een cruciale eerste stap in het onderzoeksproces en had tot doel een analytisch en beleidsmatig kader te bieden voor de empirische fases van het onderzoek. Ze diende om bestaande kennis en inzichten over Creative Europe, de Vlaamse deelname en de Europese beleidscontext te inventariseren en te structureren.

Het is belangrijk te benadrukken dat dit geen systematische review betreft, maar een doelgerichte en pragmatische selectie van relevante bronnen. De nadruk lag op publicaties met hoge beleidsrelevantie, actualiteit en representativiteit voor de Vlaamse context. Deze benadering liet toe om snel te focussen op de thema's die ook in de kwantitatieve en kwalitatieve analyses centraal stonden. De geraadpleegde bronnen zijn te vinden in bijlage 8.3.

De literatuur werd geanalyseerd aan de hand van vier evaluatiecriteria uit de **Better Regulation Toolbox** van de Europese Commissie: efficiëntie, effectiviteit, relevantie en coherentie. Deze structuur bood een consistente basis om de Vlaamse situatie te spiegelen aan Europese doelstellingen en bestaande evaluaties.

Op basis van deze analyse werden **belangrijke hypotheses en aandachtspunten geformuleerd**, die vervolgens in de empirische fases (consultatiedag, focusgroepen, interviews en data-analyse) werden getoetst en verder verdiept. De literatuurstudie heeft niet als doel om de geschiedenis van het CE programma te schetsen, maar enkel om mogelijke factoren te identificeren die al gekend zijn omtrent mogelijke sterktes, zwaktes, opportuniteiten en bedreigingen van het CE-programma.

De literatuurstudie leverde zo **bouwstenen voor de latere SWOT-analyse en beleidsaanbevelingen**, door inzicht te bieden in hoe Europese en Vlaamse actoren de impact, toegankelijkheid en strategische positie van Creative Europe beoordelen.

De concrete conclusies uit de literatuurstudie worden aan het einde van dit hoofdstuk samengevat.

3.2 Relevantie van Creative Europe voor de Vlaamse culturele en creatieve sectoren (CCS)

3.2.1 Doelstellingen van het Creative Europe programma

Het programma Creative Europe (CE) is het voornaamste financieringsinstrument van de Europese Unie voor de culturele en creatieve sectoren (CCS). De centrale doelstelling is om de culturele diversiteit van Europa te bevorderen, de internationale samenwerking te versterken en de weerbaarheid en innovatiekracht van de CCS te vergroten in een snel veranderend economisch en technologisch landschap (European Commission, 2023; KEA, 2019).

Deze doelstellingen zijn rechtstreeks verbonden met bredere beleidskaders van de EU. CE vertaalt de strategische prioriteiten van de Europese Green Deal, het Digitaal Kompas 2030 en de New European Bauhaus-agenda naar de culturele praktijk (European Commission, 2021). Daarmee ondersteunt het programma niet alleen de competitiviteit van de sector, maar ook de bijdrage van cultuur aan duurzaamheid, digitalisering en inclusie – drie speerpunten die de EU definieert als motoren van maatschappelijke en economische transitie (Voices of Culture, 2023; IDEA Consult et al., 2024).

Volgens Bacian en Eisele (2023) fungeert CE in dat opzicht als een instrument van cultureel governance-beleid, waarin cultuur niet langer louter als expressievorm wordt beschouwd, maar als hefboom voor systeemverandering. CE stimuleert innovatieve bestuursvormen, nieuwe samenwerkingsmodellen en de integratie van cultuur in bredere Europese doelstellingen zoals de groene en digitale transitie. UNESCO (2022) beklemtoont dat cultuur in dit kader wordt erkend als een “global public good” – een publiek goed dat essentieel is voor duurzame ontwikkeling en maatschappelijke samenhang.

De Europese Commissie (2023) stelt bovendien dat CE twee niveaus combineert: een instrumenteel niveau, gericht op economische groei, innovatie en werkgelegenheid; en een intrinsiek niveau, gericht op de versterking van Europese identiteit, waarden en democratische participatie. Het programma wil dus zowel de functionele veerkracht van de sector vergroten als bijdragen aan maatschappelijke transitie in lijn met de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling.

Daarnaast focust het Creative Europe programma ook op strategische prioriteiten zoals de groene transitie, digitalisering en inclusie. (European Commission, 2021; Voices of Culture, 2023).

- De groene prioriteit vertaalt zich naar steun voor projecten die bijdragen aan circulaire productie, energie-efficiëntie en milieubewustzijn in de culturele sector. Volgens IDEA Consult et al. (2024) en Voices of Culture (2023) wordt van de CCS verwacht dat ze niet enkel duurzamer produceren, maar ook een rol opnemen in de maatschappelijke verbeelding van de klimaattransitie.
- De digitale prioriteit ondersteunt de omslag naar een meer data-gedreven, grensoverschrijdende en hybride cultuurpraktijk. CE financiert projecten rond digitale storytelling, innovatieve verdienmodellen en vaardighedenontwikkeling (KEA, 2019; DutchCulture, 2022). Deze inzet past in de bredere Europese ambitie om de CCS te positioneren als pionier in digitale innovatie, waar creativiteit en technologie samenkomen (European Commission, 2023).
- Tot slot wil CE bijdragen aan een inclusieve Europese cultuur die diversiteit weerspiegelt en gelijke kansen bevordert. Dit omvat zowel sociaal-artistieke projecten als initiatieven die gericht zijn op jongeren, mensen met een migratieachtergrond of kwetsbare groepen (Voices of Culture, 2022). De inclusie-doelstelling sluit daarmee aan bij het EU-beleid inzake sociale cohesie en democratische participatie.

3.2.2 Inhoudelijke aansluiting met noden in Europese CCS volgens literatuur

De aansluiting van CE's thematische prioriteiten met de noden van de Vlaamse CCS kan het best begrepen worden binnen de bredere Europese context. Uit het uitgebreide rapport van IDEA Consult et al. (2024) blijkt dat Europese culturele en creatieve sectoren geconfronteerd worden met vergelijkbare structurele uitdagingen. Deze omvatten onder meer een gefragmenteerde financieringsstructuur, beperkte schaalgrootte van organisaties, en toenemende druk op duurzaamheid en digitale innovatie.

Vlaamse CCS ervaren deze uitdagingen eveneens. Volgens KEA (2019) worstelen veel Vlaamse culturele organisaties met het vinden van voldoende financiële middelen, het versterken van hun internationale netwerk en het omgaan met toenemende administratieve complexiteit bij Europese aanvragen. Het Creative Europe programma biedt kansen om deze barrières deels te overwinnen door financiële ondersteuning aan grensoverschrijdende projecten en netwerkvorming.

Europese bronnen (KEA, 2019; DutchCulture, 2022) benadrukken dat de digitale transformatie van de CCS vraagt om investeringen in infrastructuur, vaardigheden en innovatie. Deze uitdaging geldt volgens de bronnen vooral voor kleinschalige, creatieve regio's. De **digitalisering** van culturele productie en distributie is een aandachtspunt dat breed gedeeld wordt binnen Vlaanderen en de EU. CE stimuleert projecten die innovatie in digitale technologieën en nieuwe mediavormen ondersteunen, wat aansluit bij de Vlaamse noden.

Ook de **groene transitie** is een belangrijk aandachtspunt dat in Vlaanderen steeds meer gewicht krijgt, onder andere door de toenemende bewustwording rond klimaatverandering en circulaire economie. Europese beleidsdocumenten benadrukken dat CCS een actieve rol kunnen spelen in deze transitie, niet alleen door duurzaam te produceren, maar ook door het vormgeven van maatschappelijk bewustzijn (European Commission, 2021; Voices of Culture, 2023). Dit vertaalt zich in Vlaamse beleidsinitiatieven en projecten die duurzame praktijken in cultuur stimuleren.

Inclusie is ten slotte een thema dat Vlaanderen, met zijn diverse bevolking en sociaal-culturele dynamiek, zeer aanbelangt. De noodzaak om cultuurparticipatie te democratiseren en kwetsbare groepen te betrekken, wordt zowel in Vlaamse beleidsdocumenten als in Europese rapporten benadrukt (Voices of Culture, 2022; IDEA Consult et al., 2024). CE fungeert als een hefboom voor inclusieve projecten, waarbij samenwerking tussen verschillende maatschappelijke actoren wordt aangemoedigd.

3.2.3 (Beperkte) literatuurinzichten over Vlaamse of vergelijkbare context

Hoewel de Vlaamse culturele en creatieve sector (CCS) de laatste jaren steeds actiever participeert binnen het kader van Creative Europe (CE), blijft de wetenschappelijke, grijze en evaluatieve literatuur over Vlaanderen relatief beperkt. De beschikbare bronnen bieden wel waardevolle aanknopingspunten om de Vlaamse positie in Europees perspectief te plaatsen.

Het KEA-rapport (2019) situeert Vlaanderen binnen een bredere Europese analyse en wijst erop dat Vlaamse organisaties steeds vaker deelnemen aan CE-projecten, vooral binnen de subsectoren audiovisueel, podiumkunsten en erfgoed. Tegelijk signaleert KEA structurele beperkingen, zoals capaciteitsproblemen bij kleinere organisaties, die het moeilijker hebben om Europese aanvragen op te stellen en administratief op te volgen.

Verschillende auteurs benadrukken het belang van ondersteuningsstructuren die organisaties helpen navigeren binnen het complexe CE-landschap. In Vlaanderen spelen onder meer het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en het Departement Cultuur, Jeugd en Media (CJM) een belangrijke rol in het verstrekken van informatie, advies en begeleiding aan organisaties die overwegen in te dienen (KEA, 2019; IDEA Consult et al., 2024). Het gaat hier dus niet om financiële ondersteuning, maar om het verlagen van de drempels via kennisdeling en oriëntatie.

Het rapport van DutchCulture (2020; 2022) richt zich primair op de Nederlandse context, maar bevat enkele vergelijkende observaties die indicatief kunnen zijn voor Vlaanderen. Volgens deze analyse lijkt Vlaanderen qua schaal en beschikbare middelen minder sterk gepositioneerd dan grotere buurlanden zoals Nederland en Duitsland, wat zich mogelijk vertaalt in een lagere participatiegraad en slaagkans binnen CE. Deze vaststelling is gebaseerd op één bron en moet daarom voorzichtig worden geïnterpreteerd. Het vormt een hypothese die in vervolgonderzoek concreter zal worden getoetst aan Vlaamse data en praktijkervaringen.

Daarnaast wijzen IDEA Consult et al. (2024) op een zekere versnippering van de ondersteuningsstructuren in Vlaanderen. Er bestaan diverse initiatieven die organisaties helpen bij Europese aanvragen, maar een gecoördineerde strategie die de aansluiting tussen Europese prioriteiten en Vlaamse beleidsnoden structureel waarborgt, ontbreekt nog. Een meer afgestemde aanpak – bijvoorbeeld via gedeelde kennisplatformen of gecoördineerde begeleiding – zou de effectiviteit van Vlaamse deelname aan CE kunnen verhogen.

Tot slot benadrukt UNESCO (2022) het belang van regionale culturele ecosystemen binnen het Europese beleid. Vlaanderen past goed binnen deze visie: als regio met sterke creatieve competenties en een hoge mate van culturele diversiteit kan het zijn positie binnen de Europese CCS versterken door Creative Europe strategisch te gebruiken als hefboom. Zo kan CE bijdragen aan de verdere internationalisering, innovatie en zichtbaarheid van het Vlaamse culturele veld.

3.3 Drempels en knelpunten in deelname aan Creative Europe

Hoewel het Creative Europe-programma (CE) sinds 2014 wordt geprezen als het centrale financieringsinstrument van de Europese Unie voor de culturele en creatieve sectoren (CCS), wijst een groeiend aantal bronnen op structurele drempels die deelname bemoeilijken. Deze drempels zijn van diverse aard: administratief, financieel, institutioneel, en zelfs cultureel of geografisch. In dit hoofdstuk worden de belangrijkste drempels geanalyseerd aan de hand van literatuur, Europese evaluatierapporten en studies van nationale agentschappen.

De literatuur toont dat deze obstakels niet louter technisch van aard zijn, maar ingebed zijn in bredere ongelijkheden binnen het Europese culturele veld. Vlaanderen, als relatief kleine maar cultureel rijke regio, staat hierin voor specifieke uitdagingen. De onderstaande analyse structureert de drempels in zes categorieën: administratieve complexiteit, schaalproblematiek, toegang tot netwerken, taal- en kennisbarrières, subsectorale ongelijkheden en het tekort aan structurele ondersteuning.

3.3.1 Administratieve en procedurele complexiteit

Een van de meest geciteerde obstakels in deelname aan Creative Europe is de administratieve last die gepaard gaat met aanvraagprocedures, rapportering en subsidiëeringsvoorwaarden. Volgens de Europese Commissie zelf is de complexiteit van CE-aanvragen voor veel organisaties een barrière (European Commission, 2023). Daarnaast is er een beperkte digitalisering van de processen waardoor het indienen van aanvragen niet gemakkelijk is (IDEA Consult et al., 2024).

Aanvragen vergen een hoog niveau van projectplanning, meertalige documentatie, een complexe begrotingsopmaak en een sterk transnationaal netwerk. Voor veel kleinschalige organisaties zonder gespecialiseerde staf is dit een onoverkomelijke barrière (Voices of Culture, 2023). Bovendien zijn de evaluatiecriteria vaak abstract geformuleerd, waardoor het moeilijk is om de slaagkansen van een aanvraag correct in te schatten (KEA, 2019).

Er is ook kritiek op de rapporteringsverplichtingen en terugbetalingsprocedures, die als rigide en tijdrovend worden ervaren. Zeker bij kleinere projectbudgetten staat de administratieve last niet in verhouding tot de financiële opbrengst (IDEA Consult et al., 2024). Sommige aanvragers getuigen dat de voorbereiding van een aanvraag tot 150 uur werk vraagt, zonder garantie op succes (DutchCulture, 2022).

3.3.2 Capaciteits- en schaalproblematiek

Kleinschalige organisaties – waaronder sociaal-artistieke werkplaatsen, erfgoedverenigingen en startende collectieven – hebben vaak onvoldoende capaciteit om Europese dossiers te schrijven, netwerken op te bouwen of partners te engageren. Volgens de studie van IDEA Consult et al. (IDEA Consult et al., 2024) is schaal een doorslaggevende factor voor deelname. Grote instellingen beschikken over meer personeel, ervaring en institutionele kennis om structureel in te dienen.

Daarnaast is het coördinatorschap – waarbij een organisatie het project leidt – quasi uitsluitend weggelegd voor grotere actoren met juridische, financiële en administratieve slagkracht (KEA, 2019). Dit leidt tot een structurele afhankelijkheid van partnerschappen waarbij Vlaamse organisaties een ondergeschikte rol spelen. Dit is een hypothese die in de kwantitatieve analyse zal getoetst worden.

Bovendien blijkt dat in veel landen – Vlaanderen inbegrepen – lokale subsidiestromen niet voorzien in cofinanciering voor internationale projecten, wat deelname extra bemoeilijkt (DutchCulture, 2020). Voor artistieke of sociaal-innovatieve initiatieven zonder commerciële return is dit vaak een reden om niet in te dienen. Volgens het onderzoek van IDEA consult et al (2024) heeft Vlaanderen weinig expertise en capaciteit om internationale projecten te leiden en hierdoor kunnen Vlaamse organisaties minder wegen op de budgetten.

3.3.3 Toegang tot netwerken en partnerschappen

De meeste oproepen binnen Creative Europe vereisen **transnationale samenwerking**: minstens drie partners uit drie verschillende landen. Deze voorwaarde is tegelijk een meerwaarde en een drempel. Succesvolle deelname veronderstelt een ingebedheid in Europese netwerken, wederzijds vertrouwen, en ervaring met projectmanagement over landsgrenzen heen (Bacian & Eisele, 2023; KEA, 2019). Ter volledigheid: er zijn echter een aantal oproepen binnen MEDIA waar het niet nodig is om een netwerk op te zetten en waar er één enkele organisatie is die een project indient.

Toch wijzen meerdere studies erop dat deze **netwerken niet gelijk verdeeld zijn over Europa**. Er bestaat een "core-periphery"-dynamiek waarbij West-Europese instellingen sterk vertegenwoordigd zijn als coördinator of kernpartner, terwijl Oost- en Zuid-Europese organisaties vaker een marginale rol spelen (Voices of Culture, 2023; IDEA Consult et al., 2024). Vlaanderen zit hierin in een tussenpositie: niet centraal zoals Duitsland of

Frankrijk, maar evenmin perifere speler. Ook deze stelling uit de literatuur wordt getoetst in de kwantitatieve analyse.

De toegankelijkheid tot netwerken is vaak historisch gegroeid en sterk afhankelijk van persoonlijke relaties of eerdere succesvolle projecten. Voor organisaties zonder bestaande netwerken of ervaring in Europese samenwerking is de instapdrempel bijzonder hoog (KEA, 2019).

3.3.4 Taalbarrières en kennisasymmetrie

Hoewel Engels de facto voertaal is van CE, blijft **taal een structurele barrière**. Zowel het opstellen van het projectdossier als de communicatie binnen internationale consortia vergt een hoog taalniveau, niet alleen op vlak van Engels maar ook van beleids- en vakjargon (European Commission, 2021). Dit vormt een extra obstakel voor grassroots-organisaties en makers zonder academische of institutionele achtergrond.

Daarnaast is er sprake van **kennisasymmetrieën**. Organisaties die al ervaring hebben met CE, of toegang hebben tot beleidsinformatie via netwerken, zijn significant beter in staat om de criteria van de oproepen te interpreteren en hun aanvraag hierop af te stemmen (DutchCulture, 2020). Hierdoor ontstaat een vicieuze cirkel waarin gevestigde spelers vaker slagen en nieuwkomers afhaken.

3.3.5 Ongelijkheid tussen subsectoren

Niet alle culturele subsectoren zijn in gelijke mate vertegenwoordigd binnen CE. Studies tonen aan dat met name de sociaal-artistieke sector, kleinere erfgoedorganisaties, urban arts³ en experimentele formats ondervertegenwoordigd zijn (IDEA Consult et al., 2024; Voices of Culture, 2022).

Dit heeft volgens de bovenstaande bronnen enkele oorzaken:

- De evaluatiecriteria zijn eerder geschreven op maat van gevestigde (of grotere) instellingen.
- Innovatie of sociale impact is moeilijker te kwantificeren dan productie-output.
- Informele of hybride organisatiemodellen passen niet goed binnen het CE-kader.

Daarnaast ervaren sommige sectoren (zoals de amateurkunsten of participatieve projecten) dat hun praktijk niet als "Europees relevant" wordt beschouwd door beoordelingscommissies (KEA, 2019). Dit leidt volgens hen tot een culturele bias in het programma.

3.3.6 Tijdelijkheid en gebrek aan structurele ondersteuning

Creative Europe is een **projectgebaseerd financieringsinstrument**. Hoewel het innovatieve praktijken stimuleert, gaat het gepaard met structurele onzekerheid. Projecten duren doorgaans 1 tot 4 jaar, met beperkte mogelijkheden tot verlenging of opvolging.

³ Met "urban arts" worden kunstvormen bedoeld die ontstaan zijn in en verbonden zijn met stedelijke cultuur en gemeenschappen, vaak met wortels in straat- en jongerenculturen. Ze omvatten onder meer hiphop, rap, graffiti, street art, spoken word, slam poetry, breakdance, parkour en urban circus.

Bacian & Eisele (2023) wijzen erop dat dit een rem zet op institutionele innovatie, die tijd, continuïteit en beleidsvertrouwen vergt. Zeker voor projecten met sociaal-maatschappelijke impact (bv. rond welzijn, inclusie of duurzaamheid) is de korte looptijd problematisch.

Organisaties moeten zich telkens heruitvinden voor een nieuwe aanvraag, wat leidt tot een gefragmenteerde werkwijze waarbij organisaties steeds opnieuw tijdelijke projecten moeten opstarten, zonder structurele continuïteit of beleidszekerheid en een verhoogde druk op medewerkers. Zonder flankerend nationaal beleid blijven succesvolle Europese projecten vaak eenmalige experimenten (UNESCO, 2022).

3.3.7 Samenvatting van knelpunten

De hier beschreven drempels vertonen een zekere onderlinge verwevenheid. Kleinere organisaties kampen vaak zowel met administratieve lasten, beperkte netwerken, gebrek aan schaal en financiële ruimte. Bovendien worden zij disproportioneel getroffen door het gebrek aan structurele ondersteuning. De onderzochte literatuur wijst op het gevaar van een structurele exclusie van bepaalde actoren en praktijken, wat de effectiviteit, legitimiteit en inclusiviteit van Creative Europe ondermijnt (IDEA Consult et al., 2024; KEA, 2019).

3.4 Rol van nationale en regionale overheden bij ondersteuning

3.4.1 Nationale infrastructuur en Creative Europe Desks

De rol van nationale en regionale overheden is cruciaal bij de ondersteuning van culturele en creatieve sectoren (CCS) in het kader van het Creative Europe (CE) programma. Een belangrijk instrument hierbij zijn de Creative Europe Desks, die in bijna alle lidstaten functioneren als informatie- en adviespunten voor aanvragers. Uit evaluaties zoals die van DutchCulture (2020) blijkt dat deze desks een brug vormen tussen Europese beleidsdoelstellingen en lokale sectorbehoeften. Ze verlenen niet alleen praktische ondersteuning bij de aanvraagprocedures, maar versterken ook de kennis over subsidiemogelijkheden en helpen bij netwerkvorming binnen en buiten de eigen landsgrenzen.

De infrastructuur verschillen sterk tussen lidstaten. In sommige landen, zoals Nederland, is de Desk stevig ingebed in een nationale culturele beleidsstructuur met duidelijke mandaten en voldoende middelen. Andere landen kampen met beperktere capaciteit en fragmentatie tussen regionale en nationale instanties. Bovendien is er in sommige regio's wel een centrale nationale helpdesk beschikbaar en kennisdeling die aanvragers ondersteunt. (IDEA Consult et al., 2024). Dit heeft invloed op de toegankelijkheid en kwaliteit van ondersteuning, en daarmee indirect ook op de participatiegraad van organisaties uit die regio's.

3.4.2 Best practices in ondersteuning

Best practices in lidstaten met hogere deelname aan CE laten zien dat intensieve ondersteuning rond projectontwikkeling, consortiavorming en pre-submission coaching cruciaal is (DutchCulture, 2022; KEA, 2019). Coachingprogramma's waarin organisaties begeleid worden bij het formuleren van hun projectvoorstellen verhogen niet alleen de kwaliteit van de aanvragen, maar ook de slaagkans.

Daarnaast blijkt het stimuleren van consortia essentieel om partnerschappen over grenzen heen te bevorderen. Deze samenwerking maakt het makkelijker om te voldoen aan de complexiteitseisen van CE en vergroot de kans op financiering (European Commission, 2023). Pre-submission advies door experts en Desk-medewerkers helpt verder om administratieve valkuilen te vermijden en maakt de dossiers sterker.

In landen met een sterke nationale infrastructuur zien we ook het gebruik van digitale platforms waar aanvragers ervaringen kunnen uitwisselen en elkaar kunnen vinden. Dit draagt bij aan de vermindering van kennisasymmetrieën en versterkt het gevoel van community binnen de Europese CCS (Bacian & Eisele, 2023).

3.4.3 Vlaamse ondersteuningsmechanismen

De literatuur maakt duidelijk dat Vlaanderen, ondanks zijn beperkte schaal, beschikt over een aantal ondersteunende structuren die organisaties begeleiden bij deelname aan Europese programma's zoals Creative Europe. Volgens KEA (2019) en IDEA Consult et al. (2024) bestaat dit kader voornamelijk uit een netwerk van instellingen die informatie, advies en begeleiding bieden, eerder dan structurele financiële of technische ondersteuning.

Het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) en het Departement Cultuur, Jeugd en Media (CJM) worden daarbij het vaakst genoemd. Beide instellingen spelen een rol als informatieverstrekker en aanspreekpunt voor organisaties die overwegen een Europese aanvraag in te dienen. Hun begeleiding situeert zich hoofdzakelijk op het vlak van oriëntatie, basisadvies en het duiden van subsidiemogelijkheden binnen CE.

De studie van IDEA Consult et al. (2024) wijst er echter op dat dit Vlaamse ondersteuningslandschap sterk versnipperd is en dat er geen centraal of systematisch toeleidingsmechanisme bestaat. Naast VAF en CJM noemt de studie ook andere actoren die een meer indirecte rol spelen in Europese trajecten, zoals Flanders DC, VI.BE, Kunstenpunt, Mediarte en de Creative Europe Desk Vlaanderen. Deze organisaties ondersteunen de sector via netwerkvorming, informatieverbreiding, capaciteitsopbouw en matchmaking, maar hun betrokkenheid bij daadwerkelijke Europese subsidietrajecten blijft doorgaans beperkt en ad hoc.

Hoewel er de laatste jaren een groeiende aandacht is voor capaciteitsversterking, bijvoorbeeld via workshops, infosessies en begeleidingstrajecten rond internationale samenwerking, benadrukt de literatuur dat deze initiatieven nog niet dezelfde schaal of intensiteit bereiken als de best practices in grotere lidstaten zoals Nederland of Duitsland (DutchCulture, 2020; IDEA Consult et al., 2024).

3.4.4 Aandachtspunten m.b.t. beleidscoherentie en afstemming tussen beleidsniveaus

Een belangrijk aandachtspunt in de literatuur is de noodzaak van **coherentie en afstemming** tussen de verschillende beleidsniveaus – Europees, nationaal en regionaal – bij de uitvoering van cultuur- en innovatieprogramma's (Bacian & Eisele, 2023; UNESCO, 2022). Gebrek aan afstemming kan leiden tot versnippering van initiatieven, overlap in ondersteuning en verwarring bij potentiële aanvragers.

Daarom wordt gepleit voor een **meer geïntegreerde beleidsaanpak**, waarbij nationale en regionale overheden hun strategieën beter op elkaar afstemmen en structureel samenwerken met Europese instanties. Dit kan bijvoorbeeld door gezamenlijke strategische kaders, gedeelde doelstellingen of coördinerende overlegstructuren te ontwikkelen (IDEA Consult et al., 2024). Een dergelijke aanpak verhoogt de effectiviteit van ondersteuningsmechanismen en maakt het mogelijk om sectorale noden beter te vertalen naar Europese beleidsprioriteiten.

Tegelijk benadrukken KEA (2019) en IDEA Consult et al. (2024) dat er ruimte moet blijven voor **regionale accenten en maatwerk**, zeker in landen met complexe bestuurlijke verhoudingen zoals België. Voor Vlaanderen betekent dit dat de beleidsvoorbereiding en toeleiding naar Europese programma's zoals Creative Europe goed moeten aansluiten op bestaande Vlaamse beleidsinstrumenten voor cultuur, media en innovatie — niet in de zin van cofinanciering, maar via informatie, begeleiding en strategische oriëntatie. Zo kan overlap vermeden worden en ontstaat een meer complementaire verhouding tussen Vlaamse initiatieven en Europese kansen.

De literatuur wijst verder op het belang van duidelijke communicatie en transparantie in beleidsdoelstellingen. Een toegankelijk ondersteuningsaanbod, met goed afgestemde informatievoorziening en begeleiding, verhoogt de deelnamegraad en draagt bij tot een evenwichtigere spreiding van Europese middelen over regio's (DutchCulture, 2022; European Commission, 2023).

Concluderend blijkt uit de literatuur dat **regionale overheden zoals Vlaanderen een sleutelrol spelen** in het vergroten van de toegankelijkheid en kwaliteit van Europese projectaanvragen. Goed gecoördineerde, deskundige en laagdrempelige ondersteuningsmechanismen zijn cruciaal om de participatie en succesratio binnen Creative Europe te versterken.

3.5 Samenvatting literatuur

De literatuurstudie vormt de basis voor het formuleren van een aantal veronderstellingen of hypothesen over de werking en de impact van het programma *Creative Europe*. Deze hypothesen zijn afgeleid uit Europese en vergelijkende studies en dienen als analytisch vertrekpunt voor de empirische fase van het onderzoek. In sectie 6.5 koppelen we de resultaten van het onderzoek terug aan de belangrijkste hypothesen uit deze literatuurstudie.

Opvallend is dat de beschikbare literatuur weinig kwantitatieve gegevens bevat over onderwerpen als slaagcijfers, de toegang van KMO's of de omvang van behaalde financiering. Hierdoor is het niet mogelijk om cijfermatige vergelijkingen te maken tussen de Vlaamse resultaten en bestaande studies. Wel kunnen we onze bevindingen afzetten tegen de percepties die in de literatuur bestaan, bijvoorbeeld de veronderstelling dat KMO's relatief lage slaagkansen hebben binnen het programma.

De literatuur beschrijft algemene tendensen en observaties die niet noodzakelijk van toepassing zijn op de Vlaamse context, en die in dit onderzoek getoetst worden via kwantitatieve en kwalitatieve analyses.

De belangrijkste bevindingen uit de literatuur worden hieronder samengevat volgens de vier evaluatiecriteria van de *Better Regulation Toolbox*: **efficiëntie, effectiviteit, relevantie en coherentie**.

3.5.1 Efficiëntie

De literatuur wijst erop dat Creative Europe belangrijke schaalvoordelen creëert door grensoverschrijdende samenwerking en gecoördineerde projectstructuren (KEA, 2019). Toch komen in meerdere bronnen structurele factoren naar voren die de efficiëntie kunnen beperken.

Een eerste terugkerend element betreft de **hoge administratieve last** die gepaard gaat met het indienen en opvolgen van aanvragen. De voorbereiding van een dossier kan tot 150 uur vergen, terwijl rapportering en financiële verantwoording als bijzonder tijdrovend worden ervaren (DutchCulture, 2022; IDEA Consult et al.,

2024). De literatuur benadrukt dat vooral kleinschalige organisaties hiervan disproportioneel veel hinder ondervinden. Zij beschikken doorgaans niet over voldoende personeel of administratieve capaciteit om de formele vereisten vlot te doorlopen, wat hun deelname bemoeilijkt en hun kostenefficiëntie verlaagt (KEA, 2019; Voices of Culture, 2023).

Daarnaast wordt gewezen op een **beperkte digitalisering en standaardisatie** van het aanvraagproces. Gebrek aan interoperabele formulieren en e-tools maakt het traject omslachtig en verhoogt de kans op fouten (IDEA Consult et al., 2024).

Ook ondersteuningsstructuren beïnvloeden de efficiëntie. In sommige lidstaten trachten nationale Creative Europe Desks dit te verhelpen via digitale platforms en gerichte begeleiding, maar de intensiteit van dergelijke ondersteuning varieert sterk. Lidstaten met goed uitgebouwde Desks en pre-submissiontrajecten blijken administratieve drempels beter te kunnen verlagen (DutchCulture, 2020; KEA, 2019). In kleinere regio's, zoals Vlaanderen, is de begeleiding eerder informatief en adviserend, zonder structurele of inhoudelijke tussenkomst (IDEA Consult et al., 2024).

Tot slot wordt in verschillende studies gewezen op het gebrek aan structurele cofinanciering in bepaalde landen. Waar geen aanvullende nationale middelen beschikbaar zijn, worden projecten afhankelijk van eigen of particuliere financiering, wat de efficiëntie en de deelnamebereidheid vermindert (DutchCulture, 2020).

3.5.2 Effectiviteit

Uit de literatuur blijkt dat Creative Europe in hoge mate bijdraagt aan de realisatie van Europese beleidsdoelen rond duurzaamheid, digitalisering en inclusie (European Commission, 2021; KEA, 2019). Tegelijk wijzen meerdere bronnen op structurele kenmerken die de effectiviteit temperen.

De projectgebaseerde aanpak stimuleert innovatie en samenwerking, maar creëert ook tijdelijke dynamieken. Doordat projecten meestal een looptijd van één tot vier jaar hebben, blijft structurele verankering vaak uit. De opgebouwde kennis, netwerken en expertise worden niet altijd bestendigd, waardoor de langetermijnpact beperkt kan blijven (Bacian & Eisele, 2023; UNESCO, 2022).

Een tweede terugkerend thema is de **capaciteitsproblematiek**. Kleine en middelgrote organisaties hebben minder mogelijkheden om kwalitatieve dossiers te ontwikkelen, partnerschappen op te bouwen of administratieve verplichtingen op te volgen. Hierdoor ligt volgens de literatuur hun slaagkans doorgaans lager dan die van grotere instellingen met gespecialiseerde staf en ervaring in internationale samenwerking (KEA, 2019; IDEA Consult et al., 2024).

De literatuur benadrukt echter dat gerichte begeleiding en ondersteuning bij consortiavorming de effectiviteit kunnen verhogen. In lidstaten met structurele coaching- en netwerkinitiatieven blijkt de kwaliteit van aanvragen en het aandeel succesvolle projecten hoger te liggen (DutchCulture, 2022; KEA, 2019).

Daarnaast wordt gewezen op het belang van leiderschap binnen Europese consortia. Regio's en landen die vaker optreden als coördinator hebben niet alleen een sterkere zichtbaarheid, maar kunnen ook beter sturen op inhoudelijke prioriteiten en budgetverdeling. Vlaanderen lijkt hierin volgens IDEA Consult et al. (2024) een relatief bescheiden rol te spelen, mogelijk door schaalgrootte en beperkte ervaring met internationale projectcoördinatie.

3.5.3 Relevantie

De literatuur schetst een vrij consistent beeld van de **relevantie** van Creative Europe: de prioriteiten van het programma sluiten nauw aan bij de grote maatschappelijke transitie die ook in Vlaanderen centraal staan. Zowel Europese als Vlaamse beleidsdocumenten benadrukken de nood aan duurzaamheid, digitalisering en inclusie als motoren van culturele vernieuwing (European Commission, 2021; Voices of Culture, 2023; IDEA Consult et al., 2024).

De **groene transitie** vraagt van culturele organisaties om duurzamer te produceren en maatschappelijke bewustwording te stimuleren. De **digitale omslag** vergt investeringen in infrastructuur, vaardigheden en innovatieve formats. De **inclusieprioriteit** beoogt een brede, diverse cultuurparticipatie, met aandacht voor kwetsbare groepen en sociaal-artistieke praktijken. Deze thema's zijn ook prominent aanwezig in het Vlaamse cultuurbeleid, waardoor er een sterke inhoudelijke aansluiting bestaat.

Tegelijk signaleren verschillende bronnen dat sommige nichesectoren – zoals urban arts, sociaal-artistisch werk of kleinschalige erfgoedinitiatieven – moeilijker aansluiting vinden bij de beoordelingscriteria van Creative Europe. De nadruk op output, kwantificeerbare resultaten en internationale schaal kan informele of procesgerichte werkvormen benadelen (KEA, 2019; IDEA Consult et al., 2024). Deze mogelijke mismatch tussen beoordelingslogica en praktijk wijst op een risico dat bepaalde subsectoren structurele ondervertegenwoordigd blijven in Europese programma's.

3.5.4 Coherentie

De samenhang tussen Europese, nationale en regionale beleidsniveaus wordt in de literatuur beschouwd als een cruciale randvoorwaarde voor een succesvolle implementatie van Creative Europe. Fragmentatie kan leiden tot overlappende initiatieven en verwarring bij aanvragers (Bacian & Eisele, 2023; UNESCO, 2022).

Er wordt gepleit voor een meer **geïntegreerde beleidsaanpak**, waarbij nationale en regionale overheden hun strategieën beter op elkaar afstemmen en samenwerking met Europese instanties versterken. Gezamenlijke doelstellingen, gedeelde plannen en overlegstructuren kunnen de doeltreffendheid van ondersteuning vergroten (IDEA Consult et al., 2024).

In Vlaanderen bestaat een reeks organisaties die advies en begeleiding bieden – waaronder VAF, CJM, Kunstenpunt, Flanders DC, Vleba, Cultuurloket, VI.BE, Mediarte en de *Creative Europe Desk Vlaanderen* – maar de literatuur omschrijft dit landschap als versnipperd en niet structureel geïntegreerd (IDEA Consult et al., 2024). De ondersteuning is voornamelijk adviserend en informatief; er is geen centraal kennisplatform of mechanisme dat toeleiding naar Europese programma's coördineert.

Daarnaast benadrukken verschillende auteurs het belang van duidelijke communicatie en transparantie. Toegankelijke informatie over oproepen, beoordelingscriteria en succesfactoren kan deelname vergemakkelijken en bijdragen aan een evenwichtiger spreiding van Europese middelen (DutchCulture, 2022; European Commission, 2023).

3.5.5 Hypothesen op basis van de literatuur

De in de literatuur geïdentificeerde bevindingen leiden tot een reeks onderzoeksvragen die richting geven aan de empirische analyse in de volgende hoofdstukken. Deze vragen vertalen de belangrijkste hypothesen uit de literatuur naar toetsbare onderzoekspunten voor de Vlaamse context. Ze zijn opgebouwd volgens de vier evaluatiecriteria van de Better Regulation Toolbox — **efficiëntie**, **effectiviteit**, **relevantie** en **coherentie** — en vormen zo het analytisch kader waarmee de kwantitatieve en kwalitatieve resultaten worden geïnterpreteerd.

Efficiëntie

H1. De administratieve lasten (aanvraag, rapportering) en het beperkte niveau van digitalisering vormen belangrijke drempels voor Vlaamse organisaties om deel te nemen aan Creative Europe.

H2. KMO's ondervinden disproportioneel meer moeilijkheden met de administratieve vereisten dan grotere spelers en hebben daardoor lagere slaagkansen.

H3. De Creative Europe Desk Vlaanderen draagt in beperkte mate bij tot het verlagen van administratieve lasten en het verbeteren van de efficiëntie van aanvraagprocessen.

H4. Vlaamse organisaties die ingebed zijn in internationale netwerken profiteren van schaalvoordelen door samenwerking in grotere Europese consortia, wat leidt tot efficiëntere uitvoering en herhaald succes bij indieningen.

Effectiviteit

H5. De projectmatige aanpak van Creative Europe beperkt de structurele of duurzame impact van projecten, waardoor opgebouwde kennis en samenwerking slechts beperkt worden verankerd na afloop.

H6. Vlaamse organisaties kennen over het algemeen lagere slaagcijfers in de oproepen, en kleinere organisaties hebben het moeilijker dan grotere instellingen om succesvol in te dienen.

H7. Vlaanderen neemt relatief zelden de rol van projectcoördinator op binnen Creative Europe, voornamelijk door beperkte ervaring, middelen en risicoaversie.

H8. Deelname aan Creative Europe heeft een positief effect op de organisatieontwikkeling, internationalisering en professionalisering van Vlaamse culturele en creatieve spelers.

Relevantie

H9. De thematische prioriteiten van Creative Europe (groen, digitaal, inclusief) zijn relevant voor Vlaamse organisaties en sluiten aan bij Vlaamse beleidsprioriteiten.

H10. De beoordelingscriteria binnen Creative Europe (met nadruk op output en kwantitatieve resultaten) benadelen sociaal-artistieke, procesgerichte of kleinschalige werkvormen.

Coherentie

H11. Vlaanderen zet bewust in op inclusieve, duurzame en digitale projecten die aansluiten bij de doelstellingen van Creative Europe, maar de beleidsmatige en institutionele afstemming tussen Europese, federale en Vlaamse niveaus blijft beperkt.

Deze hypothesen vormen de leidraad voor de empirische onderzoeksfase. In hoofdstuk 4 worden ze getoetst aan de hand van de kwantitatieve analyse van Vlaamse en Europese projectgegevens (deelname, slaagkansen, financiering, netwerken), terwijl hoofdstuk 5 de kwalitatieve toetsing uitvoert op basis van consultaties met betrokken organisaties, focusgroepen en interviews. De confrontatie van beide invalshoeken maakt het mogelijk om de veronderstellingen uit de literatuur te bevestigen, nuanceren of weerleggen, en zo tot een geïntegreerd beeld van de werking en impact van Creative Europe in Vlaanderen te komen.

4 Kwantitatieve analyse

4.1 Beschrijving van de dataset

De kwantitatieve analyse geeft de Europese, Belgische en Vlaamse participatie aan het Cultuur- en MEDIA-luik in de periode 2021-2024 weer. De analyse bestrijkt in totaal **23 afzonderlijke calls**.

Het **Cultuur-luik** (paragraaf 4.2 en 4.3) omvat vijf calls: *European Cooperation Projects (COOP)*, *Circulation of European Literary Works (LIT)*, *European Networks of Cultural and Creative Organisations (NET)*, *Pan-European Cultural Entities (PECE)* en *European Platforms for the Promotion of Emerging Artists (PLAT)*. Voor de call COOP werden voor het jaar 2024 geen analyses uitgevoerd, aangezien de data nog niet beschikbaar waren op het moment waarop de analyses werden afgerond.

Het **MEDIA-luik** (paragraaf 4.4 en 4.5) omvat achttien calls: *Audience Development and Film Education (AUDFILMEDU)*, *Networks of European Cinemas (CINNET)*, *European Co-Development (CODEV)*, *European Mini Slate Development (DEVMINISLATE)*, *European Slate Development (DEVSLATE)*, *Video Games and Immersive Content Development (DEVVGIM)*, *European Festivals (FEST)*, *Networks of European Festivals (FESTNET)*, *European Film Distribution (FILMDIST)*, *Films on the Move (FILMOVE)*, *European Film Sales (FILMSALES)*, *Innovative Tools and Business Models (INNOVBUSMOD)*, *Markets and Networking (MARKETNET)*, *MEDIA 360° (MEDIA360)*, *Subtitling of Cultural Content (SUBTITLE-IBA)*, *Skills and Talents Development (TRAINING)*, *TV and Online Content (TVONLINE)* en *European VOD-Networks and Operators (VODNET)*.

Teneinde de analyses mogelijk te maken, zijn drie overkoepelende databestanden ontwikkeld:

- **Databank België**, met alle deelnemende Belgische organisaties en hun basisgegevens;
- **Overzicht calls**, een controlelijst van de volledigheid per jaar;
- **Overzicht samenwerkingen met andere landen**, met de landenmatrix waarin de samenwerking van Belgische en Vlaamse organisatie met internationale organisaties weergegeven wordt.

Een uitgebreidere toelichting van hoe en waarom deze databestanden tot stand kwamen, kan u terugvinden in sectie '2.3 Kwantitatieve analyse van oproepen'. Voor sommige calls waren niet alle gegevens (tijdig) beschikbaar en werden enkel de analyses gedaan op basis van de beschikbare informatie. Zo zijn bijvoorbeeld de data omtrent de recommended EU contribution niet altijd volledig beschikbaar.

Er werden analyses uitgevoerd om de Vlaamse participatie te vergelijken met de Belgische en Europese participatie (indien de data beschikbaar was), enerzijds per call per jaar en anderzijds overkoepelend voor Cultuur en MEDIA. Hieronder worden de verschillende analyses besproken in drie clusters: (1) de deelname en slaagcijfers van Vlaamse organisaties, (2) de rollen en samenwerkingen van Vlaamse organisaties in de projecten en (3) de financiering die werd behaald door Vlaamse organisaties. Ten slotte overlopen we nog enkele conclusies per oproep.

4.2 Cultuur

Deze paragraaf behandelt de resultaten van de kwantitatieve analyse voor de onderzochte oproepen binnen het Cultuur-luik. Dit zowel algemeen (overheen alle oproepen) als per oproep (per jaar) waarvoor de cijfers ontvangen zijn vanuit het Creative Europe team van Vlaanderen. De onderzochte oproepen zijn:

- *European Cooperation Projects (COOP)*
- *Circulation of European Literary Works (LIT)*
- *European Networks of Cultural and Creative Organisations (NET)*
- *Pan-European Cultural Entities (PECE)*
- *European Platforms for the Promotion of Emerging Artists (PLAT)*

Zoals hierboven blijkt, zijn niet alle jaren van alle oproepen meegenomen. Dit kan meerdere redenen hebben: de data waren op het moment van de analyse nog niet beschikbaar, er was geen oproep in het desbetreffende jaar of er waren geen data beschikbaar. In overleg met de opdrachtgever is beslist om niet in detail te kijken naar oproepen waar geen Belgische deelname was. Onderstaande tabel geeft weer welke data ter beschikking was voor de kwantitatieve analyse. Als er geen oproep was in een jaar dan is dit ook opgenomen onder geen data beschikbaar.

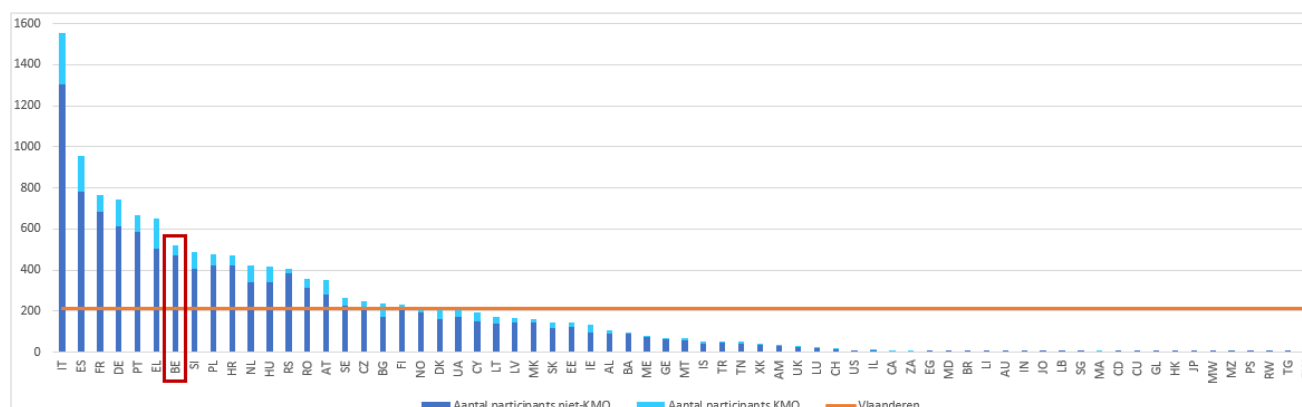
Tabel 4: Cultuur: Overzicht beschikbare data

CULTUUR	2021	2022	2023	2024
COOP	Volledig	Volledig	Volledig	Geen data
LIT	Volledig, geen België	Geen data	Volledig, geen België	Geen list of participants
NET	Volledig	Geen data	Geen data	Geen list of participants
PECE	Volledig, geen België	Geen data	Geen data	Geen list of participants
PLAT	Volledig, geen België	Geen data	Geen data	Geen list of participants

4.2.1 Deelname en slaagcijfers Cultuur algemeen

In dit luik maken we eerst enkele algemene beschouwingen voor Cultuur die oproepoverschrijdend zijn voor de jaren 2021-2024. In onze totale dataset van Cultuur zitten er 12.745 deelnames van Europese organisaties aan de verschillende oproepen. Hiervan zijn 10.812 deelnames afkomstig van niet-KMO's en 1.933 van KMO's. Belgische organisaties nemen 553 keer deel (4,34% van het Europese totaal) . Figuur 3 hieronder toont de deelnames van organisaties van de verschillende Europese landen.

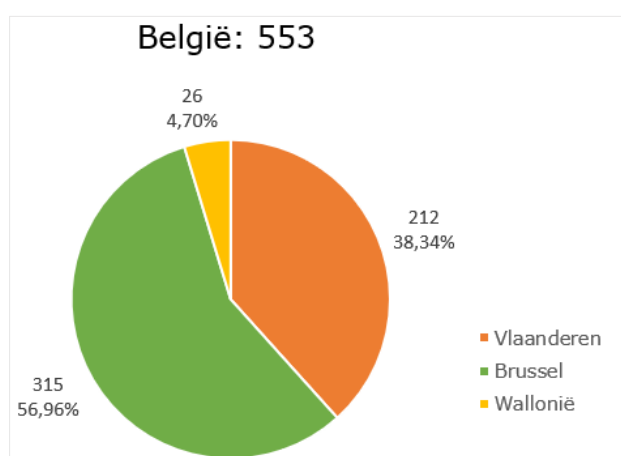
Figuur 3: Cultuur: Deelname Europa

Opvallend is dat Italië veruit het hoogste aantal deelnemers heeft (ongeveer 12% van het totaal). Vervolgens hebben Spanje, Frankrijk en Duitsland een hoger dan gemiddeld aantal deelnames en leidt dit ertoe dat er vier voornoemde landen goed zijn voor ongeveer een derde van alle deelnames aan Cultuuroproepen. België neemt de zevende plaats in op vlak van het aantal deelnames. België zit met een vergelijkbaar aantal deelnames als Slovenië, Polen en Hongarije. De horizontale lijn toont de positie van Vlaanderen met 212 deelnames en geeft aan dat Vlaanderen op dit vlak een middenmoter is (althans voor de onderzochte oproepen) en een vergelijkbaar aantal deelnames heeft als bijvoorbeeld Noorwegen en Denemarken.

Als we verder kijken naar de verdeling van het aantal deelnames van organisaties uit België in de Cultuuroproepen (Figuur 4) dan zien we dat Vlaamse organisaties 38% vertegenwoordigen. Van de 212 Vlaamse deelnames zijn er 21 afkomstig van KMO's. Brusselse organisaties vertegenwoordigen de meerderheid van de deelnames. Dit kan mede verklaard worden door het aantal Europese organisaties dat in Brussel gevestigd is (zoals besproken in de disclaimer in sectie '2.3 Kwantitatieve analyse van oproepen').

Figuur 4: Cultuur: Verdeling deelname Belgische organisaties

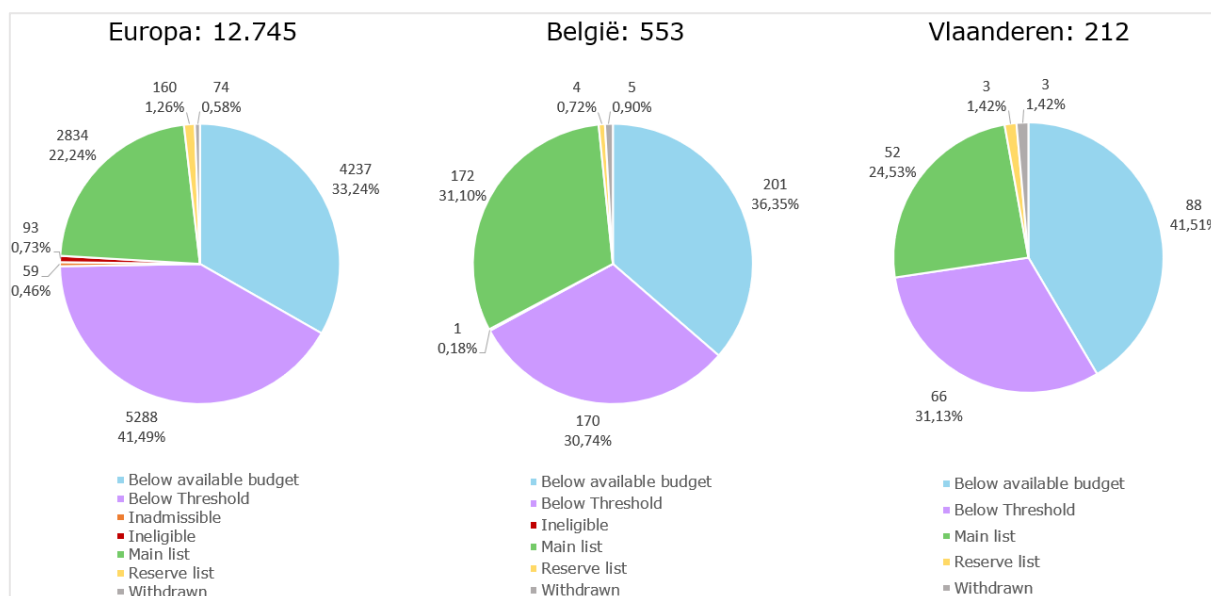

Het aantal deelnames van Vlaamse en Belgische organisaties toont natuurlijk niet het volledige plaatje. De relevante vraag is hoe goed de organisaties het doen met hun deelnames. We gaan later in op de resultaten per oproep (die sterk verschillen), maar geven eerst een overkoepelend beeld van de onderzochte oproepen

voor Cultuur. Zoals aangehaald in sectie '2.3 Kwantitatieve analyse van oproepen' hebben de projecten enkele mogelijke statussen die aantonen of ze al dan niet succesvol zijn in het bekomen van financiering.

Als we kijken naar de cijfers voor alle oproepen omtrent Cultuur voor Europa als geheel (Figuur 5), dan zien we dat in totaal 22% van de deelnames van Europese organisaties heeft geleid tot het bekomen van financiering (status main list). Opvallend is dat meer dan 40% van alle Europese deelnames een score behaalt die lager is dan de drempelwaarde van 70 (status below threshold). Verder scoort een derde van de deelnames meer dan de drempelwaarde van 70, maar krijgen ze toch geen financiering wegens onvoldoende budget (status below available budget). Als we naar België en Vlaanderen kijken voor dezelfde parameters (Figuur 5), dan zien we een iets andere verdeling dan bij Europa. We zien hier dat het aantal participanten dat financiering heeft verkregen (status main list) hoger ligt (respectievelijk 31% en 25% voor Belgische en Vlaamse organisaties), het aantal participanten dat onder de drempelwaarde scoort (status below threshold) lager is (met ongeveer 30%) en tenslotte dat het aantal participanten dat voldoende goed scoort maar waarvoor het budget ontoereikend is voor Vlaanderen zelfs oploopt tot 42% van alle deelnames (status below available budget). Dit wil zeggen dat Vlaamse organisaties het quasi evengoed doen als het Europese gemiddelde in het behalen van financiering. Wel blijkt dat Vlaamse organisaties gemiddeld vaker dan de gemiddelde Europese organisatie op de lijst terechtkomen van organisaties die voldoende goed scoren maar geen budget verkrijgen. Zoals hierboven aangehaald moeten de Belgische cijfers met de nodige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden omwille van de aanwezigheid van Europese organisaties die in Brussel gevestigd zijn. Deze hebben meer draagkracht, ervaring en capaciteit en geven daarom een vertekend beeld. Toch is het opvallend dat het Belgisch cijfer niet sterk afwijkt van het Vlaamse cijfer wat op zich een positief teken is voor Vlaanderen.

Figuur 5: Cultuur: Overzicht Aantal participanten per projectstatus voor Europa, België en Vlaanderen

4.2.2 Deelname en slaagcijfers Cultuur per oproep

Als we meer in detail gaan kijken naar de resultaten per oproep voor het Cultuur-luik, dan zien we dat in drie van de vijf oproepen Vlaanderen hoger scoort dan het Europese gemiddelde in het behalen van financiering. Voor NET en PLAT moet dit genuanceerd worden, want het aantal deelnames van Vlaanderen is bijzonder laag (zie Tabel 8). Wat betreft de vergelijking tussen Vlaamse KMO's en niet-KMO's, zien we dat in de call COOP de success rate van KMO's hoger ligt dan die van niet-KMO's. In de calls NET en PLAT kwamen uitsluitend Vlaamse niet-KMO's voor, waardoor een vergelijking in die gevallen niet mogelijk is. Hieronder worden de resultaten weergegeven voor de oproepen waarvoor er data beschikbaar waren en Belgische organisaties deelnamen in de desbetreffende jaren.

Tabel 5: Cultuur: Slaagcijfers per oproep

CULTUUR		Success rate per participant		
		Europa	België	Vlaanderen
COOP	2021	26,86%	39,60%	36,11%
	2022	21,89%	24,70%	24,00%
	2023	18,29%	21,40%	18,28%
NET	2021	60,00%	73,91%	33,33%
PLAT	2021	47,06%	100,00%	100,00%

(Noot: de groene kleur wil zeggen dat Vlaanderen hoger scoort dan Europa)

Uit de analyse blijkt dat Vlaanderen in vier van de vijf gevallen een hogere gemiddelde score per participant behaalt dan Europa. Dit is de gemiddelde score die een Vlaamse organisatie behaalt, los van haar rol in het project (coördinator of partner). Enkel voor NET is de gemiddelde score lager maar zoals gezegd waren er hier heel weinig deelnames. De Belgische cijfers zijn hoger dan de Europese, omdat de Brusselse organisaties (waar zoals eerder aangehaald heel wat EU-organisaties tussen zitten) hogere gemiddelde scores behalen. Wanneer we de gemiddelde score van Vlaamse KMO's vergelijken met die van niet-KMO's blijkt dat in de call COOP de KMO's twee keer een hogere gemiddelde score behalen en 1 keer een lagere. In de calls NET en PLAT kwamen uitsluitend Vlaamse niet-KMO's voor, waardoor een vergelijking in die gevallen niet mogelijk is.

Tabel 6: Cultuur: Gemiddelde score per oproep

CULTUUR		Gemiddelde score per participant		
		Europa	België	Vlaanderen
COOP	2021	66,37	72,67	71,78
	2022	69,49	72,74	73,81
	2023	71,99	73,69	74,74
NET	2021	71,50	75,78	67,00
PLAT	2021	76,28	83,00	88,00

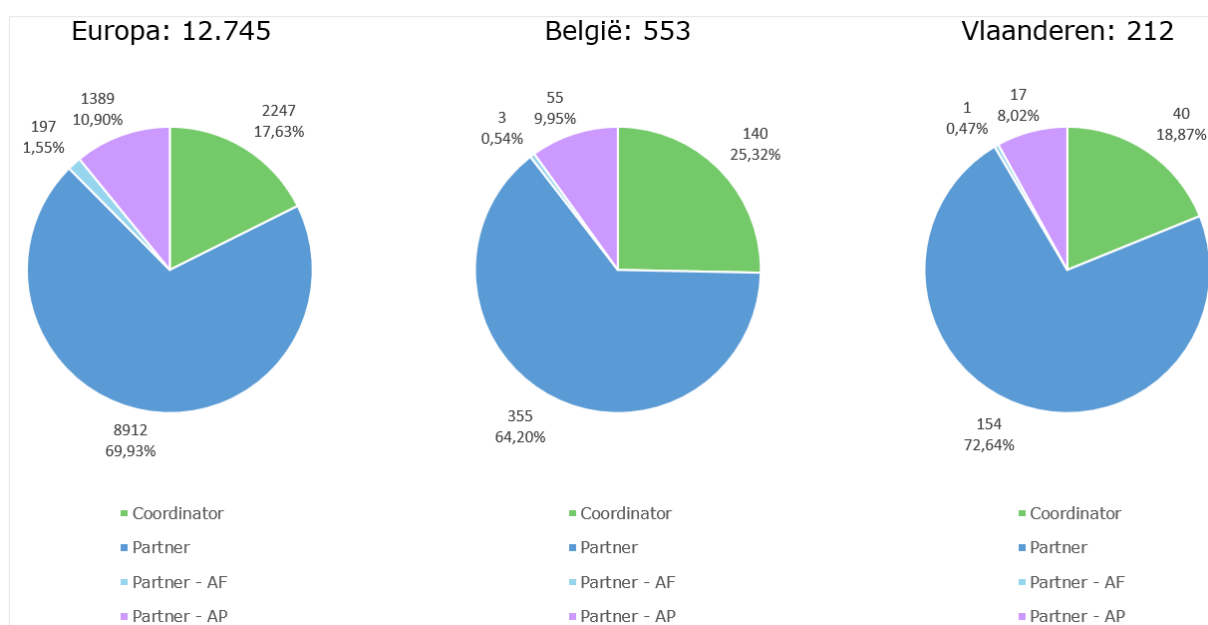
(Noot: de groene kleur wilt zeggen dat Vlaanderen hoger scoort dan Europa)

4.2.3 Rollen en samenwerking Cultuur algemeen

Verder is het interessant om te kijken naar de rollen die Vlaamse organisaties aannemen in het project. Enerzijds kunnen ze een rol als coördinator opnemen die gepaard gaat met een sturende rol in het opzetten en managen van het project en de nodige zichtbaarheid geeft aan een organisatie, maar die eveneens gepaard kan gaan met de nodige administratieve taken. De coördinator is het contactpunt met het Europese beleidsniveau en moet zorgen voor de rapportage en deze verzamelen bij alle deelnemers aan het project. Een rol als participant is doorgaans een minder dragende rol en is voor heel wat organisaties meer behapbaar, maar heeft niet dezelfde zichtbaarheid en middelen als de coördinator. Daarom is het interessant om te kijken naar de rollen die Vlaamse organisaties binnen het Cultuur-luik aannemen.

Als we in Figuur 6 kijken naar alle deelnames van Europese organisaties in de onderzochte oproepen, dan zien we dat ze in 82% als partner optreden en in 18% als coördinator. Vlaamse organisaties zijn in 81% van de gevallen partner en in 19% coördinator, wat dus volledig in lijn ligt met het EU-gemiddelde. De Brusselse organisaties nemen in meer dan een kwart van de deelnames de rol van coördinator op. Zoals eerder toegelicht is het nodig om voorzichtig te interpreteren en te vergelijken met Brussel, onder andere omwille van de aanwezigheid van EU-organisaties met mogelijks meer capaciteit, schaal, middelen en ervaring.

Figuur 6: Cultuur: Overzicht coördinator en partner voor Europa, België en Vlaanderen

(Noot: In deze figuur verwijst 'AF' naar *affiliated entity* en 'AP' naar *associated partner*)

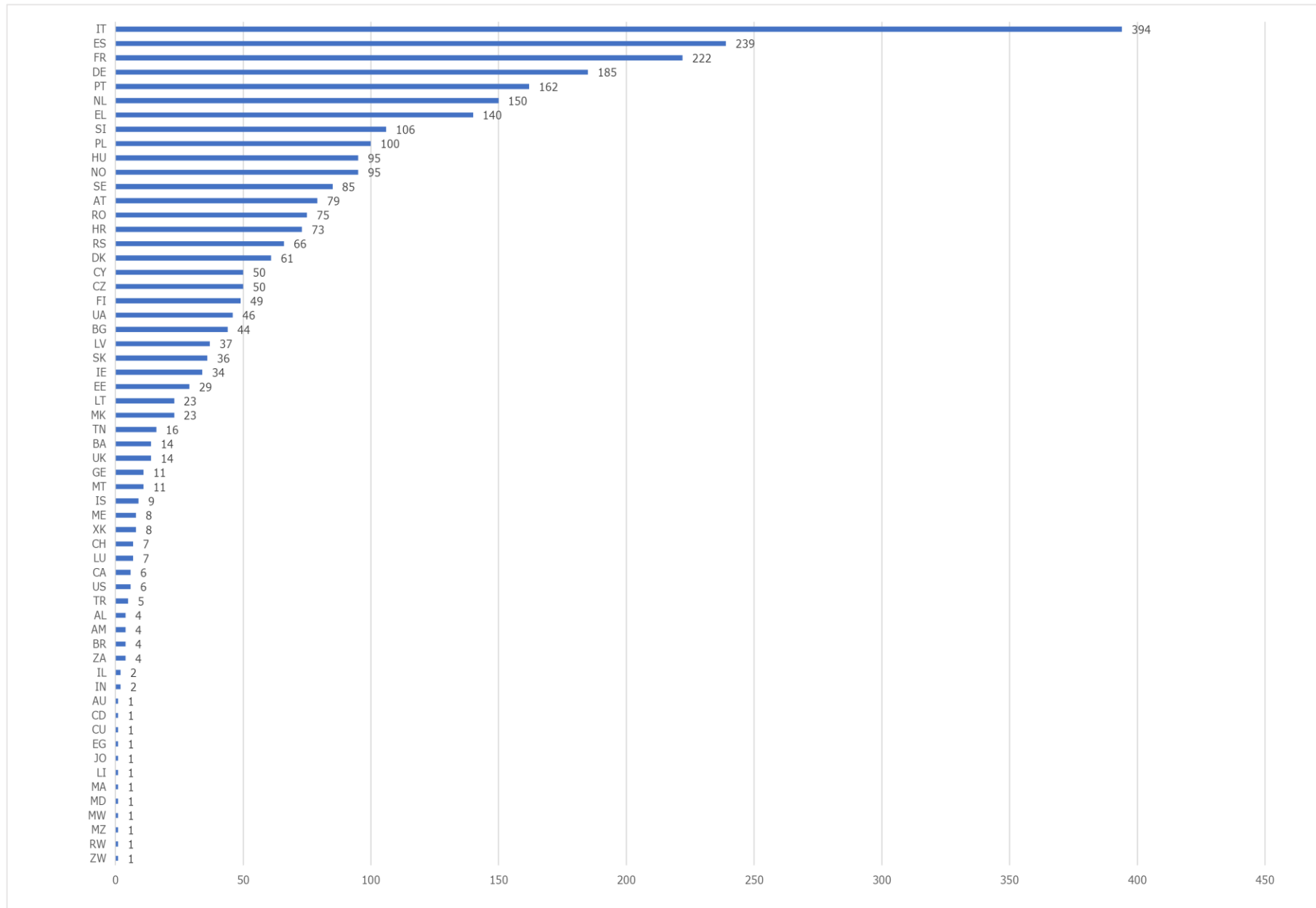
Daarnaast hebben we, zoals eerder vermeld, voor België een databank met organisaties opgesteld. Deze organisaties zijn gekoppeld aan hun ondernemingsnummer, waardoor het mogelijk is na te gaan of eenzelfde organisatie meerdere keren voorkomt in de oproepen. We kunnen dit niet doen voor alle Europese organisaties, omdat het niet mogelijk is om ze te linken op basis van een unieke databron. Uit Tabel 7 leren we dat Vlaanderen in de onderzochte oproepen 31 unieke coördinatoren had. Hiervan zijn er 8 (ongeveer een kwart) die meerdere deelnames hadden. Voor België zien we dat het aantal terugkerende coördinatoren relatief hoger ligt (dit is het Brussels effect, vermoedelijk door EU organisaties in Brussel). Bij het aantal participanten zien we dat maar liefst 51 van de 123 (41%) terugkeert in meerdere aanvragen. Zeker gelet op het feit dat onze analyseperiode beperkt is van 2021-2024, is dit een opvallend hoog aantal. Dit wil zeggen dat er een groep organisaties is die vermoedelijk goed ingebed zijn in internationale netwerken en vlot toegang vinden tot het CE-programma.

Tabel 7: Cultuur: Aantal unieke coördinatoren en participanten

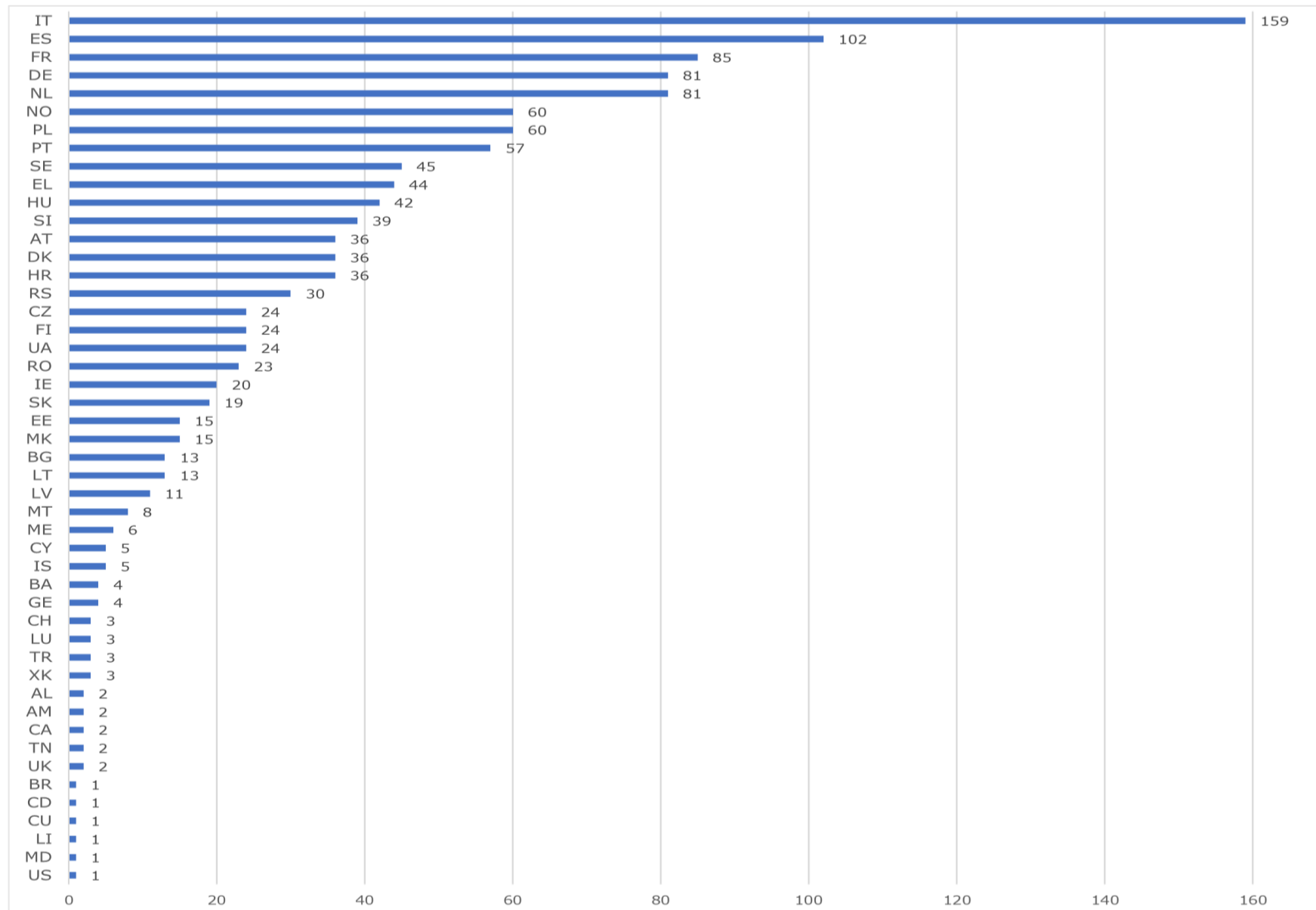
Coördinatoren	Aantal (o.b.v. databank Belgische organisaties)	
	België	Vlaanderen
Unieke coördinatoren	96	31
Coördinatoren die meerdere keren voorkomen	36	8
Participanten (coördinatoren en partners)	Aantal (o.b.v. databank Belgische organisaties)	
	België	Vlaanderen
Unieke participanten	299	123
Participanten die meerdere keren voorkomen	116	51

Wat betreft internationale samenwerkingen zijn er duidelijke zwaartepunten merkbaar. Voor Cultuur werken Belgische organisaties het vaakst samen met organisaties uit Italië (394). Spanje (239) en Frankrijk (222) vervolledigen de top 3, gevolgd door Duitsland (185), Portugal (162), Nederland (150) en Griekenland (140). Vlaamse organisaties werken het vaakst samen met organisaties uit Italië (159), Spanje (102), Frankrijk (85), Duitsland (81) en Nederland (81). Figuur 7 en 8 geven respectievelijk het overzicht van de samenwerkingen voor Belgische en Vlaamse organisaties binnen alle onderzochte calls van Cultuur. Opvallend zijn de sterke gelijkenissen tussen de samenwerkingen voor Belgische organisaties en Vlaamse organisaties. Het is niet verbazend dat de samenwerkingen met Italië, Spanje, Frankrijk en Duitsland voorop staan voor zowel Vlaanderen als België. Uit Figuur 3 hierboven bleek al dat deze vier landen goed zijn voor bijna een derde van alle deelnames aan het CE-programma. Op vlak van het aantal samenwerkingen zijn deze landen dan ook goed voor bijna een derde van alle samenwerkingen van Vlaamse organisaties met organisaties uit andere EU-landen (hetzelfde percentage zien we voor Belgische organisaties).

Figuur 7: Overzicht landen van samenwerking Cultuur: België

Figuur 8: Overzicht landen van samenwerking Cultuur: Vlaanderen

4.2.4 Rollen en samenwerking Cultuur per oproep

Gaan we meer in detail kijken naar de rollen van Vlaamse organisaties in de verschillende oproepen, dan krijgen we een meer gedetailleerd beeld. In de COOP-oproepen zien we dat de percentages van het aantal organisaties dat de rol van coördinator opneemt weer rond de 18-25% schommelt overheen de jaren. Enkel voor 2022 ligt het aantal coördinatoren in Vlaanderen relatief wat lager (ondanks een stijging t.o.v. 2021) omdat het aantal participanten is toegenomen in Vlaanderen (zeker t.o.v. 2021). In 2023 zijn er dan weer relatief meer coördinatoren die tot Vlaanderen behoren. Met uitzondering van 2021 doet Vlaanderen het relatief beter in het aantal organisaties dat een coördinator rol opneemt in verhouding met het totaal aantal deelnames. De cijfers voor NET en PLAT zijn volledigheidshalve weergegeven, maar gelet op de lage aantallen is het moeilijk om hier conclusies uit te trekken. Voor deze calls namen tevens enkel coördinatoren deel.

Tabel 8: Cultuur: Participant role

CULTUUR		Participant role					
		<i>C = coördinator, P = partner</i>					
		Europa		België		Vlaanderen	
COOP	2021	468 C	2268 P	24 C	77 P	6 C	30 P
	2022	682 C	3721 P	19 C	147 P	8 C	67 P
	2023	771 C	4428 P	39 C	190 P	17 C	76 P
NET	2021	60 C	nvt	23 C	nvt	3 C	nvt
PLAT	2021	34 C	nvt	2 C	nvt	1 C	nvt

Als we vervolgens kijken naar het gemiddeld aantal organisaties per project, dan krijgen we een beter beeld van de grootte van projecten waar Vlaamse organisaties in instappen. Voor projecten waar Vlaanderen aan deelneemt, wordt gemiddeld met meer organisaties samengewerkt in vergelijking met het Europees gemiddelde. De COOP-projecten waaraan Vlaamse organisaties deelnemen zijn gemiddeld aanzienlijk groter dan het gemiddelde Europese project. Belgische projecten zijn eerder vergelijkbaar met de Vlaamse qua aantal organisaties.

Tabel 9: Cultuur: Gemiddeld aantal organisaties per project

CULTUUR		Gemiddeld aantal organisaties per project		
		<i>enkel C = enkel coördinatoren in volledige call</i>		
COOP	2021	Europa	België	Vlaanderen
	2022	5,85	7,69	8,82
	2023	6,46	8,97	8,76
NET	2021	6,74	8,84	9,76
PLAT	2021	1 (enkel C)	1 (enkel C)	1 (enkel C)
	2021	1 (enkel C)	1 (enkel C)	1 (enkel C)

(Noot: de groene kleur wil zeggen dat Vlaanderen in grotere projecten (qua aantal participants) deelneemt dan Europa)

4.2.5 Financiering Cultuur algemeen

Voor Cultuur geeft Tabel 10 een overzicht van de financiering en het aantal deelnames over de jaren 2021-2023 voor Europa, België en Vlaanderen. In deze tabel is enkel rekening gehouden met organisaties op de *main list*, met andere woorden de organisaties die effectief financiering verkregen. In 2021 behaalde Vlaanderen net meer dan 3 procent van het totale EU-budget binnen Cultuur. Belgische organisaties behaalden maar liefst 15 procent van het totale budget, maar dit is quasi uitsluitend toe te schrijven aan de NET oproep waar Brusselse organisaties een hoog bedrag behaalden. In 2022 en 2023 behaalden Vlaamse organisaties respectievelijk 2,5 en 3 procent van het totale budget voor Cultuur. Als we kijken naar de gemiddelde aangevraagde financiering, dan zien we wel dat Vlaamse en Belgische organisaties fors meer vragen per project. Dit kan onder andere te wijten zijn aan hogere loonkosten in België/Vlaanderen in vergelijking met het EU-gemiddelde.

Tabel 10: Cultuur: overzicht financiering en aantal deelnames

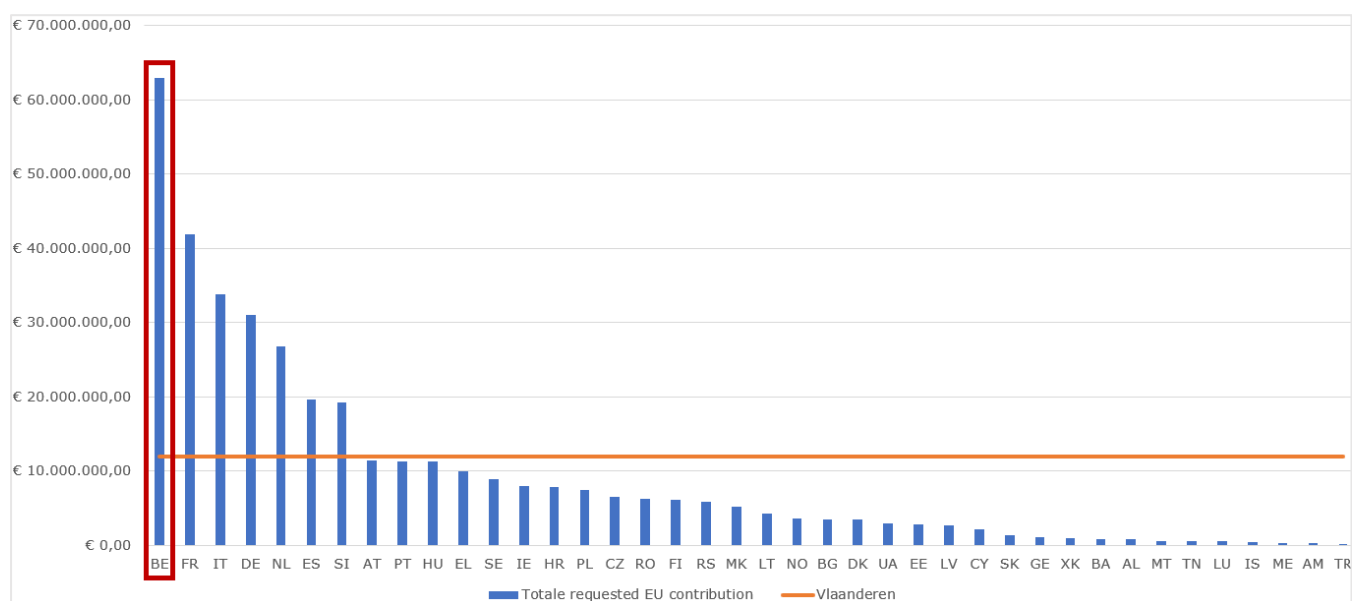
Jaar	Regio	Totaal requested EU contribution	Aantal deelnames	Gemiddelde requested EU contribution
2021	Europa	€ 131.072.682,20	842	€ 155.668,27
	België	€ 20.173.640,06	59	€ 341.926,10
	Vlaanderen	€ 4.121.869,92	15	€ 274.791,33
2022	Europa	€ 68.550.581,25	836	€ 81.998,30
	België	€ 4.425.289,47	36	€ 122.924,71
	Vlaanderen	€ 1.674.638,39	14	€ 119.617,03
2023	Europa	€ 68.406.338,84	817	€ 83.728,69
	België	€ 4.106.380,11	39	€ 105.291,80
	Vlaanderen	€ 2.184.957,00	16	€ 136.559,81

(Noot: Voor de totale en gemiddelde *requested EU contribution* werd in overleg met het CE-team het jaar 2024 buiten beschouwing gelaten, aangezien voor de call COOP 2024 geen data beschikbaar was op het moment van de analyses en voor de overige oproepen de *lists of participants* ontbraken.)

Als we kijken naar het totaal dat de organisaties per land hebben verkregen, dan krijgen we onderstaande figuur. Hier is (in overleg met het CE-team) 2024 wel opgenomen omdat we niet overheen de jaren vergelijken, maar wel tussen de landen.

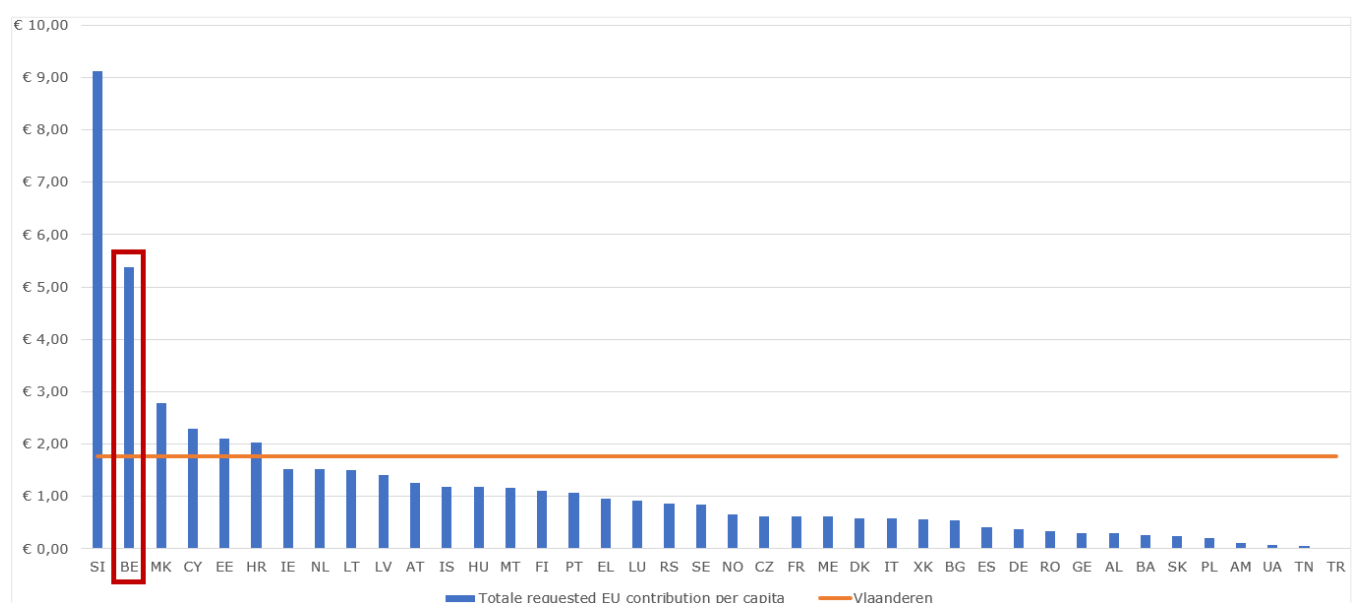
Uit Figuur 9 blijkt dat België zeer sterk presteert binnen het luik Cultuur in de periode 2021-2024 op vlak van verkregen financiering. Dit is vooral toe te schrijven aan Brusselse organisaties die zoals gezegd heel wat Europese organisaties omvatten die in Brussel gevestigd zijn en dus niet vergelijkbaar zijn qua profiel met de typische organisaties in het Cultuur-luik. De dominantie van België is vooral merkbaar in de jaren 2021 en 2024, voor de jaren 2022 en 2023 haalt België respectievelijk de derde en vijfde plaats. Toch valt meteen op dat ook Vlaanderen meer financiering ontvangt dan het merendeel van de Europese lidstaten. Vlaanderen zou op de achtste plaats staan als het als aparte lidstaat werd opgenomen in de lijst.

Figuur 9: Cultuur: Totale requested EU contribution 2021-2024

Om een betere inschatting te kunnen maken van de relatieve mate waarin Vlaamse organisaties het goed doen op Europees niveau, is de bovenstaande figuur gecorrigeerd voor het aantal inwoners. Dit gaat van de veronderstelling uit dat het aantal inwoners gelinkt is met het aantal organisaties in een land en laat toe om te kijken of de grote landen het ook relatief goed doen qua financiering. Het beeld is meteen anders, blijkt uit Figuur 10. Slovenië en België staan vooraan, gevolgd door Noord-Macedonië, Cyprus en Estland. Gelet op hun laag inwonersaantal hoeft dat niet te verbazen en moeten deze resultaten met de nodige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden. Vlaanderen zou hier als aparte lidstaat de zevende plaats behalen en dat is een positief resultaat.

Figuur 10: Cultuur: Totale requested EU contribution 2021-2024 per capita

4.2.6 Financiering Cultuur per oproep

Als we gaan uitsplitsen per oproep voor Cultuur, dan valt meteen op dat de resultaten voor de NET- en PLAT-oproepen niet representatief zijn voor andere oproepen. Vlaanderen had hier telkens maar 1 deelname die financiering verkreeg. Voor de COOP-oproepen is de tendens vergelijkbaar met hierboven aangehaald (bespreking Tabel 10): Vlaamse organisaties behalen ongeveer 2 tot 3,5% van de EU-middelen in de onderzochte periode.

Tabel 11: Cultuur: Overzicht financiering en deelnames per oproep

Jaar	Call	Regio	Totaal requested EU contribution	Aantal deelnames
2021	COOP	Europa	€ 61.301.709,06	728
		België	€ 3.741.154,82	40
		Vlaanderen	€ 1.196.869,92	13
	LIT	Europa	€ 5.340.530,61	58
	NET	Europa	€ 27.597.832,43	36
		België	€ 12.232.485,24	17
		Vlaanderen	€ 825.000,00	1
	PECE	Europa	€ 5.504.173,00	4
	PLAT	Europa	€ 31.328.437,10	16
		België	€ 4.200.000,00	2
		Vlaanderen	€ 2.100.000,00	1
2022	COOP	Europa	€ 68.550.581,25	836
		België	€ 4.425.289,47	36
		Vlaanderen	€ 1.674.638,39	14
2023	COOP	Europa	€ 63.422.418,84	753
		België	€ 4.106.380,11	39
		Vlaanderen	€ 2.184.957,00	16
	LIT	Europa	€ 4.983.920,00	64
2024	LIT	Europa	€ 5.194.885,00	34
	NET	Europa	€ 44.323.891,39	39
		België	€ 20.242.272,42	18
		Vlaanderen	€ 1.200.000,00	1
	PECE	Europa	€ 8.457.285,68	4
	PLAT	Europa	€ 49.542.888,14	18
		België	€ 14.000.000,00	5
		Vlaanderen	€ 2.800.000,00	1

Als we verder nog kijken naar de gemiddelde aangevraagde financiering per participant, is het ook interessant om te kijken naar alle projecten die beoordeeld zijn. Dit zijn dus niet enkel de gefinancierde projecten maar evenzeer de projecten die positief beoordeeld werden en geen financiering verkregen, als de projecten die een beoordeling lager dan 70 behaalden. De tendens is echter dezelfde overheen de verschillende groepen: Vlaamse en Belgische organisaties vragen doorgaans 10-20 procent meer middelen per participant. Tabel 11 toont de cijfers in detail. Vlaanderen kent in vier van de vijf gevallen een hogere gemiddelde gevraagde financiering per participant dan Europa, wanneer er gekeken wordt naar de beoordeelde projecten. Dit kan mogelijk te verklaren zijn door de hogere loonkosten in Vlaanderen/België. Zoals eerder aangehaald gaat het bij NET en PLAT om telkens één deelname voor Vlaanderen, dus het gemiddelde moet met de nodige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden.

Tabel 12: Cultuur: Gemiddelde requested EU contribution per participant (beoordeelde projecten)

CULTUUR		Gemiddelde requested EU contribution per participant (beoordeelde projecten)		
		Europa	België	Vlaanderen
COOP	2021	€ 94.057,22	€ 107.997,92	€ 105.066,78
	2022	€ 95.947,63	€ 117.753,18	€ 117.341,05
	2023	€ 94.212,64	€ 109.548,18	€ 118.849,16
NET	2021	€ 697.543,12	€ 682.936,29	€ 619.145,60
PLAT	2021	€ 1.834.710,72	€ 2.100.000,00	€ 2.100.000,00

4.3 Conclusies Cultuur

4.3.1 Conclusies cultuur algemeen

- Vlaanderen telt 212 deelnames en positioneert zich daarmee als een middenmoter, vergelijkbaar met landen als Noorwegen en Denemarken. Vlaamse organisaties vertegenwoordigen 38% van de Belgische deelnames.
- Ongeveer tien procent van de Vlaamse organisaties die deelnemen zijn KMO, dit is lager dan het Europese gemiddelde van 17%. We zien dat in de COOP oproepen de KMO's een relatief licht hoger slaagpercentage hebben dan de niet KMO's.
- Vlaamse organisaties behalen ongeveer even vaak financiering als het Europese gemiddelde, maar belanden relatief vaker op de lijst van projecten die positief beoordeeld werden maar geen budget ontvingen.
- Vlaamse organisaties werken het vaakst samen met organisaties uit Italië, Spanje, Frankrijk en Duitsland. Deze vier landen zijn samen goed voor bijna een derde van alle Europese samenwerkingen van Vlaamse organisaties.
- Het gemiddeld aantal organisaties in de projecten waarin Vlaanderen betrokken is, ligt aanzienlijk hoger dan het EU-gemiddelde.
- Voor België ligt het aandeel terugkerende coördinatoren relatief hoog, vermoedelijk door de Europese organisaties die in Brussel gevestigd zijn. Bij de Vlaamse deelnemers keert 41% (51 van de 123) terug in meerdere aanvragen, wat opmerkelijk is gezien de korte analyseperiode (2021-2024). Dit wijst op een goed ingebedde groep organisaties met grote netwerken en ervaring met Creative Europe.
- In 2022 en 2023 ontvingen Vlaamse organisaties respectievelijk 2,5% en 3% van het totale Creative Europe-budget voor Cultuur.
- De gemiddelde aangevraagde steun ligt echter beduidend hoger dan het EU-gemiddelde, wat deels verklaard kan worden door hogere loonkosten in België/Vlaanderen. Zowel gefinancierde als niet-

gefinancierde projecten tonen dezelfde tendens: Vlaamse en Belgische organisaties vragen doorgaans 10-20% meer middelen per participant aan dan het EU-gemiddelde.

- Vlaanderen ontvangt, ondanks zijn beperkte schaal, meer financiering dan de meeste lidstaten en zou als afzonderlijk land op de achtste plaats staan qua ontvangen middelen.

4.3.2 Conclusies cultuur per oproep

Hieronder worden enkele kerncijfers per oproep weergegeven. Om het overzichtelijk te houden, worden hieronder enkel de oproepen weergegeven waarvoor er relevante resultaten zijn. Oproepen waar geen Belgische deelname is, werden in overleg met de opdrachtgever niet onderzocht. Daarnaast zijn er oproepen waarvoor de data niet tijdig beschikbaar waren of ontbreken en zijn er oproepen die in bepaalde jaren niet zijn gelanceerd. Het overzicht waarin dit wordt samengevat, is te vinden in Tabel 4.

4.3.2.1 COOP

In **2021** namen er 101 Belgische organisaties deel, waarvan er 40 financiering verkregen. 71 van de 101 organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 31 organisaties was er onvoldoende budget beschikbaar (*reserve list* en *below available budget*). Er namen 36 Vlaamse organisaties deel, waarvan er 13 financiering ontvingen. De gemiddelde score per participant, de gemiddelde *requested EU contribution* per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project liggen in 2021 voor Vlaanderen en België wat hoger dan voor Europa.

In **2022** namen er 166 Belgische organisaties deel, waarvan er 41 financiering verkregen. 110 van de 166 organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 69 organisaties was er onvoldoende budget beschikbaar (*reserve list* en *below available budget*). Er namen 75 Vlaamse organisaties deel, waarvan er 18 financiering ontvingen. De gemiddelde score per participant, de gemiddelde *requested EU contribution* per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project liggen ook in 2022 voor Vlaanderen en België wat hoger dan voor Europa.

In **2023** namen er 229 Belgische organisaties deel, waarvan er 49 financiering verkregen. 147 van de 229 organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 98 organisaties was er onvoldoende budget beschikbaar (*reserve list* en *below available budget*). Er namen 93 Vlaamse organisaties deel, waarvan er 17 financiering ontvingen. De gemiddelde score per participant, de gemiddelde *requested EU contribution* per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project liggen ook in 2023 voor Vlaanderen en België wat hoger dan voor Europa.

Over de periode **2021-2023** liggen de gemiddelde score per participant, de gemiddelde *requested EU contribution* per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project voor Vlaanderen en België wat hoger dan voor Europa. In gemiddeld een derde van de gevallen behalen Vlaamse en Belgische organisaties een score lager dan 70. Voor Europa ligt dit aandeel wat hoger. Tevens behaalt een groot aantal Europese, Belgische en Vlaamse organisaties de status *below available budget*, wat aantoont dat de competitie hoog ligt in de call COOP.

4.3.2.2 NET

In **2021** namen er 23 Belgische organisaties (3 Vlaamse) deel, waarvan er 17 (1 Vlaamse) financiering verkregen. 6 organisaties (2 Vlaamse) scoorden lager dan 70. De gemiddelde score van Europese (71,50) en Belgische (75,78) organisaties ligt boven de *threshold*, terwijl het Vlaams gemiddelde (67,00) onder de *threshold* ligt. Ook de gemiddelde *requested EU contributions* van Europese (698K) en Belgische (683K) organisaties liggen hoger dan het Vlaams gemiddelde (619K). Hier zien we vooral een sterke Brusselse aanwezigheid. Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.3.2.3 PLAT

In **2021** waren er 2 Belgische organisaties (1 Vlaamse) die allen financiering verkregen. Belgische (83,00) en Vlaamse (88,00) organisaties scoorden hoger dan het Europees gemiddelde (76,28). Hetzelfde geldt voor de gemiddelde *requested EU contribution*. De Vlaamse organisatie vraagt 2,1 miljoen en de Belgische organisaties vragen gemiddeld 2,1 miljoen. Het Europees gemiddelde bedraagt 1,8 miljoen. Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.4 MEDIA

Deze paragraaf behandelt de resultaten van de kwantitatieve analyse voor onderzochte oproepen binnen het MEDIA-luik. Dit zowel algemeen (overheen alle oproepen) als per oproep (per jaar) waarvoor de cijfers tijdig zijn ontvangen vanuit de opdrachtgever. De achttien onderzochte oproepen zijn:

- *Audience Development and Film Education (AUDFILMEDU)*
- *Networks of European Cinemas (CINNET)*
- *European Co-Development (CODEV)*
- *European Mini Slate Development (DEVMINISLATE)*
- *European Slate Development (DEVSLATE)*
- *Video Games and Immersive Content Development (DEVVGIM)*
- *European Festivals (FEST)*
- *Networks of European Festivals (FESTNET)*
- *European Film Distribution (FILMDIST)*
- *Films on the Move (FILMOVE)*
- *European Film Sales (FILMSALES)*
- *Innovative Tools and Business Models (INNOVBUSMOD)*
- *Markets and Networking (MARKETNET)*
- *MEDIA 360° (MEDIA360)*
- *Subtitling of Cultural Content (SUBTITLE-IBA)*
- *Skills and Talents Development (TRAINING)*
- *TV and Online Content (TVONLINE)*
- *European VOD-Networks and Operators (VODNET)*

Onderstaande tabel geeft weer over welke data we beschikten voor de kwantitatieve analyses.

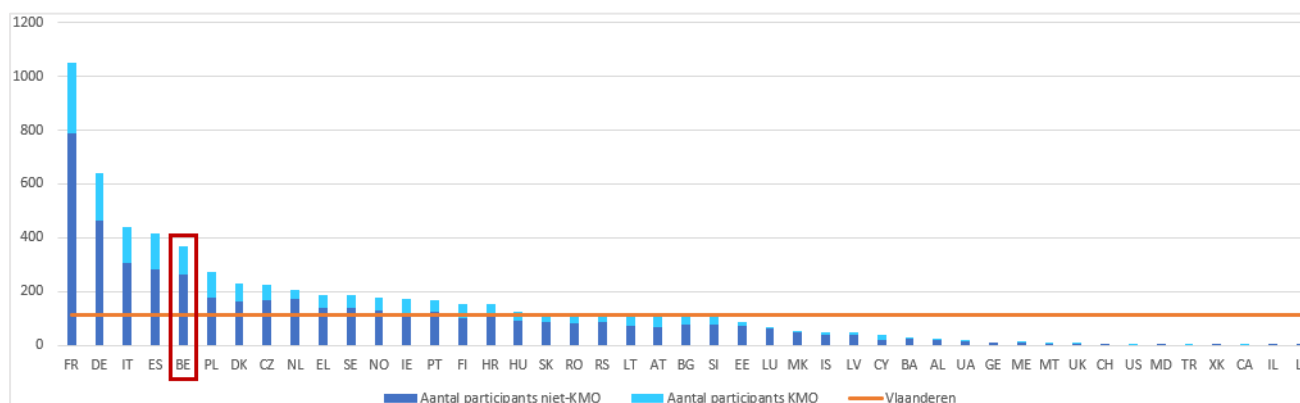
Tabel 13: MEDIA: Overzicht beschikbare data

MEDIA	2021	2022	2023	2024
AUDFILMEDU	Volledig	Geen data	Volledig	Geen data
CINNET	Volledig, geen België	Geen data	Geen data	Geen data
CODEV	Volledig	Volledig	Volledig	Volledig
DEVMINISLATE	Onvolledig, geen België	Volledig, geen België	Volledig, geen België	Onvolledig, geen België
DEVSLATE	Volledig	Volledig	Volledig	Volledig
DEVVGIM	Geen data	Volledig	Volledig	Volledig
FEST	Volledig	Geen data	Volledig	Geen data
FESTNET	Geen data	Onvolledig	Geen data	Volledig
FILMDIST	Geen data	Volledig	Volledig	Volledig
FILMOVE	Onvolledig, geen België	Volledig, geen België	Onvolledig	Onvolledig, geen België
FILMSALES	Geen data	Volledig, geen België	Volledig	Volledig
INNOVBUSMOD	Onvolledig	Volledig	Volledig	Volledig
MARKETNET	Onvolledig	Volledig	Geen data	Volledig
MEDIA360	Geen data	Geen list of participants	Geen data	Geen data
SUBTITLE-IBA	Volledig, geen België	Geen data	Geen data	Geen data
TRAINING	Onvolledig	Geen list of participants	Geen data	Geen data
TVONLINE	Volledig	Onvolledig	Onvolledig	Onvolledig
VODNET	Volledig	Volledig	Geen data	Volledig

4.4.1 Deelname en slaagcijfers MEDIA algemeen

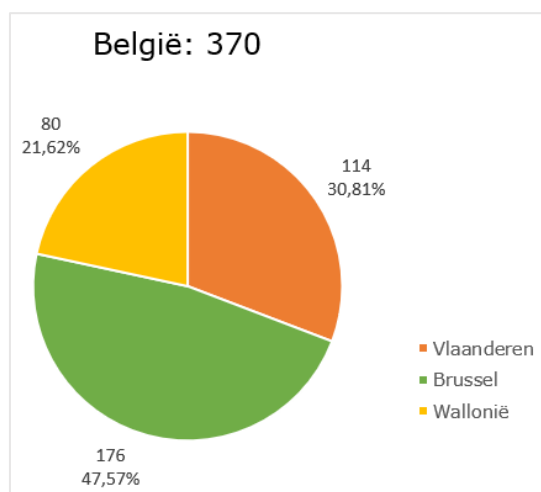
Voor MEDIA zijn er in totaal 6.406 deelnames van Europese organisaties in de dataset die we hebben onderzocht van 2021-2024, waarvan 4.647 deelnames afkomstig zijn van niet-KMO's en 1.735 van KMO's (van de overige 24 is de ondernemingsgrootte niet gekend). Frankrijk, Duitsland, Italië en Spanje hebben het hoogst aantal deelnames. Opvallend is dat deze vier landen samen goed zijn voor ongeveer een derde van alle deelnames. België scoort goed met een vijfde plaats en Vlaanderen (horizontale lijn) zou hier een middenmoter zijn als aparte lidstaat. Vlaanderen scoort qua aantal deelnames ongeveer evenveel als Hongarije, Slowakije en Roemenië.

Figuur 11: MEDIA: Deelname Europa

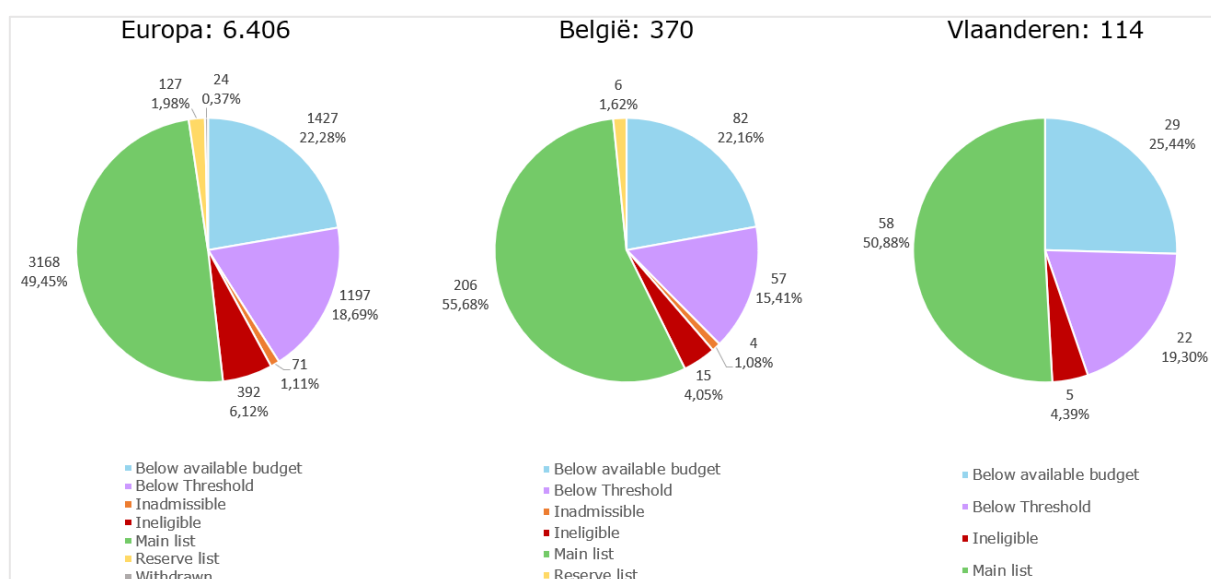
Als we inzoomen op België, dan zien we voor MEDIA in totaal 370 deelnames in onze dataset. Zoals blijkt uit Figuur 12 neemt Brussel hier 48% van voor zijn rekening, Vlaanderen 31% (wat overeenkomt met 114 deelnames) en Wallonië 22%. KMO's vertegenwoordigen 36 van de 114 Vlaamse deelnames. Zoals bij Cultuur kan er bij de Brusselse organisaties een vertekening zijn door Europese organisaties in Brussel gevestigd, waardoor de nodige voorzichtigheid geboden is bij de interpretatie van de Brusselse cijfers. Ook zitten in de Vlaamse cijfers organisaties die in Brussel gevestigd zijn maar financiering krijgen van het Departement CJM via subsidie of taks shelter. Voor de organisaties die van de Franse gemeenschap financiering krijgen, kunnen we dezelfde oefening echter niet doen. Daarom gaan we in de rest van de analyse vooral Europa, België en Vlaanderen vergelijken en dient Brussel hier en daar als context voor interpretatie.

Figuur 12: MEDIA: Verdeling deelname Belgische organisaties

Als we vervolgens in Figuur 13 naar de slaagcijfers kijken, dan merken we op dat een kwart van de Vlaamse deelnames een score hoger dan 70 behaalt maar geen financiering bekommt omwille van onvoldoende budget (status *below available budget*). Dit aantal ligt in lijn met Europa en België. Ook het aantal organisaties dat erin slaagt om financiering te behalen ligt quasi volledig in lijn met Europa (51% versus 49%). Met andere woorden, Vlaanderen volgt eigenlijk het Europese gemiddelde.

Figuur 13: MEDIA: Aantal participanten per projectstatus voor Europa, België en Vlaanderen

4.4.2 Deelname en slaagcijfers MEDIA per oproep

Als we in meer detail gaan inzoomen op de oproepen die zijn onderzocht, dan zien we dat Vlaanderen in 16 van de 28 gevallen een hogere *success rate* heeft dan Europa. Dit wil zeggen dat het slaagpercentage van een gemiddelde Vlaamse organisatie in 16 van de 28 gevallen hoger ligt dan dat van een gemiddelde Europese organisatie (in groene kleur aangegeven in de tabel). Wat betreft de vergelijking tussen Vlaamse KMO's en niet-KMO's, zien we dat in 6 van de 28 gevallen de *success rate* van KMO's hoger ligt dan die van niet-KMO's,

terwijl dit in 4 gevallen omgekeerd is. In 11 gevallen is de *success rate* gelijk en in 7 gevallen kwamen uitsluitend KMO's of uitsluitend niet-KMO's voor, waardoor een vergelijking in die gevallen niet mogelijk is. Wel moeten we opmerken dat er heel wat calls zijn waar er een beperkt aantal deelnames is, waardoor de resultaten met de nodige voorzichtigheid moeten geïnterpreteerd worden. Als er geen deelname is, dan is er geen waarde opgenomen in de tabel (-). Als er geen deelname is die financiering verkrijgt, dan staat er 0%.

Tabel 14: MEDIA: Slaagcijfers per oproep

MEDIA		Success rate per participant		
		Europa	België	Vlaanderen
AUDFILM-EDU	2021	43,09%	66,67%	50,00%
	2023	17,77%	8,33%	33,33%
CODEV	2021	36,52%	23,81%	0,00%
	2022	49,83%	30,00%	33,33%
	2023	32,35%	38,46%	50,00%
DEVSLATE	2024	18,34%	16,22%	33,33%
	2021	39,80%	70,59%	25,00%
	2022	53,05%	50,00%	50,00%
DEVVGIM	2023	61,97%	100,00%	100,00%
	2024	36,28%	66,67%	50,00%
	2022	42,99%	50,00%	-
FEST	2023	40,71%	50,00%	50,00%
	2024	14,49%	8,33%	0,00%
	2021	74,80%	87,50%	100,00%
FESTNET	2023	65,52%	75,00%	75,00%
	2022	45,45%	100,00%	-
FILMDIST	2024	20,37%	50,00%	0,00%
	2022	95,57%	100,00%	100,00%
	2023	95,72%	100,00%	100,00%
FILMSALES	2024	97,01%	100,00%	100,00%
	2023	86,11%	100,00%	-
	2023	97,67%	100,00%	-
INNOV-BUSMOD	2024	95,74%	100,00%	-
	2021	100,00%	100,00%	-
	2022	24,66%	50,00%	0,00%
MARKET-NET	2023	13,73%	100,00%	-
	2024	12,66%	16,67%	0,00%
	2021	100,00%	100,00%	-
TRAINING	2022	35,51%	27,27%	0,00%
	2024	59,78%	50,00%	0,00%
	2021	100,00%	100,00%	-
TVONLINE	2021	53,78%	66,67%	75,00%
	2022 cut-off1	100,00%	100,00%	100,00%
	2022 cut-off2	98,00%	100,00%	100,00%
	2023	54,42%	65,00%	70,00%
	2024 cut-off1	35,71%	37,50%	37,50%
VODNET	2024 cut-off2	100,00%	100,00%	100,00%
	2021	33,33%	100,00%	-
	2022	72,73%	100,00%	-
	2024	40,00%	100,00%	-

(Noot: de groene kleur wil zeggen dat Vlaanderen hoger scoort dan Europa)

Verder blijkt dat Vlaanderen in 16 van de 25 gevallen een hogere gemiddelde score per participant behaalt dan Europa (Tabel 15). Ook doen de Vlaamse deelnemers het in heel wat opzichten beter dan het Belgische gemiddelde. Dit toont aan dat de gemiddelde kwaliteit van de projecten waaraan Vlaamse organisaties deelnemen goed zit. Toch vertaalt dit zich niet altijd in meer succesvolle deelnames in vergelijking met het Europese gemiddelde zoals hierboven besproken. Wanneer we de gemiddelde score van Vlaamse KMO's vergelijken met die van niet-KMO's blijkt dat de KMO's in 10 van de 25 gevallen een hogere gemiddelde score behalen; in 6 gevallen is dit omgekeerd en in 2 gevallen is de gemiddelde score gelijk. In de resterende 7 gevallen is een vergelijking niet mogelijk, aangezien enkel Vlaamse KMO's of enkel Vlaamse niet-KMO's deelnamen.

Tabel 15: MEDIA: Gemiddelde score per oproep

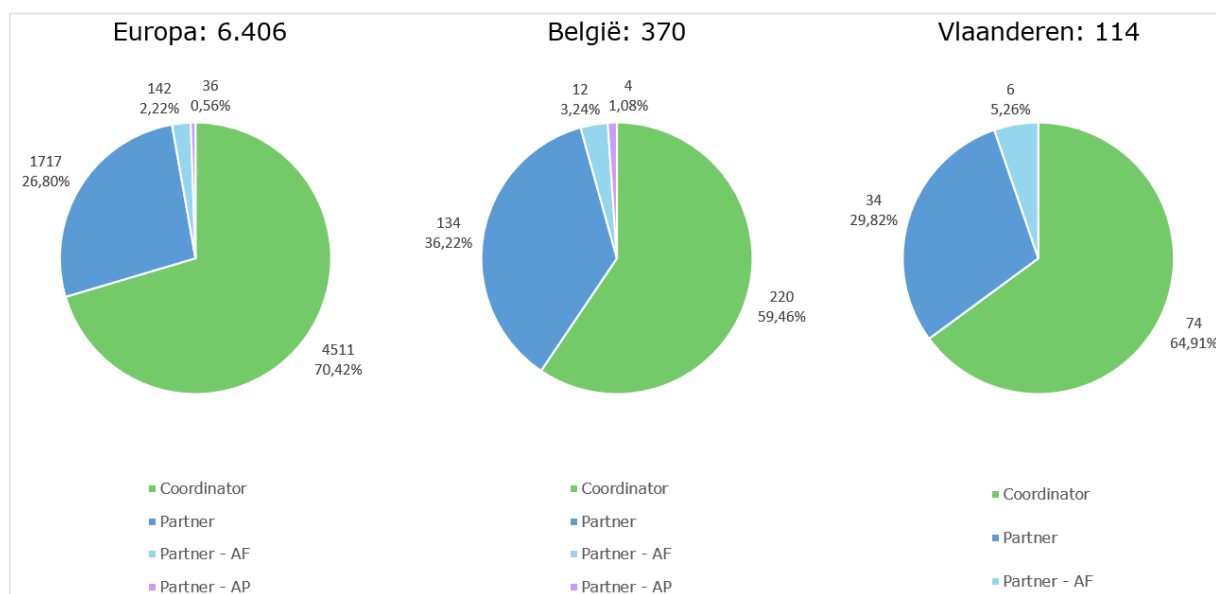
MEDIA		Gemiddelde score per participant		
		Europa	België	Vlaanderen
AUDFILM-EDU	2021	71,39	81,33	79,00
	2023	75,82	79,25	82,00
CODEV	2021	75,68	71,53	71,50
	2022	76,98	74,90	77,33
	2023	75,10	77,85	77,50
	2024	77,66	78,32	79,67
DEVSLATE	2021	77,22	83,13	71,50
	2022	78,02	78,83	78,86
	2023	77,75	84,00	83,00
	2024	77,99	82,67	79,13
DEVVGIM	2022	70,81	64,00	-
	2023	69,21	73,80	72,00
	2024	69,02	65,25	67,50
FEST	2021	78,17	80,00	83,33
	2023	Geen scores beschikbaar		
FESTNET	2022	65,52	85,00	-
	2024	71,00	81,00	78,00
FILMDIST	2022	91,47	96,25	95,00
	2023	82,60	86,47	80,00
	2024	85,04	86,67	80,00
FILMOVE	2023	77,57	75,50	-
FILMSALES	2023	83,57	80,00	-
	2024	85,11	80,00	-
	2021	78,35	80,75	-
INNOV-BUSMOD	2022	63,79	70,50	68,00
	2023	54,89	76,50	-
	2024	57,94	55,88	58,00
MARKET-NET	2021	81,17	81,33	-
	2022	72,64	72,50	70,00
	2024	72,12	70,95	62,00
TRAINING	2021	Geen scores beschikbaar		
	2021	80,70	79,38	80,00
TVONLINE	2022 cut-off1	Geen scores beschikbaar		
	2022 cut-off2	85,54	90,50	90,50
	2023	77,96	78,15	79,50
	2024 cut-off1	76,13	76,56	75,75
	2024 cut-off2	Geen scores beschikbaar		
VODNET	2021	64,48	75,50	-
	2022	68,88	70,00	-
	2024	64,59	70,00	-

(Noot: de groene kleur wil zeggen dat Vlaanderen hoger scoort dan Europa)

4.4.3 Rollen en samenwerking MEDIA algemeen

Net zoals bij Cultuur kunnen we ook voor MEDIA kijken naar de rol die organisaties opnemen in een project. Overheen alle Europese organisaties zien we dat ze in 70% van de gevallen optreden als coördinator en in 30% van de gevallen als partner. Vlaamse organisaties treden relatief wat minder vaak op als coördinator (65%) in vergelijking met het Europees gemiddelde. In vergelijking met Belgische organisaties treden de Vlaamse organisaties wel wat meer in de coördinatorrol. Het is belangrijk te vermelden dat een partnerrol niet van toepassing is bij een aantal oproepen, wat natuurlijk geldt voor zowel Europese, Belgische als Vlaamse organisaties, zoals verder wordt besproken in sectie '4.4.4 Rollen en samenwerking MEDIA per oproep'.

Figuur 14: MEDIA: Overzicht coördinator en partner voor Europa, België en Vlaanderen

(Noot: In deze figuur verwijst 'AF' naar *affiliated entity* en 'AP' naar *associated partner*)

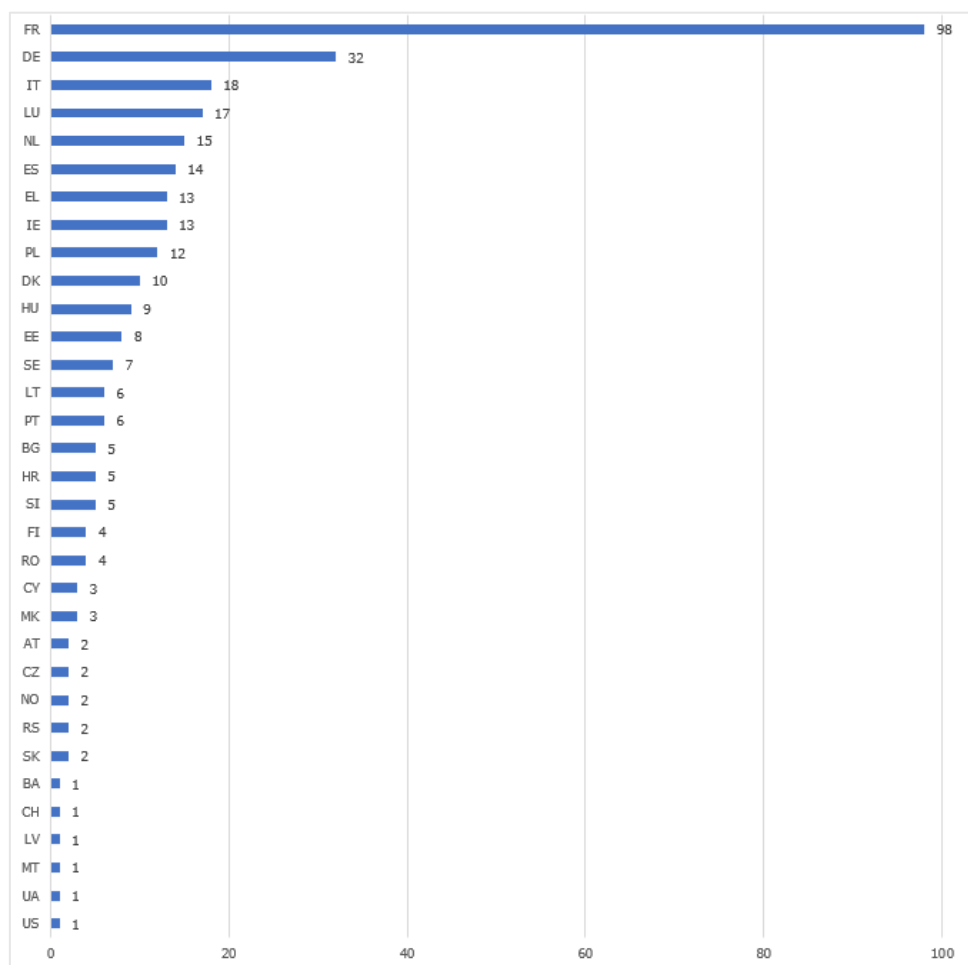
Als we kijken naar het aantal organisaties dat in ons tijdsvenster meerdere keren voorkomt in de databank van Belgische organisaties (matching op basis van hun ondernemingsnummer), dan merken we dat op Belgisch en Vlaamse niveau ongeveer de helft van de coördinatoren meerdere keren voortkomt. Bij het aantal participanten dat meerdere keren voorkomt is het aantal zelfs ongeveer 60%. Dit is een opvallend fenomeen en toont aan dat er een groep organisaties (zowel coördinator als partner) is die de toegang tot het CE-financieringskanaal duidelijk heeft gevonden.

Tabel 16: MEDIA: Aantal unieke coördinatoren en participanten

Coördinatoren	Aantal (o.b.v. databank Belgische organisaties)	
	België	Vlaanderen
Unieke coördinatoren	119	42
Coördinatoren die meerdere keren voorkomen	62	23
Participanten (coördinatoren en partners)	Aantal (o.b.v. databank Belgische organisaties)	
	België	Vlaanderen
Unieke participanten	173	56
Participanten die meerdere keren voorkomen	93	34

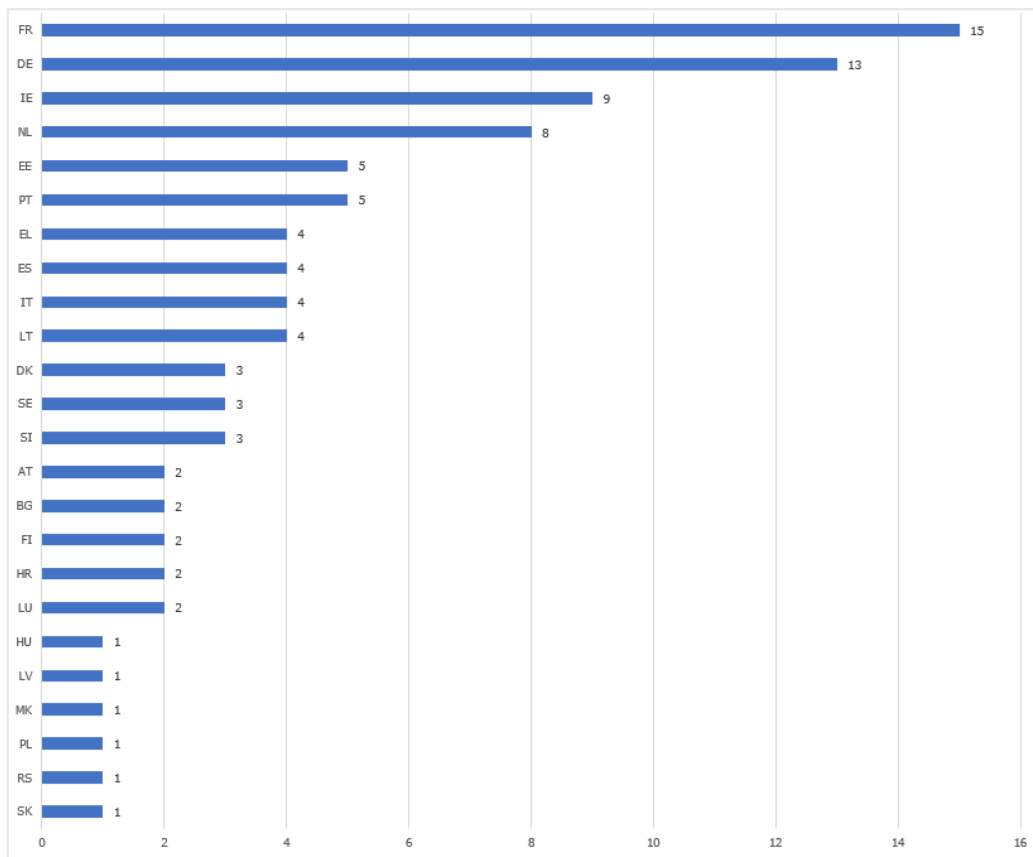
Voor MEDIA zijn de meest voorkomende partners Frankrijk en Duitsland, met daarnaast nauwe banden met Italië, Luxemburg en Nederland. Belgische organisaties werken vaak samen met organisaties uit Frankrijk (98) en Duitsland (32). Italië (18), Luxemburg (17) en Nederland (15) vervolledigen de top 5. Opvallend is hier dat er 98 samenwerkingen met organisaties uit Frankrijk zijn op een totaal van 323 Belgische samenwerkingen met andere landen. De Franse organisaties zijn dan ook goed voor meer dan 1.100 deelnames in totaal en daarom is het niet onlogisch dat er ook veel samenwerkingen met deze organisaties zijn. Ondanks de relatief hoge deelname van Duitse en Italiaanse organisaties in de MEDIA-oproepen zijn het aantal samenwerkingen hier eerder beperkt. Luxemburg heeft een lager aantal deelnames, maar wel een relatief hoog aantal samenwerkingen met Belgische organisaties.

Figuur 15: Overzicht landen van samenwerking MEDIA: België

Vlaamse organisaties werken het vaakst samen met organisaties uit Frankrijk (15), Duitsland (13), Ierland (9) en Nederland (8). Dit wil zeggen dat in ongeveer 45% van de projecten met Vlaamse betrokkenheid er een mede-indiener is uit deze vier landen. Het valt op, in vergelijking met België, dat het aantal samenwerkingen met Frankrijk eerder laag is (15 t.o.v. 98 op Belgisch niveau), maar toch blijven Franse organisaties degene waarmee de meeste samenwerkingen werden opgezet. Voor Vlaanderen scoren Nederland en Ierland dan weer relatief hoger in de samenwerkingen (rekening houdende met hun aantal deelnames).

Figuur 16: Overzicht landen van samenwerking MEDIA: Vlaanderen

4.4.4 Rollen en samenwerking MEDIA per oproep

Als we meer in detail gaan kijken naar de rollen en samenwerkingen per oproep voor MEDIA, dan krijgen we een gemend beeld dat vooral aantoont dat vergelijkingen tussen verschillende oproepen binnen MEDIA niet mogelijk zijn. Ten eerste zijn er zeven oproepen waar er enkel coördinatoren zijn en twee met slechts één partner in heel Europa, zoals blijkt uit Tabel 17 hieronder. Verder blijkt dat er heel wat oproepen zijn waarvoor er geen Belgische of Vlaamse deelnames zijn. Bovendien zijn er in onderstaande tabel slechts 6 oproepen waar er meer dan vijf Vlaamse deelnames zijn in een gegeven jaar. Daarom moeten we voor MEDIA voorzichtig zijn met de gemiddelden per oproep te interpreteren en zijn de eerdere conclusies overheen de oproepen en de jaren voor MEDIA relevanter.

Tabel 17: MEDIA: Participant role

MEDIA		Participant role					
		<i>C = coördinator, P = partner</i>					
		Europa		België		Vlaanderen	
AUDFILM-EDU	2021	38 C	85 P	-	3 P	-	2 P
	2023	55 C	187 P	-	12 P	-	3 P
CODEV	2021	180 C	217 P	8 C	13 P	4 C	1 P
	2022	122 C	173 P	3 C	7 P	1 C	2 P
	2023	169 C	236 P	3 C	23 P	1 C	1 P
	2024	257 C	392 P	13 C	24 P	3 C	3 P
DEVSLATE	2021	200 C	1 P	17 C	-	4 C	-
	2022	163 C	1 P	14 C	-	8 C	-
	2023	142 C	-	6 C	-	3 C	-
	2024	223 C	3 P	14 C	1 P	7 C	1 P
DEVVGIM	2022	100 C	7 P	4 C	-	-	-
	2023	138 C	2 P	6 C	-	4 C	-
	2024	253 C	30 P	12 C	-	6 C	-
FEST	2021	117 C	6 P	8 C	-	3 C	-
	2023	145 C	-	8 C	-	4 C	-
FESTNET	2022	22 C	-	1 C	-	-	-
	2024	37 C	17 P	1 C	1 P	-	1 P
FILMDIST	2022	271 C	-	16 C	-	4 C	-
	2023	254 C	3 P	17 C	-	5 C	-
	2024	262 C	6 P	18 C	-	5 C	-
FILMOVE	2023	36 C	-	1 C	-	-	-
FILMSALES	2023	43 C	-	1 C	-	-	-
	2024	47 C	-	1 C	-	-	-
INNOV-BUSMOD	2021	22 C	9 P	1 C	1 P	-	-
	2022	46 C	27 P	2 C	-	1 C	-
	2023	65 C	37 P	-	1 P	-	-
	2024	95 C	63 P	3 C	3 P	1 C	1 P
MARKET-NET	2021	46 C	8 P	3 C	-	-	-
	2022	86 C	21 P	8 C	3 P	1 C	3 P
	2024	71 C	21 P	7 C	3 P	1 C	3 P
TRAINING	2021	47 C	10 P	2 C	-	-	-
	2021	64 C	55 P	4 C	14 P	1 C	3 P
TVONLINE	2022 cut-off1	24 C	28 P	2 C	6 P	1 C	1 P
	2022 cut-off2	23 C	27 P	-	2 P	-	2 P
	2023	82 C	65 P	5 C	15 P	2 C	8 P
	2024 cut-off1	53 C	59 P	5 C	11 P	4 C	4 P
	2024 cut-off2	22 C	32 P	-	6 P	-	1 P
VODNET	2021	20 C	28 P	1 C	-	-	-
	2022	16 C	17 P	-	1 P	-	-
	2024	22 C	18 P	-	1 P	-	-

Net zoals bij Cultuur is het interessant om te kijken naar het aantal organisaties per project binnen de MEDIA-oproepen. In 16 van de 28 gevallen is het gemiddeld aantal organisaties per project hoger in Vlaanderen dan in Europa. Je ziet ook hier dat in een aantal oproepen er enkel coördinatoren zijn (gemiddeld aantal organisaties is 1). Als we abstractie maken van de oproepen waar het gemiddelde aantal organisaties 1 (of quasi 1 is) dan zijn er slechts twee oproepen waar het gemiddelde project met Vlaamse deelname minder organisaties heeft dan het Europees gemiddelde. Ook hier blijkt dus dat Vlaamse organisaties gemiddeld in grotere projecten deelnemen ten opzichte van het Europees gemiddelde.

Tabel 18: MEDIA: Gemiddeld aantal organisaties per project

MEDIA		Gemiddeld aantal organisaties per project <i>enkel C = enkel coördinatoren in volledige call</i>		
		Europa	België	Vlaanderen
AUDFILM-EDU	2021	3,24	5,00	6,00
	2023	4,40	11,67	17,50
CODEV	2021	2,21	2,35	2,20
	2022	2,42	2,20	2,33
	2023	2,40	2,69	5,00
DEVSLATE	2024	2,53	2,69	2,67
	2021	1,01	1,00	1,00
	2022	1,01	1,00	1,00
DEVVGIM	2023	1 (enkel C)	1 (enkel C)	1 (enkel C)
	2024	1,01	1,07	1,14
	2022	1,07	1,00	-
FEST	2023	1,01	1,00	1,00
	2024	1,12	1,00	1,00
	2021	1,05	1,00	1,00
FESTNET	2023	1 (enkel C)	1 (enkel C)	1 (enkel C)
	2022	1 (enkel C)	1 (enkel C)	-
	2024	1,46	2,50	4,00
FILMDIST	2022	1 (enkel C)	1 (enkel C)	1 (enkel C)
	2023	1,01	1,00	1,00
	2024	1,02	1,00	1,00
FILMSALES	2023	1 (enkel C)	1 (enkel C)	-
	2024	1 (enkel C)	1 (enkel C)	-
	2021	1,41	2,00	-
INNOV-BUSMOD	2022	1,59	2,50	4,00
	2023	1,57	3,00	-
	2024	1,66	3,00	2,00
MARKET-NET	2021	1,17	1,00	-
	2022	1,24	1,50	4,00
	2024	1,30	1,43	4,00
TRAINING	2021	1,21	1,00	-
	2021	1,86	2,56	2,00
	2022 cut-off1	2,17	2,75	2,50
TVONLINE	2022 cut-off2	2,17	2,50	2,50
	2023	1,79	2,05	2,11
	2024 cut-off1	2,11	2,50	2,20
	2024 cut-off2	2,45	3,40	3,00
VODNET	2021	2,40	4,00	-
	2022	2,06	3,00	-
	2024	1,82	4,00	-

(Noot: de groene kleur wil zeggen dat Vlaanderen hoger scoort dan Europa)

4.4.5 Financiering MEDIA algemeen

Voor MEDIA geeft onderstaande Tabel 19 een overzicht van de totaal behaalde financiering over de jaren 2021-2024 voor Europa, België en Vlaanderen. In deze tabel is enkel rekening gehouden met organisaties op de *main list*, met andere woorden degenen die effectief financiering verkregen. Vlaanderen behaalde in 2021 en 2022 ongeveer 0,9% van de totale financiering vanuit Europa voor de onderzochte oproepen. België behaalde hier 4,5% van het totale Europese budget in 2021 en 4,8% in 2022. In 2023 behaalden Vlaamse organisaties 2,2% van het Europese budget en Belgische organisaties net geen 6%. In 2024 behaalden Vlaamse

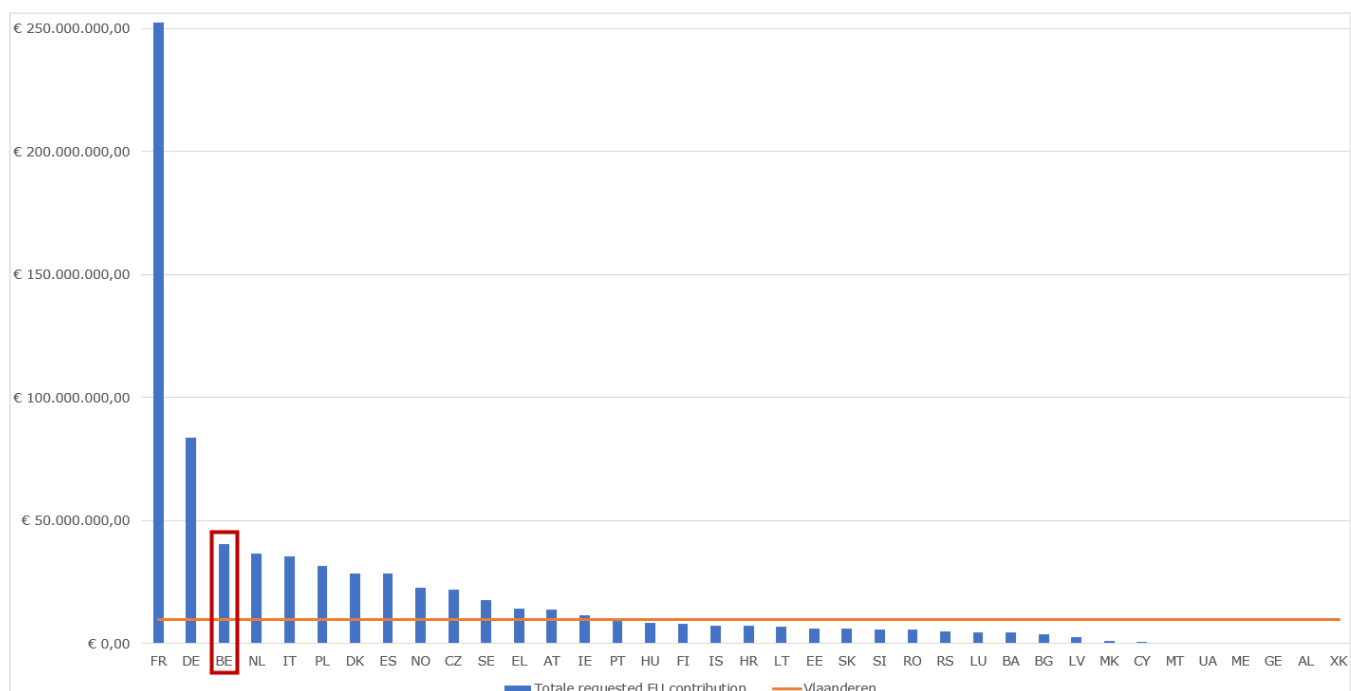
organisaties 1,4% van het EU-budget en Belgische organisaties bijna 7%. Als we hier kijken naar de gemiddelde aangevraagde financiering van de organisaties die op de *main list* belandden, dan valt op dat dit voor Vlaamse organisaties lager ligt dan het Europese gemiddelde. Bij de interpretatie van de gemiddelde resultaten moet weliswaar rekening gehouden worden met het feit dat de aantallen in bijna alle oproepen heel laag liggen.

Tabel 19: MEDIA: Overzicht financiering en aantal deelnames

Jaar	Regio	Totaal requested EU contribution	Aantal deelnames	Gemiddelde requested EU contribution
2021	Europa	€ 183.601.738,34	651	€ 282.030,32
	België	€ 8.440.106,75	46	€ 183.480,58
	Vlaanderen	€ 1.689.213,29	8	€ 211.151,66
2022	Europa	€ 211.996.358,80	866	€ 244.799,49
	België	€ 10.344.448,89	44	€ 235.101,11
	Vlaanderen	€ 1.944.822,09	13	€ 149.601,70
2023	Europa	€ 165.982.293,73	864	€ 192.109,14
	België	€ 9.792.191,58	58	€ 168.830,89
	Vlaanderen	€ 3.816.207,74	22	€ 173.463,99
2024	Europa	€ 168.919.250,45	806	€ 209.577,23
	België	€ 11.673.561,39	56	€ 208.456,45
	Vlaanderen	€ 2.295.419,70	15	€ 153.027,98

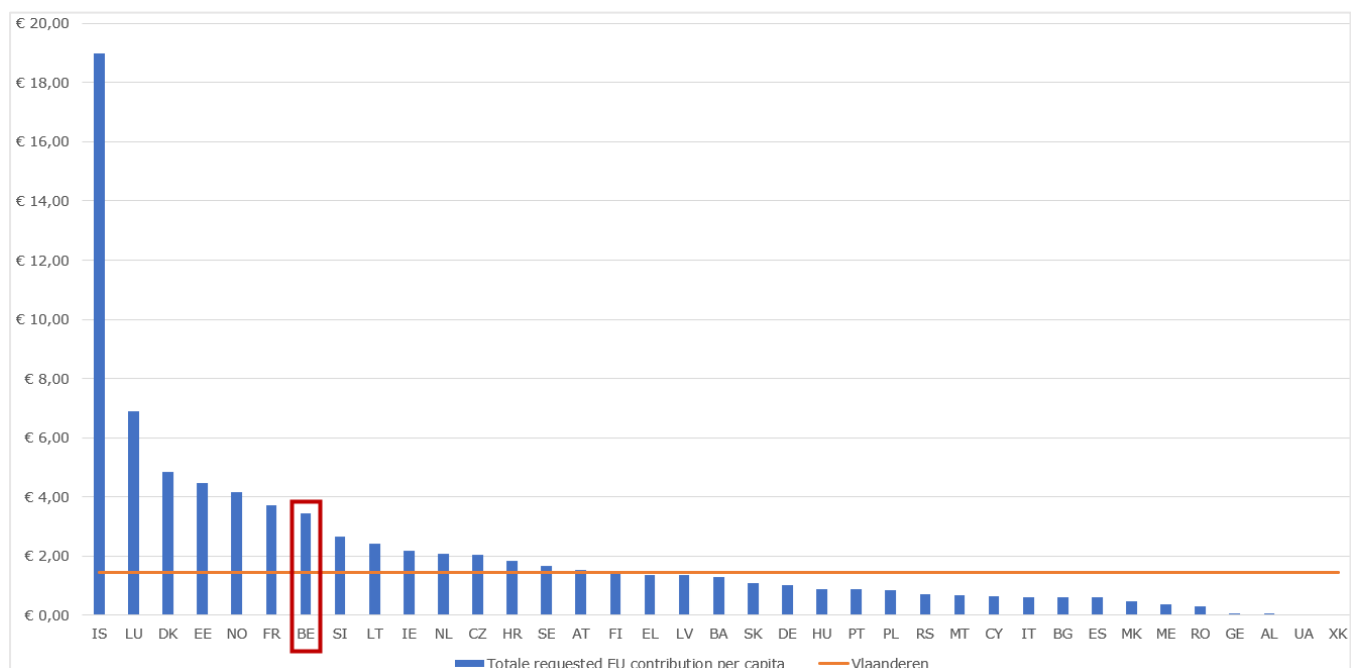
Om een inschatting te maken van de verkregen financiering werd gebruikgemaakt van de *requested EU contribution* per participant op de *main list*. Onderstaande figuur toont aan hoe de middelen van de oproepen voor MEDIA in de periode 2021-2024 verdeeld zijn tussen de Europese landen. Frankrijk scoort hier zeer hoog (ze hadden ook meer dan 1.100 deelnames). België doet het goed met een derde plaats op Europees niveau. Vlaanderen zou als aparte lidstaat hier een vijftiende plaats in beslag nemen en scoort daarmee gelijkaardig aan onder andere Ierland, Portugal en Hongarije.

Figuur 17: MEDIA: Totale requested EU contribution 2021-2024

Als we deze cijfers gaan relateren aan het aantal inwoners in elk land dan krijgen we een ander beeld. De landen met een laag aantal inwoners komen dan meer naar de voorgrond. IJsland, Luxemburg, Denemarken en Estland komen dan als koplopers uit de bus. België zou een zevende plaats in beslag nemen en Vlaanderen zou opnieuw rond de vijftiende plaats uitkomen.

Figuur 18: MEDIA: Totale requested EU contribution 2021-2024 per capita

4.4.6 Financiering MEDIA per oproep

Als we in detail naar de resultaten per oproep gaan kijken, dan zien we weer de diversiteit van de verschillende oproepen. Het valt op dat het aantal gefinancierde deelnemers per oproep sterk kan verschillen. Er zijn oproepen waar in totaal maar een tiental Europese organisaties gefinancierd worden en er zijn oproepen met meer dan 200 gefinancierde deelnemers. Als er geen gefinancierde deelname vanuit België of Vlaanderen is, dan ontbreken deze rijen.

Tabel 20: MEDIA: Overzicht financiering en deelnames per oproep

Jaar	Call	Regio	Totaal requested EU contribution	Aantal deelnames
2021	AUDFILMEDU	Europa	€ 6.207.725,07	53
		België	€ 176.514,58	2
		Vlaanderen	€ 59.513,29	1
	CINNET	Europa	€ 15.000.000,00	1
	CODEV	Europa	€ 6.345.118,22	145
		België	€ 135.000,00	5
	DEVMINISLATE	Europa	€ 6.150.000,00	38
	DEVSLATE	Europa	€ 17.040.000,00	80
		België	€ 2.335.000,00	12
		Vlaanderen	€ 190.000,00	1
	FEST	Europa	€ 9.399.822,00	92
		België	€ 655.000,00	7
		Vlaanderen	€ 268.000,00	3
	FILMOVE	Europa	€ 11.010.940,54	19
	INNOVBUSMOD	Europa	€ 14.700.188,02	31
		België	€ 775.022,40	2
	MARKETNET	Europa	€ 8.549.895,15	54
		België	€ 1.060.000,00	3
	SUBTITLE-IBA	Europa	€ 4.000.000,00	1
	TRAINING	Europa	€ 9.344.738,03	57
		België	€ 442.931,64	2
	TVONLINE	Europa	€ 72.277.093,86	64
		België	€ 2.594.521,13	12
		Vlaanderen	€ 1.171.700,00	3
	VODNET	Europa	€ 3.576.217,45	16
		België	€ 266.117,00	1
2022	CODEV	Europa	€ 6.123.476,66	146
		België	€ 137.748,32	3
		Vlaanderen	€ 22.556,00	1
	DEVMINISLATE	Europa	€ 4.998.120,00	37
	DEVSLATE	Europa	€ 18.170.000,00	87
		België	€ 1.450.000,00	7
		Vlaanderen	€ 975.000,00	4
	DEVVGIM	Europa	€ 6.048.731,73	45
		België	€ 217.234,11	2

	FESTNET	Europa	€ 4.845.780,24	10
		België	€ 255.747,76	1
	FILMDIST	Europa	€ 50.876.181,36	259
		België	€ 3.372.005,94	16
		Vlaanderen	€ 412.266,09	4
	FILMOVE	Europa	€ 15.918.245,53	29
	FILMSALES	Europa	€ 8.197.099,63	40
	INNOVBUSMOD	Europa	€ 7.369.245,87	18
		België	€ 780.000,00	1
	MARKETNET	Europa	€ 12.862.979,57	38
		België	€ 1.880.000,00	3
	MEDIA360	Europa	€ 23.513.880,17	9
	TRAINING	Europa	€ 20.413.980,74	26
		België	€ 1.050.000,00	1
	TVONLINE	Europa	€ 23.104.994,40	98
		België	€ 910.912,76	9
		Vlaanderen	€ 535.000,00	4
	VODNET	Europa	€ 9.553.642,90	24
		België	€ 290.800,00	1
2023	AUDFILMEDU	Europa	€ 5.887.037,93	42
		België	€ 74.870,04	1
		Vlaanderen	€ 74.870,04	1
	CODEV	Europa	€ 7.326.115,17	130
		België	€ 609.591,03	10
		Vlaanderen	€ 60.000,00	1
	DEVMINISLATE	Europa	€ 5.500.000,00	40
	DEVSLATE	Europa	€ 19.535.000,00	88
		België	€ 1.475.000,00	6
		Vlaanderen	€ 810.000,00	3
	DEVVGIM	Europa	€ 7.463.953,50	57
		België	€ 450.000,00	3
		Vlaanderen	€ 300.000,00	2
	FEST	Europa	€ 9.960.000,00	95
		België	€ 554.000,00	6
		Vlaanderen	€ 268.000,00	3
	FILMDIST	Europa	€ 49.176.882,20	246
		België	€ 3.274.622,18	17
		Vlaanderen	€ 591.519,70	5
	FILMOVE	Europa	€ 18.543.811,29	31
		België	€ 316.547,00	1
	FILMSALES	Europa	€ 9.967.993,38	42
		België	€ 21.323,00	1
	INNOVBUSMOD	Europa	€ 8.136.251,92	14
		België	€ 24.280,33	1
	TVONLINE	Europa	€ 24.482.248,34	79
		België	€ 2.991.958,00	12

	TVONLINE	Vlaanderen	€ 1.711.818,00	7
2024	CODEV	Europa	€ 6.497.983,87	118
		België	€ 307.846,94	6
		Vlaanderen	€ 141.627,50	2
	DEVMINISLATE	Europa	€ 5.545.000,00	45
	DEVSLATE	Europa	€ 17.920.000,00	82
		België	€ 2.200.000,00	10
		Vlaanderen	€ 1.025.000,00	4
	DEVVGIM	Europa	€ 6.865.576,62	41
		België	€ 200.000,00	1
	FESTNET	Europa	€ 5.528.039,91	11
		België	€ 334.083,96	1
	FILMDIST	Europa	€ 47.223.268,07	260
		België	€ 3.293.345,30	18
		Vlaanderen	€ 498.743,20	5
	FILMOVE	Europa	€ 16.021.647,20	26
	FILMSALES	Europa	€ 11.053.193,11	45
		België	€ 35.175,00	1
	INNOVBUSMOD	Europa	€ 8.795.986,30	19
		België	€ 757.014,30	1
	MARKETNET	Europa	€ 16.362.143,46	55
		België	€ 2.793.548,00	5
	TVONLINE	Europa	€ 19.863.879,42	88
		België	€ 1.452.712,06	12
		Vlaanderen	€ 630.049,00	4
	VODNET	Europa	€ 7.242.532,49	16
		België	€ 299.835,83	1

Als we verder nog kijken naar de gemiddelde aangevraagde financiering per participant; is het ook interessant om te kijken naar alle projecten die beoordeeld zijn. Dit zijn dus niet enkel de gefinancierde projecten maar evenzeer de projecten die positief beoordeeld werden en geen financiering verkregen, als de projecten die een beoordeling lager dan 70 behaalden. De tendens is echter moeilijk op te maken hier omwille van de eigenheid van de oproepen. Vlaanderen kent in 9 van de 28 gevallen een hogere gemiddelde *requested EU contribution* per participant dan Europa. Maar de eigenheid van de oproepen maakt dat vergelijken tussen de oproepen moeilijk is. De grote verschillen in gemiddelde financiering per participant maken interpretaties hier moeilijk, zeker omdat de Vlaamse cijfers ook gebaseerd zijn op een laag aantal deelnames (vaak 1 of 2).

Tabel 21: MEDIA: Gemiddelde requested EU contribution per participant (beoordeelde projecten)

MEDIA		Gemiddelde requested EU contribution per participant (beoordeelde projecten)		
		Europa	België	Vlaanderen
AUDFILM- EDU	2021	€ 160.059,71	€ 82.644,91	€ 65.466,72
	2023	€ 122.790,57	€ 46.927,19	€ 45.032,38
CODEV	2021	€ 74.238,51	€ 43.732,41	€ 90.000,00
	2022	€ 45.563,30	€ 40.246,86	€ 41.322,17
	2023	€ 48.757,72	€ 47.995,19	€ 37.614,00
	2024	€ 51.231,31	€ 51.159,71	€ 63.503,85
DEVSLATE	2021	€ 222.768,82	€ 206.666,67	€ 217.500,00
	2022	€ 209.932,43	€ 214.166,67	€ 240.000,00
	2023	€ 215.542,64	€ 245.833,33	€ 270.000,00
	2024	€ 215.047,39	€ 200.000,00	€ 198.125,00
DEVVGIM	2022	€ 133.998,58	€ 129.308,53	-
	2023	€ 125.516,45	€ 145.038,00	€ 143.797,50
	2024	€ 153.302,64	€ 168.064,65	€ 169.160,00
FEST	2021	€ 97.380,20	€ 93.571,43	€ 89.333,33
	2023	€ 91.326,39	€ 101.750,00	€ 104.500,00
FESTNET	2022	€ 334.416,74	€ 255.747,76	-
	2024	€ 378.215,87	€ 203.154,48	€ 72.225,00
FILMDIST	2022	€ 196.433,13	€ 210.750,37	€ 103.066,52
	2023	€ 199.918,22	€ 192.624,83	€ 118.303,94
	2024	€ 181.627,95	€ 182.963,63	€ 99.748,64
FILMOVE	2023	€ 610.711,38	€ 316.547,00	-
FILMSALES	2023	€ 237.333,18	€ 21.323,00	-
	2024	€ 245.626,51	€ 35.175,00	-
	2021	€ 474.199,61	€ 387.511,20	-
INNOV- BUSMOD	2022	€ 366.513,78	€ 603.467,25	€ 426.934,49
	2023	€ 435.149,15	€ 24.280,33	-
	2024	€ 527.334,43	€ 532.145,78	€ 638.971,90
MARKET- NET	2021	€ 158.331,39	€ 353.333,33	-
	2022	€ 223.624,40	€ 279.805,47	€ 123.286,25
	2024	€ 309.459,41	€ 362.483,61	€ 152.714,36
TRAINING	2021	€ 163.942,77	€ 221.465,82	-
	2021	€ 1.041.843,96	€ 201.347,78	€ 390.566,67
TVONLINE	2022 cut-off1	€ 217.892,13	€ 105.130,39	€ 180.000,00
	2022 cut-off2	€ 259.395,67	€ 87.500,00	€ 87.500,00
	2023	€ 288.490,34	€ 201.870,68	€ 192.836,40
	2024 cut-off1	€ 218.165,86	€ 172.829,71	€ 202.269,12
	2024 cut-off2	€ 245.036,72	€ 105.234,34	€ 26.392,00
VODNET	2021	€ 167.384,54	€ 266.117,00	-
	2022	€ 407.594,71	€ 290.800,00	-
	2024	€ 379.240,42	€ 299.835,83	-

4.5 Conclusies MEDIA

4.5.1 Conclusies MEDIA algemeen

- In 16 van de 28 onderzochte calls ligt de *success rate* van Vlaamse organisaties hoger dan het EU-gemiddelde. De gemiddelde slaagkans van Vlaamse organisaties (51%) is vrijwel identiek aan het Europese gemiddelde (49%), wat aantoont dat Vlaanderen goed meedraait in een competitieve context.
- In 16 van de 25 oproepen met een beoordeling scoren Vlaamse organisaties gemiddeld hoger dan het EU-gemiddelde. De gemiddelde scores van Vlaamse en Belgische organisaties liggen doorgaans dicht bij elkaar, maar Vlaamse deelnemers doen het in veel oproepen iets beter. Een kwart van de Vlaamse deelnames behaalt een score boven 70, maar krijgt geen financiering wegens ontoereikend budget (status *below available budget*). Dat aandeel ligt in lijn met België en het EU-gemiddelde.
- Van de deelnemende Vlaamse organisaties is 31% een KMO en dit ligt net hoger dan het EU gemiddelde van 27%. Er is geen eenduidig beeld in welke mate deze KMO's een hoger slaagpercentage hebben t.o.v. de niet KMO's.
- De resultaten per oproep tonen een grote variatie in aantal deelnemers: sommige oproepen trekken slechts een tiental organisaties, andere honderden. Het aantal Vlaamse deelnames per oproep blijft over het algemeen beperkt, met zelden meer dan tien deelnames.
- De gemiddelde aangevraagde financiering door Vlaamse organisaties ligt in 9 van de 28 oproepen hoger dan het EU-gemiddelde. Het lagere aantal Vlaamse deelnemers kan hier wel een vertekend beeld geven.
- Vlaanderen behaalde in 2021 en 2022 telkens 0,9% van het totale Europese budget in de MEDIA-oproepen, in 2023 2,2% en in 2024 1,4%. België behaalde in deze jaren respectievelijk 4,5%, 4,8%, 6% en 7% van het totale Europese budget.
- De verdeling van middelen binnen de EU toont dat Frankrijk veruit de grootste ontvanger is. België volgt op de derde plaats in Europa, terwijl Vlaanderen als aparte lidstaat de vijftiende plaats zou innemen, vergelijkbaar met Ierland, Portugal en Hongarije.
- Vlaamse organisaties werken het vaakst samen met Frankrijk (15), Duitsland (13), Ierland (9) en Nederland (8). Deze vier landen zijn betrokken bij circa 40% van de Vlaamse MEDIA-projecten.
- Vlaamse organisaties nemen relatief iets minder vaak de rol van coördinator op (65%) dan het Europese gemiddelde, maar vaker dan Belgische organisaties in het algemeen. Op Belgisch en Vlaams niveau komt ongeveer de helft van de coördinatoren meerdere keren voor in de dataset, en zo'n 60% van de deelnemers verschijnt in meerdere aanvragen. Dit duidt mogelijk op een groep ervaren organisaties die goed toegang hebben tot het CE-financieringskanaal.

4.5.2 Conclusies MEDIA per oproep

Hieronder worden enkele kerncijfers per oproep weergegeven. Om het overzichtelijk te houden, worden hieronder enkel de oproepen weergegeven waarvoor er relevante resultaten zijn. Oproepen waar geen Belgische deelname is, werden in overleg met de opdrachtgever niet onderzocht. Daarnaast zijn er oproepen waarvoor de data niet tijdig beschikbaar waren of ontbreken en zijn er oproepen die in bepaalde jaren niet zijn gelanceerd. Het overzicht waarin dit wordt samengevat, is te vinden in Tabel 13.

4.5.2.1 AUDFILMEDU

In **2021** namen er 3 Belgische organisaties (2 Vlaamse) deel, waarvan er 2 (1 Vlaamse) financiering verkregen. De gemiddelde score per participant ligt aanzienlijk hoger dan het Europees gemiddelde (71,39). Vlaanderen scoort gemiddeld 79,00 en België 81,33. De gemiddelde *requested EU contribution* voor Vlaanderen (65K) is echter laag in vergelijking met de gemiddelde *requested EU contribution* voor Europa (160K). Let op, het gaat hier uiteraard maar om twee organisaties dus voorzichtigheid is geboden met het interpreteren van het gemiddelde. Vlaamse en Belgische organisaties zitten hier vooral in grotere netwerken en zijn in geen enkel projectcoördinator.

In **2023** namen er 12 Belgische organisaties (3 Vlaamse) deel, waarvan er 1 (Vlaamse) financiering verkreeg. 1 organisatie scoorde hoger dan 70, maar behaalde geen financiering (*reserve list*). 10 organisaties (2 Vlaamse) scoorden lager dan 70. De gemiddelde *requested EU contribution* voor België en Vlaanderen liggen ook voor 2023 fors lager dan het Europees gemiddelde (123K), namelijk ongeveer een derde van het Europees gemiddelde. Vlaamse en Belgische organisaties zitten hier in zeer grote netwerken (respectievelijk gemiddeld 17,50 en 11,67 organisaties per project) in vergelijking met het Europees gemiddelde (4,40).

4.5.2.2 CODEV

In **2021** namen er 21 Belgische organisaties deel, waarvan er 5 financiering verkregen. 6 organisaties behaalden een voldoende score, maar kregen omwille van onvoldoende budget geen financiering (*below available budget*). Vlaamse organisaties ontvingen geen financiering. Voor Vlaanderen lag de gemiddelde score (71,50) onder het Europees gemiddelde (75,68), terwijl de gemiddelde *requested EU contribution* (90K) hoger lag dan het Europees gemiddelde (74K). Het gemiddeld aantal organisaties per project waaraan Vlaanderen deelneemt, is vergelijkbaar met het Europees gemiddelde.

In **2022** namen er 10 Belgische organisaties deel, waarvan er 3 financiering verkregen. 8 van de 10 organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 5 organisaties was er onvoldoende budget beschikbaar (*reserve list* en *below available budget*). Er namen 3 Vlaamse organisaties deel, waarvan er 1 financiering ontving. De gemiddelde score per participant, de gemiddelde *requested EU contribution* per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project zijn voor Vlaanderen, België én Europa vergelijkbaar.

In **2023** zijn er in totaal 26 Belgische organisaties, waarvan er 10 financiering hebben verkregen. Maar liefst 24 van de 26 Belgische organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 14 organisaties was geen financiering beschikbaar wegens onvoldoende budget (*reserve list* en *below available budget*). Er namen 2 Vlaamse organisaties deel, waarvan er 1 financiering verkreeg. Voor Vlaanderen lag de gemiddelde score (77,50) boven het Europees gemiddelde (75,10), terwijl de gemiddelde *requested EU contribution* (38K) lager lag dan het

Europees gemiddelde (49K). Het gemiddeld aantal organisaties per project waaraan Vlaanderen deelneemt (5,00), ligt aanzienlijk hoger dan het Belgisch (2,69) en Europees (2,40) gemiddelde.

In **2024** zijn er in totaal 37 Belgische organisaties, waarvan er 6 financiering verkregen. Voor 26 organisaties is er geen financiering wegens onvoldoende budget (*below available budget*). Vlaanderen had 2 organisaties die financiering verkregen en 4 organisaties die geen financiering verkregen wegens onvoldoende budget. De gemiddelde *requested EU contribution* ligt voor Vlaanderen (64K) hoger dan het Belgisch (51K) en Europees (51K) gemiddelde. De gemiddelde score per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project zijn voor Vlaanderen, België én Europa vergelijkbaar.

4.5.2.3 DEVSLATE

In **2021** zijn er in totaal 17 Belgische organisaties (4 Vlaamse), waarvan er 12 financiering hebben verkregen (1 Vlaamse). Maar liefst 14 van de 17 Belgische organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 2 organisaties was geen financiering beschikbaar wegens onvoldoende budget (*below available budget*). Belgische organisaties scoorden gemiddeld hoger (83,13) en Vlaamse organisaties lager (71,50) dan het Europees gemiddelde (77,22). Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2022** zijn er in totaal 14 Belgische organisaties (8 Vlaamse), waarvan er 7 financiering hebben verkregen (4 Vlaamse). Maar liefst 11 van de 14 Belgische organisaties scoorden hoger dan 70, maar voor 4 organisaties was geen financiering beschikbaar wegens onvoldoende budget (*reserve list* en *below available budget*). De gemiddelde score van Vlaanderen ligt volledig in lijn met het Belgisch en Europees gemiddelde. De gemiddelde *requested EU contribution* van Vlaamse organisatie (240K) ligt wat hoger dan het Belgisch (214K) en Europees (210K) gemiddelde. Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2023** waren er 6 Belgische organisaties (3 Vlaamse) die allen financiering verkregen. Belgische (84,00) en Vlaamse (83,00) organisaties scoorden hoger dan het Europees gemiddelde (77,75). Hetzelfde geldt voor de gemiddelde *requested EU contribution*: Vlaamse organisaties vragen 270K, Belgische 246K en Europese 216K. Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2024** hebben 10 van de 15 Belgische organisaties financiering verkregen. De overige 5 organisaties scoorden hoger dan 70, maar werden niet gefinancierd omwille van te weinig budget (*below available budget*). Er namen 8 Vlaamse organisaties deel, waarvan de helft gefinancierd werd. De gemiddelde score per participant, de gemiddelde *requested EU contribution* per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project zijn voor Vlaanderen, België én Europa enigszins vergelijkbaar.

4.5.2.4 DEVVGIM

In **2022** waren er 4 Belgische organisaties, waarvan er 2 werden gefinancierd. Er waren geen Vlaamse organisaties. De gemiddelde Belgische score (64,00) ligt lager dan het Europees gemiddelde (70,81). Ook de gemiddelde *requested EU contribution* van Belgische organisaties (129K) ligt lager dan het Europees

gemiddelde (134K). Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2023** waren er 6 Belgische organisaties, waarvan er 3 werden gefinancierd. Van de 4 Vlaamse organisaties, kregen er 2 financiering. De gemiddelde score van Belgische (73,80) en Vlaamse (72,00) organisaties ligt boven de *threshold*, terwijl het Europees gemiddelde (69,21) net onder de *threshold* ligt. Ook de gemiddelde *requested EU contributions* van Belgische (145K) en Vlaamse (144K) organisaties liggen hoger dan het Europees gemiddelde (126K). Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2024** namen er 12 Belgische organisaties deel, waarvan er slechts 1 financiering verkreeg. 5 organisaties behaalden een voldoende score, maar kregen omwille van onvoldoende budget geen financiering (*below available budget*). Vlaamse organisaties ontvingen geen financiering. De gemiddelde scores van Europese (69,02), Belgische (65,25) en Vlaamse (67,50) organisaties liggen allen onder de *threshold*. De gemiddelde *requested EU contribution* van Vlaamse (169K) en Belgische (168K) organisaties ligt hoger dan het Europees gemiddelde (153K). Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.5.2.5 FEST

In **2021** verkregen maar liefst 7 van de 8 Belgische organisaties financiering. Alle Vlaamse organisaties (3) verkregen financiering. Vlaamse organisaties (83,33) scoorden gemiddeld hoger dan Belgische (80,00) en Europese organisaties (78,17), terwijl de gemiddelde *requested EU contribution* voor Vlaanderen (89K) lager ligt dan het Belgisch (94K) en Europees (97K) gemiddelde. Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2023** behaalden maar liefst 6 (3 Vlaamse) van de 8 Belgische organisaties (4 Vlaamse) financiering. Voor Europa (91K) ligt de gemiddelde *requested EU contribution* lager dan voor België (102K) en Vlaanderen (105K). Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.5.2.6 FESTNET

In **2022** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (85,00) ligt aanzienlijk hoger dan het Europees gemiddelde (65,52), terwijl de *requested EU contribution* (256K) lager ligt dan het Europees gemiddelde (334K). Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2024** namen er slechts 2 Belgische organisaties deel, waarvan er 1 financiering ontving. De andere organisatie (de enige Vlaamse) behaalde een voldoende score, maar kreeg omwille van onvoldoende budget geen financiering (*below available budget*). De gemiddelde scores van de Belgische (81,00) en Vlaamse (78,00) organisaties liggen hoger dan het Europees gemiddelde (71,00). De gemiddelde *requested EU contribution* ligt voor België (203K) en Vlaanderen (72K) echter veel lager dan het Europees gemiddelde (378K). Belgische (2,50) en Vlaamse (4,00) organisaties zitten hier in grotere netwerken in vergelijking met het Europees gemiddelde (1,46).

4.5.2.7 FILMDIST

In **2022** namen er 16 Belgische organisaties deel die allen financiering ontvingen, waarvan 4 organisaties Vlaams zijn. De gemiddelde score van Belgische organisaties (96,25) ligt hoger dan het Vlaams (95,00) en Europees (91,47) gemiddelde. De gemiddelde *requested EU contribution* bedraagt voor Vlaanderen (103K) ongeveer de helft van het Belgisch (211K) en Europees (196K) gemiddelde. Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2023** namen er 17 Belgische organisaties deel die allen financiering ontvingen, waarvan 5 organisaties Vlaams zijn. De gemiddelde score van Belgische organisaties (86,47) ligt hoger dan het Vlaams (80,00) en Europees (82,60) gemiddelde. De gemiddelde *requested EU contribution* ligt voor Vlaanderen (118K) aanzienlijk lager dan het Belgisch (193K) en Europees (200K) gemiddelde. Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2024** namen er 18 Belgische organisaties deel die allen financiering ontvingen, waarvan 5 organisaties Vlaams zijn. De gemiddelde score van Belgische organisaties (86,67) ligt hoger dan het Vlaams (80,00) en Europees (85,04) gemiddelde. De gemiddelde *requested EU contribution* bedraagt voor Vlaanderen (100K) iets meer dan de helft van het Belgisch (183K) en Europees (182K) gemiddelde. Aan deze call nemen voor België enkel coördinatoren deel, zonder buitenlandse partners, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.5.2.8 FILMOVE

In **2023** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (75,50) ligt in lijn met het Europees gemiddelde (77,57), terwijl de *requested EU contribution* (317K) veel lager ligt dan het Europees gemiddelde (611K). Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.5.2.9 FILMSALES

In **2023** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (80,00) ligt iets lager dan het Europees gemiddelde (83,57), terwijl de *requested EU contribution* (21K) veel lager ligt dan het Europees gemiddelde (237K). Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

In **2024** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (80,00) ligt lager dan het Europees gemiddelde (85,11), terwijl de *requested EU contribution* (35K) veel lager ligt dan het Europees gemiddelde (246K). Aan deze call nemen enkel coördinatoren deel, met als gevolg dat per project één organisatie betrokken is.

4.5.2.10 INNOVBUSMOD

In **2021** werd voor deze analyse uitsluitend de *main list* in rekening gebracht omwille van een onvolledige *list of participants*. Er waren 2 Belgische organisaties die de *main list* behaalden. Er werden geen Vlaamse organisaties gefinancierd.

In **2022** namen er slechts 2 Belgische organisaties deel, waarvan er 1 financiering ontving. De andere organisatie (de enige Vlaamse) behaalde een onvoldoende score. De gemiddelde score van Europese (63,79) en Vlaamse (68,00) organisaties ligt onder de *threshold*, terwijl het Belgisch gemiddelde (70,50) net boven de *threshold* ligt. Ook de gemiddelde *requested EU contributions* van Europese (367K) en Vlaamse (427K) organisaties liggen lager dan het Belgisch gemiddelde (603K). Het gemiddeld aantal organisaties per project is het hoogst voor Vlaanderen (4,00), gevolgd door België (2,50) en Europa (1,59).

In **2023** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (76,50) ligt veel hoger dan het Europees gemiddelde (54,89), terwijl de *requested EU contribution* (24K) veel lager ligt dan het Europees gemiddelde (435K). De Belgische organisatie zit hier in een groter netwerk (3,00) in vergelijking met het Europees gemiddelde (1,57).

In **2024** namen er 6 Belgische organisaties deel, waarvan er slechts 1 (niet-Vlaamse) organisatie financiering verkreeg. De gemiddelde score per participant is voor Vlaanderen (58,00), België (55,88) én Europa (57,94) vergelijkbaar. De gemiddelde *requested EU contribution* van Vlaamse organisatie (639K) ligt wat hoger dan het Belgisch (532K) en Europees (527K) gemiddelde. Het gemiddeld aantal organisaties per project is het hoogst voor België (3,00), gevolgd door Vlaanderen (2,00) en Europa (1,66).

4.5.2.11 MARKETNET

In **2021** werd voor deze analyse uitsluitend de *main list* in rekening gebracht omwille van een onvolledige *list of participants*. Er waren 3 Belgische organisaties die de *main list* behaalden. Er werden geen Vlaamse organisaties gefinancierd.

In **2022** namen er 11 Belgische organisaties deel, waarvan er 3 financiering verkregen. 6 organisaties behaalden een voldoende score, maar kregen omwille van onvoldoende budget geen financiering (*reserve list* en *below available budget*). Vlaamse organisaties ontvingen geen financiering. De gemiddelde score van Vlaamse organisaties (70,00) ligt wat lager dan het Belgisch (72,50) en Europees (72,64) gemiddelde. De gemiddelde *requested EU contribution* bedraagt voor Vlaanderen (123K) ongeveer de helft van het Belgisch (280K) en Europees (224K) gemiddelde. De Vlaamse organisaties zitten hier in een groter netwerk (4,00) in vergelijking met het Belgisch (1,50) en Europees (1,24) gemiddelde.

In **2024** namen er 10 Belgische organisaties deel, waarvan er 5 financiering ontvingen. Er namen 4 Vlaamse organisaties deel die allen een onvoldoende score behaalden. De gemiddelde scores van de Europese (72,12) en Belgische (70,95) organisaties liggen hoger dan het Vlaams gemiddelde (62,00). De gemiddelde *requested EU contribution* ligt voor Europa (309K) en België (362K) veel hoger dan het Vlaams gemiddelde (153K). De Vlaamse organisaties zitten hier in een groter netwerk (4,00) in vergelijking met het Belgisch (1,43) en Europees (1,30) gemiddelde.

4.5.2.12 TRAINING

In **2021** werd voor deze analyse uitsluitend de *main list* in rekening gebracht omwille van een onvolledige *list of participants*. Er waren 2 Belgische organisaties die de *main list* behaalden. Er werden geen Vlaamse organisaties gefinancierd.

4.5.2.13 TVONLINE

In **2021** namen er 18 Belgische organisaties (4 Vlaamse) deel, waarvan er 12 (3 Vlaamse) financiering ontvingen. De gemiddelde *requested EU contribution* voor België (201K) en Vlaanderen (391K) liggen lager dan het Europees gemiddelde (1 miljoen). De gemiddelde score per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project zijn voor Vlaanderen, België én Europa vergelijkbaar.

In **2022** werden voor deze analyse uitsluitend de *main list (1st & 2nd cut-off)* en *reserve list (2nd cut-off)* in rekening gebracht omwille van een onvolledige *list of participants*. In de *1st cut-off* waren er 8 Belgische organisaties die de *main list* behaalden, waarvan 2 Vlaamse organisaties. In de *2nd cut-off* waren er 2 Belgische organisaties die de *main list* behaalden, dit zijn beide Vlaamse organisaties.

In **2023** namen er 20 Belgische organisaties (10 Vlaamse) deel, waarvan er 13 (7 Vlaamse) financiering verkregen. 4 organisaties (3 Vlaamse) scoorden hoger dan 70, maar behaalde geen financiering (*below available budget*). 3 organisaties scoorden lager dan 70. De gemiddelde *requested EU contribution* voor België (202K) en Vlaanderen (193K) liggen lager dan het Europees gemiddelde (288K). De gemiddelde score per participant en het gemiddeld aantal organisaties per project zijn voor Vlaanderen, België én Europa vergelijkbaar.

In **2024** waren er in de *1st cut-off* 16 Belgische organisaties, waarvan er 6 de *main list* behaalden. 3 van de 8 Vlaamse organisaties werden gefinancierd. Voor de analyse van de *2nd cut-off* werd uitsluitend de *main list* in rekening gebracht omwille van een onvolledige *list of participants*. In de *2nd cut-off* waren er 6 Belgische organisaties die de *main list* behaalden, waarvan 1 Vlaamse organisatie.

4.5.2.14 VODNET

In **2021** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (75,50) ligt hoger dan het Europees gemiddelde (64,48). Ook de *requested EU contribution* van de Belgische organisatie (266K) ligt hoger dan het Europees gemiddelde (167K). De Belgische organisatie zit hier in een groter netwerk (4,00) in vergelijking met het Europees gemiddelde (2,40).

In **2022** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (70,00) is vergelijkbaar met het Europees gemiddelde (68,88), terwijl de *requested EU contribution* van de Belgische organisatie (291K) veel lager ligt dan het Europees gemiddelde (408K). De Belgische organisatie zit hier in een groter netwerk (3,00) in vergelijking met het Europees gemiddelde (2,06).

In **2024** was er slechts 1 Belgische, niet-Vlaamse organisatie. Deze organisatie werd gefinancierd. De score van de Belgische organisatie (70,00) ligt hoger dan het Europees gemiddelde (64,59), terwijl de *requested EU*

contribution van de Belgische organisatie (300K) lager ligt dan het Europees gemiddelde (379K). De Belgische organisatie zit hier in een groter netwerk (4,00) in vergelijking met het Europees gemiddelde (1,82).

4.6 Sterktes, knelpunten en potentieel

De analyses maken enkele duidelijke tendensen zichtbaar:

4.6.1 Sterktes

- Vlaamse organisaties presteren bovengemiddeld in het MEDIA-luik: in 16 van de 28 oproepen ligt de slaagkans hoger dan het EU-gemiddelde. Ook de gemiddelde beoordelingsscore ligt in 16 van de 25 oproepen boven het Europese niveau.
- In het cultuurluik behalen Vlaamse organisaties bijna even vaak financiering als het EU-gemiddelde, maar ze komen vaker terecht op de lijst van positief beoordeelde projecten zonder budget. De slaagkans ligt dus dicht bij het Europese gemiddelde, maar de competitie is hoog.
- De gemiddelde projectomvang met Vlaamse deelname ligt beduidend hoger dan het Europese gemiddelde (in COOP-projecten gemiddeld 8 à 10 partners tegenover 5 à 7 in Europa), wat kan wijzen op een sterke inbedding in internationale netwerken.
- Binnen het luik Cultuur onderhoudt Vlaanderen intensieve samenwerkingen met kernlanden als Italië, Spanje, Duitsland en Frankrijk - samen goed voor bijna één derde van alle internationale partnerschappen. In het MEDIA-luik ligt het zwaartepunt van de samenwerkingen bij Frankrijk, Duitsland, Ierland en Nederland (ongeveer 40 % van de Vlaamse MEDIA-projecten).
- Binnen het luik Cultuur blijft COOP het zwaartepunt van de Vlaamse deelname en financiering. Over alle Cultuur-oproepen samen ontvingen Vlaamse organisaties in 2022 en 2023 respectievelijk 2,5 % en 3 % van het totale EU-budget dat beschikbaar is voor deze oproepen. Indien Vlaanderen als afzonderlijke lidstaat werd beschouwd, zou het hiermee de achtste plaats innemen qua ontvangen middelen.
- Vlaamse en Belgische organisaties vragen bij Cultuur oproepen gemiddeld 10 à 20 % meer steun per project dan het Europese gemiddelde, wat mogelijk verklaard kan worden door hogere loonkosten.
- In MEDIA staan Vlaamse organisaties derde op Europees niveau op vlak van ontvangen financiering (na Frankrijk en Duitsland). De gemiddelde aangevraagde steun per project ligt iets hoger dan het EU-gemiddelde.

4.6.2 Knelpunten

- Bij Cultuur scoort Vlaanderen gemiddeld op het vlak van het aantal coördinatorrollen: 19 % van de Vlaamse deelnemers neemt een rol als coördinator op, wat weliswaar in lijn ligt met het Europese gemiddelde (18%).
- Vlaanderen telt 212 deelnames in Cultuur (2021-2024) - vergelijkbaar met Noorwegen of Denemarken. Bij de Vlaamse indieners voor Cultuuroproepen is maar 10% KMO, dit is lager dan het EU gemiddelde (17%).
- In MEDIA neemt Vlaanderen minder coördinatorrollen op (ongeveer 65 %) dan het EU-gemiddelde, al ligt dat aandeel iets hoger dan bij België als geheel. Toch zijn er in MEDIA meer coördinatorrollen dan in Cultuur, maar vergelijking overheen de programma's is moeilijk.
- Sommige oproepen blijven onderbenut, met weinig of geen Vlaamse deelnames, ondanks hun inhoudelijke relevantie (bijvoorbeeld bepaalde distributie- en opleidingsoproepen binnen MEDIA).

- Zowel in Cultuur als MEDIA vallen veel projecten met scores boven 70 punten uit wegens budgetbeperkingen; gemiddeld gaat het om circa één vierde van de Vlaamse aanvragen.
- Het Brussels effect beïnvloedt de Belgische cijfers: Brusselse EU-organisaties met mogelijks meer capaciteit en middelen trekken het nationaal gemiddelde op, waardoor de Vlaamse prestaties soms kunstmatig lager lijken in verhouding tot het Belgische totaal.

-

4.6.3 Potentieel

- De aanwezigheid van ervaren herindieners is groot: 41 % van de Vlaamse deelnemers diende tussen 2021 en 2024 meermaals in.
- Vlaanderen kan zijn rol als coördinator mogelijk nog verder uitbreiden.
- Vlaanderen kan zijn internationale positionering verbreden door meer samenwerkingen aan te gaan met landen buiten de klassieke West-Europese kern.
- In MEDIA valt Vlaanderen op met sterke resultaten in specifieke calls (zoals DEVSLATE, FEST en TVONLINE), wat bewijst dat gerichte expertise substantieel kan renderen.
- Er zijn nog heel wat oproepen waar geen Vlaamse indieners zijn en dit kan een potentieel vormen als hiervoor Vlaamse organisaties kunnen gevonden worden.

5 Kwalitatieve bevindingen vanuit het werkveld

In hoofdstuk 3 werden op basis van de literatuur een reeks hypothesen geformuleerd over de werking, drempels, hefboomen en verwachte effecten van Creative Europe. Hoofdstuk 4 toetste deze veronderstellingen kwantitatief aan de hand van deelnamecijfers, slaagkansen en financieringspatronen van Vlaamse organisaties. Die analyse bracht duidelijke tendensen aan het licht: Vlaanderen presteert bovengemiddeld in het MEDIA-luik en is sterk ingebed in internationale netwerken, maar kampt tegelijk met structurele beperkingen zoals een beperkte vertegenwoordiging van KMO's, een gemiddeld aantal coördinatorrollen en het afhaken van goed scorende projecten door budgettaire grenzen.

Om deze patronen beter te begrijpen en te verklaren, wordt in dit hoofdstuk een kwalitatieve analyse uitgevoerd. Op basis van interviews, focusgroepen en consultaties met vertegenwoordigers van organisaties, steunpunten en beleidsactoren wordt nagegaan hoe betrokkenen het programma ervaren, welke drempels, hefboomen en mechanismen zij waarnemen, en hoe de Vlaamse deelname zich in de praktijk ontvouwt.

De analyse steunt op een thematic-coding-benadering, waarbij terugkerende thema's in de gesprekken systematisch werden geïdentificeerd, geclusterd en geïnterpreteerd. De bevindingen zijn vervolgens geordend volgens de herkenbare structuur van een SWOT-analyse (sterktes, zwaktes, kansen en bedreigingen), die de kwalitatieve inzichten overzichtelijk en vergelijkbaar maakt met de kwantitatieve resultaten uit het vorige hoofdstuk.

De titels van de volgende secties verwijzen dus naar thema's die tijdens de analyse naar voren kwamen en moeten niet gelezen worden als stellige uitspraken of gegeneraliseerde conclusies. De bevindingen geven de percepties, ervaringen en meningen van de bevraagde deelnemers weer en zijn bedoeld om inzicht te geven in terugkerende patronen en gevoeligheden, niet om statistisch representatieve uitspraken te doen over het volledige veld.

5.1 Sterktes

5.1.1 CE als Europese hefboom en kwaliteitslabel

Creative Europe biedt Vlaamse spelers een belangrijke financiële hefboom die vaak verder reikt dan wat via regionale middelen mogelijk is. Het programma vergroot de internationale slagkracht van organisaties en stimuleert hen om strategisch te denken over grensoverschrijdende samenwerking. Een succesvol project fungeert bovendien als kwaliteitslabel dat de geloofwaardigheid, reputatie en zichtbaarheid van organisaties versterkt, en deuren opent naar nieuwe markten en partners.

“Succesvolle deelname fungeert als kwaliteitslabel en opent deuren naar nieuwe partners en markten.”

5.1.2 Netwerken, samenwerking en internationalisering

Creative Europe creëert duurzame netwerkmogelijkheden tussen Vlaamse, Europese en internationale partners. De deelname aan Europese consortia leidt niet alleen tot nieuwe projecten, maar ook tot blijvende partnerschappen en kennisuitwisseling. Sectororganisaties, steunpunten en netwerken spelen hierbij een cruciale rol in partner finding en het verbinden van spelers uit verschillende domeinen. Ook andere EU-programma's, zoals Erasmus+ en het European Solidarity Corps, fungeren voor sommige organisaties als toegankelijke opstap naar deelname aan Creative Europe.

“Cross-sectoraal werken vergroot innovatie en haalbaarheid, ook qua markttoegang.”

5.1.3 Ondersteuning en begeleiding

De aanwezigheid van de Creative Europe Desk Vlaanderen, samen met Vlaamse steunpunten zoals VLEVA en sectorfederaties, vormt een sterke ondersteuningsstructuur. Deze actoren bieden advies, coaching en praktische begeleiding aan organisaties die willen indienen. Hun rol als brugfunctie tussen Europees en Vlaams beleid is essentieel voor de eerste instroom van nieuwe deelnemers. Daarnaast zorgen ervaringsdeskundigen en eerdere indieners voor informele kennisdeling en peer learning, wat de slaagkansen van nieuwe projecten vergroot.

“Het allerbeste werkt nog altijd persoonlijk contact — iemand die meedenkt en je kan bellen.”

5.1.4 Innovatie, experiment en culturele diversiteit

Het programma biedt ruimte voor experiment en creatieve risico's, vooral in niche- en innovatieve sectoren waar reguliere middelen vaak tekortschieten. Het stimuleert cross-sectorale samenwerking tussen cultuur, media, technologie en economie, en maakt het mogelijk om nieuwe vormen van productie, distributie en participatie te verkennen.

De zogenaamde cascading grants binnen sommige programmalijnen hebben bovendien de drempel tot deelname verlaagd, waardoor kleinere spelers kunnen instappen via grotere projecten. Creative Europe bevordert ook culturele diversiteit door kleinere initiatieven in te bedden binnen bredere Europese trajecten.

“Creative Europe laat ons experimenteren met ideeën die met reguliere middelen niet haalbaar zijn.”

5.1.5 Efficiënt gebruik van middelen en motivatie in het veld

Ondanks beperkte budgetten halen veel Vlaamse organisaties aan dat ze middelen efficiënt inzetten en impactvolle resultaten realiseren. De motivatie en bereidheid om Europees samen te werken blijft hoog, op voorwaarde dat voldoende begeleiding en voorspelbare procedures aanwezig zijn.

5.2 Zwaktes

5.2.1 Complexe procedures en administratieve last

Een van de meest terugkerende knelpunten in de kwalitatieve consultaties is de zware administratieve belasting die gepaard gaat met aanvragen en rapportage binnen Creative Europe. De vereisten worden als onevenredig hoog ervaren in verhouding tot de grootte van de subsidie. De complexiteit van de formulieren, de technische EU-taal en de steeds veranderende digitale platforms vormen een hoge instapdrempel, vooral voor kleinere organisaties en nieuwkomers.

“De administratieve last staat niet in verhouding tot de slaagkansen. Je bent al uitgeput nog voor het project start.”

“Het wordt steeds moeilijker om in te dienen: de techniciteit primeert op de inhoud.”

De voortdurende vernieuwing van formats en tools maakt het bovendien moeilijk om ervaring op te bouwen of succesvolle methodes te herhalen. Respondenten ervaren de evaluatieprocedures soms als inconsistent en weinig transparant: beoordelingscriteria lijken te variëren per ronde, wat het vertrouwen in het systeem aantast.

“Evaluaties verschillen sterk per ronde, juryleden geven dan andere scores waardoor het resultaat onvoorspelbaar aanvoelt.”

5.2.2 Lage slaagkansen en hoge concurrentie

De sterk competitieve aard van het programma ontmoedigt potentiële indieners. Hoewel Vlaamse dossiers vaak kwalitatief sterk scoren, worden veel projecten niet gehonoreerd door budgettaire beperkingen op Europees niveau. De lage slaagkans wordt als demotiverend ervaren, zeker bij organisaties die herhaaldelijk investeren in tijd en middelen zonder resultaat.

“De kosten en de energie die je erin steekt, wegen niet op tegen de slaagkans dat je de subsidie binnenhaalt.”

Daarnaast zorgt het ontbreken van transparante feedback voor onzekerheid over wat precies succesbepalend is.

De eerste indiening wordt als de zwaarste ervaren; zodra organisaties vertrouwd raken met de logica van Creative Europe, wordt het proces beter beheersbaar.

“De eerste indiening is de zwaarste, eens je door hebt hoe het werkt, wordt het beter behapbaar.”

5.2.3 Capaciteitsdruk en afhankelijkheid van externe expertise

Veel Vlaamse organisaties, vooral kleinere, kampen met capaciteitstekorten. De tijdsinvestering voor dossieropbouw, administratie en partnerschapsonderhandelingen overstijgt vaak wat binnen de reguliere werking haalbaar is. Hierdoor ontstaat een toenemende afhankelijkheid van consultants of ervaren schrijvers, wat ongelijkheid creëert tussen organisaties met en zonder financiële ruimte om externe hulp in te schakelen.

“Wij zouden graag zelf indienen, maar zonder extra capaciteit is dat gewoon niet haalbaar.”

Deze afhankelijkheid maakt deelname kwetsbaar en beperkt het leereffect binnen de organisatie zelf.

5.2.4 Fragmentatie, onvoorspelbaarheid en gebrek aan continuïteit

Jaarlijks wisselende EU-prioriteiten, thema's en sjablonen maken het moeilijk om een langetermijnstrategie op te bouwen. Projecten moeten vaak van nul herbeginnen, wat duurzame kennisopbouw bemoeilijkt. Bovendien vereist het programma dat organisaties telkens opnieuw indienen om continuïteit te waarborgen, wat op termijn uitputtend werkt.

“Die jaarlijkse wissels in prioriteiten maken het vaak moeilijk: je werkt maanden aan een project en dan blijkt dat de focus alweer veranderd is.”

De projectlogica botst zo met de behoefte aan structurele inbedding en stabiliteit binnen de Vlaamse culturele en creatieve sectoren.

5.2.5 Gebrek aan bruikbare feedback en kennisdeling

Hoewel Creative Europe veel data genereert, is de terugkoppeling naar indieners vaak beperkt of te algemeen. De evaluaties van afgewezen projecten bevatten zelden concrete aanbevelingen. Daardoor blijft het leren uit fouten moeilijk, en gaat waardevolle kennis verloren.

“Voor ons zou het helpen om te weten wie indient en wie slaagt – dan kunnen we de sector beter informeren.”

Ook op Vlaams niveau is er nog ruimte om meer systematisch kennis te delen over succesfactoren, drempels en best practices tussen organisaties.

5.2.6 Structurele ongelijkheid tussen spelers

Door de vereisten rond cofinanciering, personeelscapaciteit en administratieve expertise zijn grote of meer ervaren organisaties in het voordeel. Kleinere spelers en organisaties met beperkte structurele middelen (zoals in erfgoed, lokale cultuurhuizen of onafhankelijke media) hebben moeilijker toegang tot het programma. Hoewel sommige sectoren sterke Europese netwerken hebben uitgebouwd, blijven andere ondervertegenwoordigd.

5.3 Kansen

5.3.1 Vereenvoudiging en digitalisering

De roep om minder complexiteit en meer voorspelbare procedures is breed gedragen. Een uniform digitaal platform, stabiele formats en duidelijke sjablonen zouden de drempel tot deelname aanzienlijk verlagen.

Daarnaast leeft de verwachting dat AI-ondersteuning (zoals automatische vertaaltools, tekstsuggesties of sjabloonhulp) het schrijfproces kan vereenvoudigen en de toegankelijkheid vergroten, zeker voor kleinere organisaties zonder gespecialiseerde staf.

Een betere afstemming tussen de verschillende EU-platforms zou ook de administratieve last na toekenning verminderen.

“Eén duidelijk platform en herkenbare formulieren zouden al de helft van de drempel wegnemen.”

5.3.2 Gerichte coaching en kennisdeling

Organisaties vragen niet zozeer méér informatie, maar meer begeleiding op maat. Praktische coaching – via schrijfateliers, mentorschap of feedbackmomenten – kan de slaagkansen aanzienlijk verhogen. Daarnaast is er een duidelijke vraag naar zichtbaarheid van succesvolle en mislukte projecten: leren uit voorbeelden wordt als de meest effectieve vorm van kennisdeling gezien. Vlaamse steunpunten en Desk Vlaanderen kunnen hierin een centrale rol spelen door inspirerende cases en transparante evaluatievoorbeelden te ontsluiten.

“Gerichte voorbeelden helpen echt — inspirerende cases geven goesting om in te dienen.”

5.3.3 Strategische netwerkvorming

Een van de grootste opportuniteiten ligt in het versterken van de Europese netwerken rond Vlaamse spelers. Extra middelen voor prospectie, matchmaking en fysieke netwerkevents kunnen nieuwe actoren helpen om partners te vinden en consortia te vormen. Zeker voor kleinere organisaties, die minder internationale contacten hebben, is dit essentieel om toe te kunnen treden tot bestaande structuren. Ook cross-sectorale samenwerking – bijvoorbeeld tussen cultuur, media, gaming en creatieve technologie – biedt nog onderbenut potentieel.

“Het allerbeste werkt nog altijd het persoonlijke contact — iemand die meedenkt en je kan bellen.”

De oprichting van de European Fashion Alliance toont dat de impact van Creative Europe pas jaren later volledig zichtbaar wordt. De Europese zoekmachine maakte zichtbaar welke sectoren ondervertegenwoordigd waren en hielp organisaties strategischer te denken over hun positie.

5.3.4 Structurele trajecten en continuïteit

Meerjarige trajecten en vervolfinanciering kunnen succesvolle samenwerkingen duurzaam verankeren. Door voort te bouwen op bestaande partnerschappen in plaats van telkens van nul te beginnen, kan de impact van projecten op lange termijn worden vergroot. Dergelijke continuïteit zorgt ook voor efficiënter gebruik van middelen en voor de uitbouw van stabiele Europese allianties. De Vlaamse overheid kan hierbij een rol spelen door brugfinanciering of vervolgetrajecten te faciliteren, zodat de opgebouwde expertise behouden blijft.

“Prospectie en partneropbouw vragen tijd en middelen — en dat is precies wat kleinere organisaties missen.”

5.3.5 Complementariteit tussen Europese en Vlaamse instrumenten

Een betere afstemming tussen Vlaamse beleidsinstrumenten en Europese programma's biedt kansen om drempels te verlagen. Door bijvoorbeeld Vlaamse subsidies of tax shelter-mogelijkheden strategisch te combineren met Europese middelen, kunnen organisaties meer strategisch en schaalbaar werken. Ook de aansluiting tussen Creative Europe en andere EU-programma's (zoals Horizon Europe, Erasmus+ en Interreg) creëert mogelijkheden om cross-overs te realiseren en de Vlaamse zichtbaarheid binnen Europa te versterken.

5.3.6 Toegankelijkheid en instroom via cascading grants

De recente toename van subsidies via doorstroommechanismen (cascading grants) verlaagt de toetredingsdrempel voor kleinere spelers. Deze vorm van financiering biedt een pragmatische manier om ervaring op te doen met Europese samenwerking zonder een volledig project te moeten coördineren. Het

versterken van dit soort mechanismen – bijvoorbeeld via netwerken of platforms – kan bijdragen aan een breder en diverser deelnemersveld binnen Vlaanderen.

5.4 Bedreigingen

5.4.1 Escalerende concurrentie en lage slaagkansen

De groei van het programma, met meer thema's, digitale oproepen en een stijgend aantal aanvragers, zorgt voor toenemende competitie. Nieuwe instrumenten, zoals AI-tools, maken het indienen efficiënter maar ook makkelijker toegankelijk, wat de druk op het budget verder verhoogt. Zonder een evenredige stijging van de middelen dreigt de slaagkans nog verder te dalen, wat nieuwe spelers kan ontmoedigen en selectieve deelname in de hand werkt.

“De kosten en de energie die je erin steekt, wegen niet op tegen de slaagkans dat je de subsidie binnenhaalt.”

5.4.2 Financiële en structurele ongelijkheid tussen lidstaten

De uiteenlopende nationale financieringsstructuren en loonkosten creëren een ongelijk speelveld binnen de EU. Organisaties uit landen met hogere nationale steun of meer administratieve capaciteit hebben een duidelijke voorsprong bij de voorbereiding en uitvoering van projecten. Voor Vlaamse organisaties met beperkte structurele middelen kan dit leiden tot onevenwichtige partnerschappen en afnemende competitiviteit.

5.4.3 Projectlogica versus duurzaamheid

De nadruk op projectmatige financiering verplicht organisaties om voortdurend nieuwe dossiers in te dienen om hun internationale werking te behouden. Dat verhoogt de administratieve druk en ondermijnt de langetermijnopbouw van expertise en netwerken. De korte looptijden en het gebrek aan structurele continuïteit maken het moeilijk om duurzame samenwerkingen te consolideren.

“Blijvend moeten indienen voor continuïteit put organisaties uit en hindert lang termijn impact.”

Meerdere respondenten benadrukken dat partnerschappen soms botsen op uiteenlopende waarden of werkculturen, wat vraagt om meer begeleiding rond ethiek en rollen in consortia.

“We moeten vooraf duidelijk afspreken welke waarden en verantwoordelijkheden we delen, anders lopen projecten vast.”

5.4.4 Volatiliteit van EU-prioriteiten

De jaarlijkse wissels in thema's en beleidsfocus zorgen voor strategische onzekerheid. Organisaties die maandenlang investeren in partnerschappen of inhoudelijke voorbereiding zien hun project soms irrelevant worden door veranderende accenten. Die onvoorspelbaarheid maakt het moeilijk om Europese samenwerking op te nemen in de meerjarenplanning van Vlaamse organisaties.

“Je werkt maanden aan een project en dan blijkt dat de focus alweer veranderd is.”

5.4.5 Lobby en concentratie van middelen

Grote spelers met goed uitgebouwde netwerken en ervaring in Europese procedures kunnen beter inspelen op nieuwe oproepen en beleidsverschuivingen. Dit versterkt hun positie binnen het programma, maar verkleint de kansen voor kleinere of nieuwe actoren. De stijgende nood aan lobbywerk en beleidsopvolging vormt een bijkomende drempel voor organisaties die niet over de capaciteit beschikken om actief op Europees niveau aanwezig te zijn.

5.4.6 Economische en geopolitieke druk

Op macroniveau kunnen verschuivingen binnen het Meerjarig Financieel Kader (MFK) de toekomstige financiering van cultuur en media onder druk zetten. De toenemende aandacht voor defensie, migratie, veiligheid en concurrentiekracht kan leiden tot relatieve afname van de budgettaire prioriteit voor cultuur. Daarnaast creëren inflatie, stijgende energiekosten en economische onzekerheid bijkomende risico's voor de haalbaarheid van internationale projecten.

6 Synthese van bevindingen

De analyse van de Vlaamse deelname aan Creative Europe (2021–2024), aangevuld met de financiële data, de consultatiedag, focusgroepen en interviews, schetst een genuanceerd maar consistent beeld. De bevindingen kunnen worden samengebracht rond vier thema's: sterktes, drempels, kansen en structurele uitdagingen.

6.1 Vlaamse uitgangspositie en succesfactoren

De financiële analyses bevestigen dat Vlaamse organisaties bovengemiddeld scoren in vergelijking met andere lidstaten. Binnen het MEDIA-luik ligt in 16 van de 28 onderzochte oproepen de slaagkans van Vlaamse organisaties hoger dan het Europese gemiddelde, en in 16 van de 25 oproepen ligt ook hun gemiddelde beoordelingsscore hoger. Ook binnen de Cultuur oproepen zien we dat de Vlaamse indieners eigenlijk beter dan gemiddeld scoren (in punten) in vergelijking met de Europese indieners. Als dan kijken naar het aantal toegekende projecten ligt dit wel volledig in lijn met het Europese gemiddelde. Binnen Cultuur behalen Vlaamse organisaties in 2022 en 2023 respectievelijk 2,5 % en 3 % van het totale EU-budget voor deze oproepen, waarmee Vlaanderen als afzonderlijke lidstaat op de achtste plaats zou staan.

Vlaamse organisaties zijn bovendien stevig ingebed in Europese netwerken, vooral met kernlanden als Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en Spanje. Deze vijf landen zijn samen goed voor ongeveer één derde van alle internationale partnerschappen van Vlaamse organisaties binnen het Cultuur-luik. In MEDIA ligt het zwaartepunt bij Frankrijk, Duitsland, Ierland en Nederland, goed voor circa 40 % van de Vlaamse samenwerkingen. Het feit dat Vlaamse organisaties vrij vaak in grotere projecten meestappen kan erop wijzen dat ze heel wat internationale partners (leren) kennen voor samenwerking. De stevige inbedding leiden we ook af uit het feit dat er heel wat organisaties in onze beperkte tijdspanne (2021-2024) voorkomen in meerdere (succesvolle) projecten.

Creative Europe fungeert bovendien nog steeds als kwaliteitslabel: succesvolle deelname vergroot de zichtbaarheid en reputatie van organisaties, en kan de deuren openen naar nieuwe partners en markten. Zowel in cultuur als MEDIA stimuleert het programma volgens de bevraagde organisaties kruisbestuiving, innovatie en internationale positionering. Vlaamse spelers gebruiken de middelen efficiënt en tonen dat beperkte budgetten toch tot hoogkwalitatieve resultaten kunnen leiden.

6.2 Drempels en belemmeringen voor verdere deelname

Ondanks de sterke inhoudelijke positie blijft het aandeel van Vlaanderen binnen Creative Europe relatief stabiel. Vlaanderen telt 212 deelnames in Cultuur (2021–2024) — vergelijkbaar met Noorwegen of Denemarken — wat wijst op een solide aanwezigheid in de Europese context. Wat betreft het aantal deelnames als coördinator ligt Vlaanderen quasi in lijn met het EU gemiddelde voor de Cultuur oproepen. Binnen MEDIA nemen Vlaamse organisaties in ongeveer 65 % van de gevallen de coördinatorrol op, wat licht onder het Europese gemiddelde van 70 % ligt.

In sommige oproepen, zoals specifieke distributie-, opleidings- en innovatiecalls binnen MEDIA, blijven de Vlaamse deelnames beperkt. Dit kan deels verklaard worden door de aard van deze oproepen en de beperkte draagkracht en capaciteit van de doelgroep (vooral KMO bedrijven), eerder dan door een structurele

onderbenutting. Tegelijkertijd is Brussel, met zijn concentratie van Europese organisaties, in een aantal domeinen sterker aanwezig, wat de Belgische cijfers optrekt en vergelijkingen bemoeilijkt. Die sterke Brusselse aanwezigheid maakt het voor Vlaamse organisaties bovendien niet altijd eenvoudiger om toe te treden tot consortia, aangezien er dan vaak al een Belgische partner vertegenwoordigd is.

Vlaamse spelers botsen daarnaast op aanzienlijke procedurele drempels. De administratieve complexiteit, met telkens nieuwe platformen en formats, vraagt honderden uren werk en wordt door veel respondenten als onevenredig zwaar ervaren. Vooral kleinere organisaties hebben niet de capaciteit om dit te dragen. De procedures worden als technisch en bureaucratisch omschreven, waardoor de inhoud vaak op de achtergrond raakt.

Bovendien wordt de lage slaagkans als demotiverend ervaren: ongeveer één vierde van de Vlaamse aanvragen behaalt een score boven 70 punten maar krijgt geen financiering wegens ontoereikend budget. Die financiële schaarste vormt volgens velen de grootste bottleneck binnen het programma. De onvoorspelbaarheid van toewijzingen maakt strategische planning bijzonder moeilijk, wat ertoe leidt dat sommige organisaties afhaken of zich beperken tot één poging.

6.3 Versterkingskansen en groeipotentieel

De bevindingen tonen duidelijk waar de hefboomen voor verbetering liggen. Organisaties pleiten voor vereenvoudiging en digitalisering van de procedures en voor meer voorspelbaarheid via een stabiel ritme van oproepen en prioriteiten. Een uniform digitaal platform en consistente formats zouden de toegang aanzienlijk verbeteren. Daarnaast groeit de vraag naar gerichte begeleiding: coaching, mentorschap en peer learning kunnen de kwaliteit van dossiers verhogen en nieuwkomers versterken.

Er is ook een breed gedeelde ambitie om de Vlaamse deelname te verbreden en te verdiepen. De analyses tonen dat 41 % van de Vlaamse deelnemers tussen 2021 en 2024 meermaals indiende, wat wijst op een kern van ervaren spelers die als hefboom kunnen dienen voor nieuwe indieners. Meer Vlaamse coördinatorschappen zouden de strategische invloed van Vlaanderen in Europese netwerken versterken. Tegelijk kan uitbreiding naar partnerschappen buiten de klassieke kernlanden nieuwe inhoudelijke impulsen en partners opleveren. De sector ziet cascading grants daarbij als een waardevol opstapmechanisme, omdat het kleinere spelers toelaat ervaring op te doen zonder meteen projectleider te zijn. Ook gerichte ondersteuning bij consortiavorming en brugfinanciering kan helpen om de overgang te maken van partner naar coördinator.

6.4 Structurele uitdagingen en beleidsafstemming

Een belangrijke structurele uitdaging blijft het projectmatige karakter van Creative Europe. De noodzaak om voortdurend nieuwe dossiers in te dienen, put organisaties uit en verhindert dat opgebouwde expertise duurzaam wordt verankerd. Vlaamse organisaties hebben nog potentieel om vaker de rol van coördinator op te nemen. De redenen zijn deels praktisch, zoals gebrek aan tijd, middelen en risicoruimte. Hier ligt een kans om gericht in te zetten op begeleiding en brugfinanciering, zodat Vlaamse organisaties de stap kunnen zetten van partner naar leidende rol.

Daarnaast kwam uit de gesprekken herhaaldelijk de vraag naar een betere aansluiting tussen Creative Europe en Vlaamse instrumenten. De Vlaamse decreten en financieringsmechanismen hebben terecht eigen

doelstellingen, maar hun timing en logica sluiten niet altijd goed aan bij de Europese cycli. Afstemming is dus niet noodzakelijk, maar kan in sommige gevallen wel nuttig zijn — bijvoorbeeld door duidelijker te communiceren over cofinanciering of door budgettair meer flexibiliteit te creëren voor internationale trajecten. Een meerjarenaanpak of structurele opvolging van succesvolle projecten zou bovendien kunnen helpen om de opgebouwde Europese netwerken duurzaam te verankeren in het Vlaamse beleidskader.

6.5 Toetsen van de hypothesen

De verkennende literatuurstudie (hoofdstuk 3) formuleerde een reeks hypothesen over de drempels, hefbomen en verwachte effecten van het programma Creative Europe. In dit hoofdstuk worden deze aannames systematisch getoetst aan de resultaten van het eigen onderzoek. De toetsing steunt op een combinatie van **kwalitatieve bevindingen** (uit interviews, focusgroepen en consultaties met organisaties en beleidsactoren) en **kwantitatieve analyses** van de Vlaamse deelname per call en pijler.

De volgende paragrafen volgen de structuur van de vier evaluatiecriteria uit de *Better Regulation Toolbox* — efficiëntie, effectiviteit, relevantie en coherentie — en bespreken voor elk criterium in welke mate de hypothesen uit de literatuur bevestigd, genuanceerd of weerlegd worden door het Vlaamse onderzoek.

6.5.1 Efficiëntie

De literatuurstudie formuleerde vier hypothesen over de efficiëntie van Creative Europe. Ze hadden betrekking op administratieve lasten en digitalisering (H1), de positie van KMO's (H2), de rol van de Creative Europe Desk Vlaanderen (H3), en de schaalvoordelen van internationale samenwerking (H4). De combinatie van de kwantitatieve analyses (deelname, slaagkansen, netwerken) en de kwalitatieve bevindingen (interviews, focusgroepen en consultaties) laat toe om deze hypothesen te toetsen aan de Vlaamse realiteit.

Hypothese H1 – De administratieve lasten en het gebrek aan digitalisering vormen belangrijke drempels voor Vlaamse organisaties.

Deze hypothese wordt **volledig bevestigd**. In de kwalitatieve data komt naar voren dat het indienen en opvolgen van projecten binnen Creative Europe bijzonder arbeidsintensief is. De administratieve vereisten — rapportering, financiële opvolging, partnerschapsbeheer — vergen aanzienlijke tijd en expertise, die niet altijd in verhouding staan tot de omvang van de subsidie.

De digitalisering van het aanvraagproces heeft deze werklust tot op heden nauwelijks verlicht. Nieuwe online formats, sjablonen en platformen worden door respondenten zelfs vaak als extra obstakels ervaren, omdat ze regelmatig wijzigen en weinig gebruiksvriendelijk zijn. Er klinkt een brede vraag naar een uniform digitaal platform met stabiele formats en voorspelbare procedures. Ook de mogelijke inzet van AI-tools (zoals automatische vertaling of tekstsuggesties) wordt gezien als een kans om de procedure te vereenvoudigen, vooral voor organisaties zonder gespecialiseerde staf.

Samenvattend bevestigen de data dat de hoge administratieve belasting, gecombineerd met de beperkte en weinig consistente digitalisering, de efficiëntie van het programma substantieel ondermijnt. Dit vormt niet alleen een drempel voor deelname, maar ook een bron van demotivatie en strategische onzekerheid binnen het Vlaamse veld.

Hypothese H2 – KMO's ondervinden disproportioneel meer moeilijkheden met de administratieve vereisten dan grotere spelers en hebben daardoor lagere slaagkansen.

Deze hypothese wordt **gedeeltelijk bevestigd**. De cijfers tonen dat KMO's binnen het Cultuurluik slechts 10% van de Vlaamse indieners vertegenwoordigen (tegenover 17% op EU-niveau) en binnen MEDIA 31% (tegenover 27% in Europa). Op vlak van slaagkansen zijn er geen significante verschillen tussen KMO's en grotere organisaties, wat erop wijst dat de kwaliteit van hun dossiers niet lager ligt.

De kwalitatieve bevindingen geven echter een ander perspectief: KMO's hebben meer moeite om de drempel tot deelname te nemen. Ze kampen vaker met een tekort aan interne capaciteit om aan de vereisten te voldoen, en met beperkingen op vlak van cofinanciering, personeelsinzet en administratieve opvolging. Hierdoor is de drempel niet inhoudelijk, maar structureel: de middelen en tijd ontbreken om überhaupt tot indiening te komen.

Deze ongelijkheid vertaalt zich in een toenemende afhankelijkheid van externe consultants of ervaren schrijvers, die voor KMO's een bijkomende financiële last vormen. Bovendien leidt die afhankelijkheid ertoe dat kennis minder wordt verankerd binnen de organisatie zelf. Respondenten geven aan dat grotere instellingen met gespecialiseerde medewerkers beter gewapend zijn om op regelmatige basis in te dienen en feedback te integreren in latere projecten. Dit creëert een impliciete ongelijkheid in toegang en leereffecten.

Kortom: hoewel KMO's die effectief indienen vergelijkbare slaagkansen hebben, is hun toetreding tot het systeem onevenwichtig moeilijker. De hypothese wordt dus in kwalitatieve zin bevestigd: de administratieve vereisten treffen kleinere spelers disproportioneel zwaar, wat hun structurele participatie beperkt.

Hypothese H3 – De Creative Europe Desk Vlaanderen draagt bij tot het verlagen van administratieve lasten en het efficiënter invullen van aanvragen.

Deze hypothese wordt **bevestigd, maar met belangrijke nuanceringen**. De Desk wordt door deelnemers omschreven als een cruciale actor in het Vlaamse ondersteuningslandschap. Ze biedt advies, coaching en begeleiding bij de voorbereiding van aanvragen, en vervult een brugfunctie tussen Europees en Vlaams beleid. Vooral voor nieuwe of occasionele indieners is de Desk vaak het eerste aanspreekpunt, wat de toegang tot het programma aanzienlijk vergemakkelijkt.

De Desk draagt dus bij aan operationele efficiëntie: ze helpt organisaties de complexe procedures te doorgronden en verhoogt de kans op kwalitatieve dossiers. Dit sluit aan bij internationale literatuur die aantoont dat sterke nationale contactpunten de administratieve druk kunnen verlichten (DutchCulture, 2022; KEA, 2019).

Toch blijven de structurele beperkingen overeind. De Desk beschikt over beperkte personele en financiële middelen en kan geen langdurige trajectbegeleiding aanbieden. Bovendien is de Vlaamse ondersteuningsinfrastructuur versnipperd: naast de Desk spelen ook VLEVA, Kunstenpunt, het VAF en sectorfederaties een rol, wat zorgt voor overlappingen en lacunes. Meer coördinatie en kennisdeling tussen deze actoren zou de efficiëntie verder kunnen versterken.

De hypothese wordt dus bevestigd in de zin dat de Desk reële drempels wegneemt, maar ook genuanceerd: haar impact situeert zich vooral op het vlak van begeleiding en instroom, niet op de structurele vereenvoudiging van procedures of de verlichting van de administratieve last zelf.

Hypothese H4 – Vlaamse organisaties profiteren van schaalvoordelen door hun inbedding in internationale netwerken, wat leidt tot efficiëntere uitvoering en herhaald succes.

Deze hypothese wordt **in ruime mate bevestigd**. Uit de kwantitatieve analyse blijkt dat Vlaamse organisaties gemiddeld deelnemen aan grotere projecten dan hun Europese collega's: in Cultuuroproepen werken zij samen met 8 tot 10 partners (tegenover 6 tot 8 in de EU). Bovendien heeft 40% van de Vlaamse deelnemers tussen 2021 en 2024 meermaals succesvol ingediend.

Dit wijst op een sterke inbedding in Europese netwerken en op efficiënt gebruik van opgebouwde samenwerkingen. Cross-sectorale samenwerking, zowel binnen Cultuur als MEDIA, wordt in de kwalitatieve bevindingen genoemd als een motor voor innovatie, haalbaarheid en schaalvoordeel. Vlaanderen blijkt hierdoor goed gepositioneerd om te profiteren van gedeelde expertise, gedeelde administratieve lasten en kennisuitwisseling tussen partners.

Toch is deze efficiëntie niet voor iedereen gelijk verdeeld. De sterkste schaalvoordelen situeren zich bij organisaties met bestaande internationale ervaring en middelen om actief te netwerken. Voor nieuwkomers of kleine spelers blijft het opbouwen van duurzame netwerken een uitdaging. Het risico bestaat dat de efficiëntie van bestaande consortia de toetreding van nieuwe actoren bemoeilijkt, wat het ecosysteem minder dynamisch maakt.

De hypothese wordt dus bevestigd, maar met een belangrijke kanttekening: de efficiëntievoordelen van netwerkverankering komen hoofdzakelijk terecht bij ervaren spelers. Gerichte ondersteuning bij consortiavorming, partner search en netwerkkansen zou kunnen helpen om dit voordeel breder te spreiden.

Samenvattend tonen de bevindingen dat Vlaanderen op het vlak van **efficiëntie** sterk presteert binnen de bestaande structuren van Creative Europe. Vlaamse organisaties werken efficiënt samen, benutten internationale netwerken goed en worden ondersteund door een goed functionerende Desk. Toch wordt deze efficiëntie overschaduwed door structurele drempels: de administratieve werklast blijft hoog, digitalisering biedt onvoldoende verlichting, en de capaciteit van kleinere organisaties vormt een aanhoudende zwakke schakel. De efficiëntie van het systeem is dus relatief — ze manifesteert zich vooral binnen de Vlaamse spelersgroep, maar niet in het systeem zelf.

6.5.2 Effectiviteit

De literatuur stelde vier hypothesen op over de effectiviteit van Creative Europe. Ze behandelen de structurele verankering van resultaten (H5), de slaagkansen en drempels voor kleinere spelers (H6), de coördinatierol van Vlaamse organisaties (H7) en de impact op organisatieontwikkeling en professionalisering (H8). De gecombineerde kwantitatieve en kwalitatieve resultaten laten toe om deze hypothesen te toetsen aan de Vlaamse realiteit.

Hypothese H5 – De projectmatige aanpak belemmert de structurele of duurzame impact van projecten, en opgebouwde kennis en samenwerking worden beperkt verankerd.

Deze hypothese wordt **breed bevestigd** door de kwalitatieve bevindingen. De respondenten benadrukken dat de projectlogica van Creative Europe – met beperkte looptijden en een noodzaak tot herhaalde indiening – de langetermijnimpact van projecten bemoeilijkt. De voortdurende wissel van oproepen, prioriteiten en formats

creëert fragmentatie, waardoor opgebouwde kennis en partnerschappen zelden structureel worden verankerd.

Verschillende organisaties signaleren dat de noodzaak om permanent nieuwe aanvragen voor te bereiden leidt tot capaciteitsuitputting en strategische kortzichtigheid. Het accent op innovatie en vernieuwing stimuleert dynamiek, maar verhindert soms de bestending van succesvolle praktijken.

Toch tonen de cijfers dat Vlaamse organisaties, ondanks deze beperkingen, steeds beter hun weg vinden in het programma: 40% van de culturele en 60% van de MEDIA-participanten dienden in de periode 2021–2024 meermaals in. Dit wijst op een groeiende institutionele kennis en herhaalde toegang tot het Europese financieringskanaal.

De hypothese wordt dus bevestigd: de projectmatige aard beperkt de structurele duurzaamheid van resultaten, maar Vlaamse organisaties compenseren dit gedeeltelijk door opgebouwde ervaring en herhaalde deelname.

Hypothese H6 – De slaagcijfers van Vlaamse organisaties zijn relatief laag en kleinere organisaties hebben het moeilijker dan grotere.

Deze hypothese wordt **deels weerlegd, deels genuanceerd bevestigd**. De kwantitatieve analyse toont dat Vlaamse organisaties gemiddeld even goed of beter scoren dan het Europese gemiddelde. In 16 van de 25 onderzochte oproepen behalen Vlaamse deelnemers hogere beoordelingsscores dan de Europese referentiegroep. In het MEDIA-luik ligt de slaagkans in 16 van de 28 oproepen hoger dan het EU-gemiddelde.

Het probleem ligt dus niet primair bij de kwaliteit van de Vlaamse dossiers, maar bij de competitieve druk en budgettaire beperkingen. Een aanzienlijk deel van de Vlaamse projecten haalt voldoende punten, maar krijgt geen financiering omdat het budget ontoereikend is. Hierdoor ontstaat een kloof tussen beoordelingskwaliteit en toewijzingsresultaat.

De perceptie dat kleinere organisaties moeilijker slagen blijft wel sterk aanwezig in het veld. Zij ervaren de administratieve vereisten, cofinanciering en personeelsdruk als zwaarder en hun risico's als groter. De data tonen echter dat hun feitelijke slaagkans niet lager ligt dan die van grotere spelers — al dient men te erkennen dat het aantal deelnemende KMO's beperkt is, wat vergelijking bemoeilijkt.

De hypothese wordt dus slechts **gedeeltelijk bevestigd**: Vlaamse organisaties scoren goed, maar de structurele drempels voor kleine spelers blijven bestaan.

Hypothese H7 – Vlaanderen neemt een beperkte rol op als projectcoördinator, onder meer door beperkte middelen, risico's en ervaring.

Deze hypothese wordt **deels bevestigd**. Vlaamse organisaties hebben nog meer potentieel om de rol van coördinator op te nemen, al doen ze dit al ongeveer even vaak als het Europese gemiddelde. Binnen Cultuur vertegenwoordigen Vlaamse coördinatoren gemiddeld 19% van de Vlaamse deelnemers (tegenover 18% op EU-niveau), terwijl dit binnen MEDIA 65% bedraagt (tegenover 70% in de EU).

De eerder gemiddelde coördinatiegraad beïnvloedt de strategische invloed van Vlaanderen binnen de Europese consortia (we scoren hier in lijn met het EU gemiddelde). De kwalitatieve analyse bevestigt dat dit niet primair te wijten is aan gebrek aan ambitie, maar aan structurele factoren: capaciteitsbeperkingen bij

kleinere organisaties, concentratie van middelen bij ervaren spelers, en beperkte ruimte voor risico's en beleidsopvolging.

Een bijkomende contextfactor is de Brusselse concentratie van Europese organisaties, die het Belgische aandeel aan coördinaties opdrijft, maar de Vlaamse vertegenwoordiging relatief kleiner maakt. Vlaamse organisaties treden vaker op als partner dan als leidende partij, wat hun inhoudelijke sturingsmogelijkheden beperkt.

De hypothese wordt dus bevestigd: Vlaanderen heeft een sterke internationale aanwezigheid, maar een relatief bescheiden leiderschapsrol die kan uitgebreid worden.

Hypothese H8 – Deelname aan Creative Europe leidt tot zichtbare effecten op organisatieontwikkeling, internationalisering en professionalisering.

Deze hypothese wordt **duidelijk bevestigd**. Zowel in de rondetafels als in de focusgroepen geven organisaties aan dat deelname aan Creative Europe fungeert als financiële hefboom en kwaliteitslabel. Een succesvol dossier verhoogt de geloofwaardigheid en zichtbaarheid van organisaties, vergemakkelijkt toegang tot nieuwe partners en markten en versterkt hun positionering binnen de Europese culturele en creatieve sector.

Daarnaast creëert deelname duurzame netwerkmogelijkheden, kennisuitwisseling en professionalisering. De combinatie van internationale samenwerking en inhoudelijke reflectie zorgt ervoor dat organisaties sterker worden op vlak van management, planning en internationale strategie. Deze effecten reiken verder dan het project zelf en dragen bij aan een bredere professionalisering van de sector.

De hypothese wordt dus bevestigd: Creative Europe levert tastbare meerwaarde op voor de groei, internationalisering en innovatiecapaciteit van Vlaamse organisaties.

Samenvattend tonen de bevindingen dat Vlaanderen op het vlak van **efficiëntie** sterk presteert binnen de bestaande structuren van Creative Europe. Vlaamse organisaties werken efficiënt samen, benutten internationale netwerken goed en worden ondersteund door een goed functionerende Desk. Toch wordt deze efficiëntie overschaduwd door structurele drempels: de administratieve werklast blijft hoog, digitalisering biedt onvoldoende verlichting, en de capaciteit van kleinere organisaties vormt een aanhoudende zwakke schakel. De efficiëntie van het systeem is dus relatief — ze manifesteert zich vooral binnen de Vlaamse spelersgroep, maar niet in het systeem zelf.

De effectiviteit van Creative Europe in Vlaanderen blijkt over het geheel genomen **positief maar ongelijk verdeeld**. Het programma draagt zichtbaar bij aan de realisatie van Europese beleidsdoelen, versterkt professionalisering en internationale samenwerking, en genereert sterke projectresultaten. Tegelijk worden de structurele beperkingen van het systeem duidelijk: de projectmatige aanpak belemmert duurzame verankering, en kleinere spelers blijven kwetsbaarder door beperkte capaciteit en risicoafkeer.

Vlaamse organisaties benutten het programma effectief als hefboom voor groei, innovatie en reputatie, maar de impact is sterker op **organisatorisch en netwerkniveau** dan op **structureel en beleidsmatig niveau**. Verdere versterking van coaching, continuïteit en leiderschap kan de effectiviteit van de Vlaamse deelname nog vergroten.

6.5.3 Relevantie en coherentie

De literatuurstudie formuleerde drie hypothesen over de relevantie en coherentie van Creative Europe. Ze hadden betrekking op de aansluiting van de thematische prioriteiten van het programma bij de werking van Vlaamse organisaties (H9), de mogelijke vertekening door beoordelingscriteria die te sterk op output en kwantificering focussen (H10), en de mate waarin Vlaanderen bewust inzet op inclusieve, duurzame of digitale projecten die aansluiten bij Europese beleidsdoelstellingen (H11). De gecombineerde kwalitatieve en kwantitatieve analyses laten toe om deze hypothesen te toetsen en de relatie tussen Europese en Vlaamse beleidskaders beter te begrijpen.

Hypothese H9 – De thematische prioriteiten van Creative Europe (groen, digitaal, inclusief) sluiten aan bij de werking van Vlaamse organisaties en bij Vlaamse beleidsdoelen.

Deze hypothese wordt **in ruime mate bevestigd**. Uit de kwalitatieve analyse blijkt dat Vlaamse organisaties de Europese prioriteiten van duurzaamheid, digitalisering en inclusie herkennen als relevant en beleidsmatig vertrouwd. Deze thema's sluiten duidelijk aan bij de strategische lijnen van het Vlaamse cultuur- en mediabeleid, waar de groene en digitale transitie eveneens kernbegrippen zijn.

Vlaamse organisaties geven aan dat deze prioriteiten betekenisvol zijn voor hun dagelijkse werking, vooral waar het gaat over innovatie, inclusieve publieksbenadering en duurzame productiepraktijken. In projecten met een Europese dimensie worden deze thema's vaak concreet ingevuld via experimentele formats, digitale toepassingen en samenwerkingen over sectorgrenzen heen.

De hypothese wordt dus bevestigd: de prioriteiten zijn beleidsmatig en conceptueel relevant voor Vlaanderen, maar hun concrete implementatie varieert sterk naargelang sector en projecttype.

Hypothese H10 – De beoordelingscriteria van Creative Europe (focus op output en kwantitatieve resultaten) benadelen bepaalde werkvormen of sectoren.

Deze hypothese wordt **bevestigd**. De kwalitatieve bevindingen tonen dat Vlaamse organisaties de beoordelingscriteria van Creative Europe als weinig transparant, technisch en inconsistent ervaren. De nadruk ligt volgens hen te sterk op meetbare output, kwantificeerbare resultaten en administratieve volledigheid, waardoor de inhoudelijke of procesmatige kwaliteit van projecten minder gewicht krijgt.

Vooraf kleinere en sociaal-artistieke spelers voelen zich daardoor structureel benadeeld. De focus op concrete indicatoren en resultaatsmetingen sluit minder goed aan bij werkvormen die eerder op artistiek onderzoek, participatie of maatschappelijke impact zijn gericht. Deze spanning tussen inhoudelijke kwaliteit en formele beoordeling werd in meerdere focusgroepen benoemd als een fundamenteel obstakel voor evenwichtige deelname.

Daarnaast ervaren respondenten een gebrek aan consistente en bruikbare feedback na afloop van de evaluatie. De beschikbare evaluatieverslagen zijn vaak summier of te algemeen geformuleerd, waardoor organisaties niet kunnen inschatten wat precies als sterk of zwak werd beoordeeld. Dit beperkt de mogelijkheid om te leren uit eerdere indieningen en belemmert de opbouw van expertise binnen het veld. Vooral voor nieuwkomers werkt dit demotiverend: zonder inzicht in de beoordelingslogica blijft het risico groot dat dezelfde fouten worden herhaald.

Bovendien wordt de variatie tussen beoordelingsrondes en jury's als problematisch ervaren: gelijkaardige dossiers kunnen verschillende scores krijgen, afhankelijk van de samenstelling van de evaluatiecommissie of de interpretatie van prioriteiten. Dit tast het vertrouwen in het beoordelingssysteem aan en versterkt de perceptie van onvoorspelbaarheid.

De hypothese wordt dus bevestigd: de huidige beoordelingscriteria en feedbackmechanismen zijn eerder technocratisch en belemmeren een leergerichte dynamiek, wat het moeilijk maakt om procesgerichte, innovatieve of sociaal-artistieke werkvormen gelijkwaardig te beoordelen of te versterken.

Hypothese H11 – Vlaanderen zet bewust in op inclusieve, duurzame en digitale projecten in lijn met de Europese beleidsdoelstellingen.

Deze hypothese wordt **gedeeltelijk bevestigd**. Uit de interviews en focusgroepen blijkt dat de Vlaamse overheid en haar steunstructuren beleidsmatig sterk inspelen op de Europese prioriteiten, met nadruk op innovatie, digitalisering en diversiteit. De Vlaamse beleidsdoelstellingen rond duurzaamheid, digitalisering en inclusie lopen grotendeels parallel met die van Creative Europe. Ook binnen steunpunten is er een groeiend bewustzijn van de noodzaak om Europese thema's te vertalen naar Vlaamse contexten.

De kwantitatieve analyse nuanceert dit beeld: in de praktijk blijft de Vlaamse deelname geconcentreerd in de meer traditionele oproepen binnen Cultuur (vooral COOP-projecten) en MEDIA (distributie, development en netwerking). In innovatieve of opleidingsgerichte oproepen — waar de Europese beleidsprioriteiten sterker tot uiting komen — is de Vlaamse vertegenwoordiging beperkter. De verklaring hiervoor ligt deels in de aard van de Vlaamse sector, die historisch sterk gericht is op productie, samenwerking en artistieke ontwikkeling, maar minder op technologiegedreven of experimentele formats.

Daarnaast wijzen verschillende respondenten op het gebrek aan structurele afstemming tussen Vlaamse en Europese oproepen. De timing van subsidierondes, vereisten voor cofinanciering en administratieve voorwaarden sluiten niet altijd goed op elkaar aan. Hierdoor kunnen Vlaamse organisaties moeilijk inspelen op Europese kansen, zelfs wanneer de inhoudelijke doelstellingen wel overeenstemmen.

Meer strategische afstemming — bijvoorbeeld door betere timing, complementariteit in thema's of brugfinanciering — zou de coherentie tussen beide niveaus aanzienlijk kunnen versterken. Dit zou niet alleen de instroom naar Creative Europe bevorderen, maar ook de structurele verankering van succesvolle projecten in Vlaanderen vergemakkelijken.

De hypothese wordt dus slechts gedeeltelijk bevestigd: Vlaanderen erkent en integreert de Europese prioriteiten beleidsmatig, maar de **operationele coherentie** tussen Vlaamse en Europese instrumenten blijft beperkt.

De bevindingen rond **relevantie en coherentie** tonen een sterke beleidsmatige afstemming, maar ook een ongelijke praktische implementatie. Vlaamse organisaties herkennen de Europese prioriteiten en beschouwen ze als betekenisvol voor hun werking. Toch blijkt dat de beoordelingscriteria en de aard van de oproepen niet altijd ruimte laten voor de diversiteit aan werkvormen in Vlaanderen.

Vlaanderen is dus beleidsmatig coherent met de Europese agenda, maar de coherentie in uitvoering blijft gedeeltelijk beperkt door structurele en inhoudelijke factoren: de dominantie van traditionele

projectvormen, de nadruk op meetbare output, en het ontbreken van specifieke stimulansen voor innovatieve of procesgerichte projecten.

De relevantie van Creative Europe voor Vlaanderen is onmiskenbaar, maar de verdere uitdaging ligt in het vertalen van die beleidsmatige aansluiting naar bredere en meer diverse deelnamepraktijken, zodat ook kleinere, experimentele en sociaal-artistieke spelers volwaardig kunnen meedraaien in het Europese ecosysteem.

7 Beleidsaanbevelingen

De voorgaande analyse schetst een dubbel beeld. Vlaanderen is stevig verankerd in Europese netwerken en levert inhoudelijk sterke projecten, maar benut zijn potentieel nog niet volledig. De belangrijkste knelpunten situeren zich op drie niveaus: administratieve drempels, beperkte capaciteit en een onderbenut potentieel als projectcoördinator. Daarnaast leiden de complexiteit van procedures, de gepercipieerde lage slaagkansen en het gebrek aan continuïteit tot frustratie bij organisaties, ondanks de hoge kwaliteit van vele Vlaamse dossiers.

De aanbevelingen in dit hoofdstuk spelen in op deze uitdagingen. Ze formuleren concrete voorstellen om de Vlaamse deelname aan Creative Europe te versterken — zowel in de breedte (meer deelname en meer coördinaties) als in de diepte (hogere kwaliteit, grotere strategische impact).

Om de haalbaarheid te vergroten, wordt een onderscheid gemaakt tussen **maatregelen op korte en lange termijn**:

- **Korte termijn:** acties die voortbouwen op bestaande praktijken en snel uitvoerbaar zijn, vaak zonder grote bijkomende middelen. Ze kunnen onmiddellijk verlichting bieden aan indieners en de slagkracht van ondersteuningsstructuren vergroten.
- **Lange termijn:** voorstellen die structurele keuzes of nieuw beleid vereisen, gericht op een duurzame verankering van Vlaamse actoren in Europese netwerken en een sterkere strategische positie van Vlaanderen binnen *Creative Europe*.

Dit onderscheid helpt om prioriteiten te stellen. Snelle ingrepen zijn nodig om de motivatie van het werkveld te behouden, maar zonder structurele investeringen blijft Vlaanderen afhankelijk van toevallige successen. Beide sporen moeten dus parallel worden ontwikkeld.

De aanbevelingen steunen op drie pijlers:

1. **Inzichten uit het werkveld** (focusgroepen, interviews, consultatiedag);
2. **Bevindingen uit de literatuur en internationale voorbeelden**;
3. **De eigen beleidsanalyse** van verbeterkansen en structurele hefbomen.

Ze moeten gelezen worden als **richtinggevende voorstellen en inspiratiebronnen** voor alle betrokken niveaus — de Europese Commissie, de Vlaamse overheid, de *Creative Europe Desk Vlaanderen* en de indienende organisaties zelf. Sommige aanbevelingen vragen bijkomende middelen (personeel, cofinanciering of nieuwe fondsen), terwijl andere vooral draaien om efficiëntere processen, duidelijke communicatie en betere beleidsafstemming. De uiteindelijke keuze welke acties worden opgepikt en hoe ze worden verankerd, blijft een politieke en strategische beslissing.

7.1 Aanbevelingen op EU-niveau

De Europese regels en procedures bepalen in hoge mate hoe toegankelijk Creative Europe is voor Vlaamse organisaties. Uit de analyse en consultaties blijkt dat vooral de administratieve complexiteit, de frequente wijzigingen in prioriteiten en het gebrek aan bruikbare feedback belangrijke drempels vormen. Kwantitatieve gegevens, onder meer uit COOP (2022–2023) en CODEV (meerdere jaren), tonen hoe schaarse middelen en onvoorspelbare evaluaties de Vlaamse deelname beperken: veel projecten met scores boven 70 punten vallen uit wegens onvoldoende budget. De onderstaande aanbevelingen mikken op het verlagen van deze drempels en het vergroten van de voorspelbaarheid, toegankelijkheid en gebruiksvriendelijkheid van het programma.

7.1.1 Korte termijn

7.1.1.1 Differentieer aanvraagprocedures en ontwikkel meer laagdrempelige subsidielijnen

Vandaag moeten kleine en grote projecten identieke, omvangrijke sjablonen gebruiken. Voor een partnerschap van twee organisaties gelden dus dezelfde eisen als voor een consortium van acht of meer partners. Dit wordt door kleine spelers als disproportioneel ervaren. Een gedifferentieerd systeem waarbij kleinschalige samenwerkingen met een lichter aanvraagformulier kunnen werken, zou een aanzienlijke drempel wegnemen.

Daarnaast kan de Europese Commissie meer laagdrempelige subsidielijnen ontwikkelen – naar analogie met *LIVEMX* – die vooral toegankelijk zijn voor kleinere of nieuwe spelers. De eenvoud en beperkte administratie van dergelijke programma's maken ze bijzonder geschikt als opstap naar bredere deelname aan Creative Europe.

7.1.1.2 Uniformiseer digitale platformen en sjablonen

Organisaties moeten bij elke call vaak opnieuw werken met andere portalen, logins en structuren. Dat zorgt voor nodeloos tijdverlies. Eén stabiel digitaal platform voor aanvraag, opvolging en rapportering — met een consistente structuur over meerdere jaren — zou een grote vereenvoudiging betekenen. Daarbij horen ook vaste sjablonen voor consortium agreements, werkpakketten en partnerverklaringen. Voor het MEDIA-luik bestaat dit al gedeeltelijk; uitbreiding naar andere luiken kan de efficiëntie verder verhogen.

7.1.1.3 Maak taal en logica eenvoudiger

De aanvraagtaal is vaak technisch en juridisch complex, wat drempels opwerpt voor kleinere spelers. Beknopte handleidingen, geschreven in begrijpelijke taal, kunnen dit verhelpen. Een testpanel van gebruikers dat nieuwe formats uittest vanuit het perspectief van aanvragers kan helpen om onduidelijke of omslachtige stappen te schrappen.

7.1.1.4 Verbeter feedback en evaluatie

De huidige evaluaties leveren vaak algemene of tegenstrijdige opmerkingen op die weinig richting geven bij herindiening. Vaste panels van beoordelaars kunnen meer consistentie garanderen. Feedback moet niet enkel aangeven waarom een voorstel niet werd geselecteerd, maar ook hoe het verbeterd kan worden of welke alternatieve EU-instrumenten mogelijk beter aansluiten. Dit zou de leercomponent en de herindieningsbereidheid aanzienlijk versterken. De hoge aantallen projecten met scores boven 70 punten die

niet gefinancierd kunnen worden (bv. COOP 2022–2023) onderstrepen de nood aan duidelijke feedback voor herindiening of doorverwijzing naar alternatieve instrumenten.

7.1.1.5 Zorg voor voorspelbaarheid

Nieuwe prioriteiten of thematische accenten worden vandaag vaak laat gecommuniceerd. Dit maakt strategische voorbereiding moeilijk. Een meerjarenkalender, waarin prioriteiten minstens één jaar op voorhand worden aangekondigd, zou organisaties toelaten partnerschappen en strategieën tijdig af te stemmen. Ook transparante communicatie over budgetverdeling en verwachte slaagkansen kan helpen om realistische verwachtingen te scheppen.

7.1.1.6 Breid lumpsum-financiering uit waar mogelijk

Forfaitaire bedragen of lumpsum-modellen verminderen de administratieve last aanzienlijk, omdat organisaties niet elk detail moeten verantwoorden. Deze werkwijze is in sommige luiken reeds ingevoerd en kan verder worden uitgebreid, vooral in kleinere samenwerkingen of thematische oproepen. Dit geeft organisaties meer ruimte voor inhoudelijke creativiteit en flexibiliteit.

7.1.2 Lange termijn

7.1.2.1 Veranker duurzaamheid met vervolffinanciering

Creative Europe blijft vandaag sterk projectgericht, waardoor samenwerkingen vaak eindigen na afloop van de financiering. Een structureel vervolgmechanisme – bijvoorbeeld een “follow-up call” of verlengingsmogelijkheid voor bewezen partnerschappen – kan duurzame Europese netwerken versterken en het rendement van eerdere investeringen vergroten.

7.1.2.2 Versterk en verfijn het gebruik van cascading grants

Cascading grants bestaan reeds en worden toegepast in onder meer *Culture Moves Europe* en *LIVEMX*. Deze formule, waarbij een organisatie EU-middelen ontvangt om zelf kleinere beurzen toe te kennen, verlaagt effectief de drempel voor instroom van nieuwe spelers. Het is echter belangrijk om dit instrument gericht in te zetten: niet louter als ‘kleinschalige subsidie’, maar als strategische leerschool en opstap naar volwaardige deelname. De Europese Commissie kan hierbij zorgen voor duidelijke richtlijnen en monitoring van de effecten op sectorvernieuwing.

7.1.2.3 Stimuleer cross-sectorale samenwerking

Projecten die verschillende sectoren – zoals cultuur, media, gaming of erfgoed – verbinden, genereren aantoonbaar meer innovatie en publieksbereik. De Europese Commissie kan dit expliciet stimuleren via bonuspunten of afzonderlijke thematische lijnen. Tegelijk is het belangrijk dat horizontale thema’s zoals duurzaamheid, inclusie en digitalisering niet louter als “buzzwords” worden behandeld, maar inhoudelijk en realistisch worden verankerd in de evaluatiecriteria.

7.1.2.4 Versterk partnerschapsvorming en governance

Vlaamse organisaties geven aan dat bestaande Europese online zoektools weinig bruikbaar zijn omdat ze te generiek zijn. Een beter uitgebouwd matchmakingevent, met sectorgerichte break-outsessies en opvolgingstools, zou relevantere connecties opleveren. Daarnaast kunnen standaardmodellen voor

samenwerkingsovereenkomsten, met afspraken over waarden, rollen en conflictbeheer, veel duidelijkheid bieden. Vooral in grotere consortia, waar Vlaanderen vaak deel van uitmaakt (COOP 2021–2023), zou dit de efficiëntie en transparantie van samenwerking verhogen.

7.1.2.5 Voer een twee-fasenaanvraag in

Een tweefasenprocedure, met eerst een korte conceptnota en daarna pas een volledig dossier voor geselecteerde kandidaten, kan veel administratieve verspilling voorkomen. Dit vergroot de kans dat kleinere organisaties effectief deelnemen, omdat ze niet meteen honderden uren moeten investeren. Zeker bij programma's met hoge afwijzingsratio's (zoals COOP en CODEV) zou dit een aanzienlijke efficiëntiewinst opleveren.

7.1.2.6 Herbekijk de indienlimiet

De huidige regel van maximaal drie pogingen in zeven jaar ontmoedigt organisaties die telkens net te weinig scoren. Een flexibelere benadering, bijvoorbeeld een vierde poging bij aantoonbare verbetering of heroriëntatie, kan motiverend werken en het leerproces versterken.

7.2 Aanbevelingen voor de Vlaamse overheid

De Vlaamse overheid kan de deelnamegraad en het strategisch gewicht van Vlaanderen binnen Creative Europe aanzienlijk versterken door financiële en organisatorische drempels te verlagen, expertise op te bouwen en het bredere ecosysteem te ondersteunen. De aanbevelingen hieronder combineren maatregelen die op korte termijn haalbaar zijn met structurele keuzes die op langere termijn een duurzaam verschil kunnen maken.

7.2.1 Korte termijn

7.2.1.1 Voorzie schrijfbeurzen en tijdelijke projectcoaches

Kleine organisaties gaven aan dat het schrijven van een Europese aanvraag een onevenredig grote tijdsinvestering vraagt. Zonder bijkomende ondersteuning is deelname vaak onhaalbaar. Vlaanderen kan hier snel verlichting bieden door tijdelijke middelen te voorzien in de vorm van schrijfbeurzen of projectcoaches. Dergelijke initiatieven, waar ervaren begeleiders organisaties helpen bij het schrijven, indienen en opvolgen van Creative Europe-projecten, verlagen de instapdrempel aanzienlijk en vergroten de kans op succesvolle deelname.

7.2.1.2 Stimuleer samenwerking tussen organisaties en kennisinstellingen

Veel kleinere organisaties beschikken over sterke inhoudelijke ideeën, maar missen de administratieve of internationale expertise om Europese dossiers te beheren. Vlaanderen kan samenwerking stimuleren waarbij culturele of creatieve organisaties partnerschappen aangaan met kennisinstellingen of steunpunten die deze expertise wél in huis hebben. Zo worden complementaire sterktes gebundeld, stijgt de kwaliteit van de aanvragen en wordt de last eerlijker verdeeld.

Om dit te bevorderen kan Vlaanderen bijvoorbeeld gerichte netwerk- en ontmoetingsmomenten organiseren waar culturele en creatieve organisaties en kennisinstellingen elkaar ontmoeten. Dergelijke kunnen bestaan uit pitchsessies, matchmakingformules of werklabs waarin ideeën groeien tot concrete partnerschappen. Een

laagdrempelig digitaal platform met overzicht van Vlaamse expertise zou deze samenwerking verder kunnen ondersteunen.

7.2.1.3 Beloon en faciliteer kennisdeling

Er wordt in Vlaanderen veel ervaring opgedaan met Europese projecten, maar die kennis blijft vaak steken binnen individuele organisaties. Vlaanderen kan dit doorbreken door organisaties expliciet te stimuleren hun ervaring te delen — via intervisie, lerende netwerken of sectorbrede workshops. Dit kan worden ingebed in bestaande ondersteuningsprogramma's of rapportageverplichtingen. Zo ontstaat een cultuur van collectief leren en gedeelde verantwoordelijkheid voor Europese participatie.

7.2.2 Lange termijn

7.2.2.1 Zorg voor betere aansluiting tussen Creative Europe en Vlaamse beleidsinstrumenten

Een betere afstemming tussen Creative Europe en Vlaamse beleidsinstrumenten kan de drempel tot deelname verder verlagen. Het gaat daarbij niet om het afstemmen van doelstellingen, maar om praktische coherentie — bijvoorbeeld op vlak van timing, rapportering of definities. Een meer complementaire aanpak voorkomt dat organisaties vastlopen tussen Vlaamse en Europese procedures en zorgt dat Europese ervaring effectief doorstroomt naar het Vlaamse beleid.

7.2.2.2 Stimuleer coördinatorschap via een Vlaams risicofonds

Vlaamse organisaties hebben nog marge om meer de rol van coördinator op zich te nemen. Dit beperkt hun strategisch gewicht in Europese consortia. Een Vlaams risicofonds dat (een deel van) de voorfinanciering opvangt, kan de drempel om coördinator te worden aanzienlijk verlagen. Het biedt zekerheid in de meest risicovolle fase — tussen indiening en uitbetaling — en stimuleert Vlaamse spelers om initiatief te nemen. Zo kan Vlaanderen niet alleen deelnemen, maar ook meer mee richting geven aan Europese projecten.

7.2.2.3 Formuleer en communiceer een duidelijke Vlaamse visie op cultuur én media in Europa

Een structurele versterking vraagt om een duidelijke visie op de Vlaamse rol in Europese samenwerking. Die visie moet niet alleen het culturele, maar ook het medialandschap omvatten, en richting geven aan prioritaire thema's zoals duurzaamheid, digitalisering, diversiteit en innovatie. Vlaanderen kan deze visie actief uitdragen in Europese overlegfora en netwerken, waardoor de stem van Vlaamse actoren sterker doorklinkt in de Europese beleidsontwikkeling.

7.2.2.4 Ondersteun regionale en sectorale lerende netwerken

Succesvolle Europese samenwerking groeit vaak uit relaties die jarenlang worden opgebouwd. Vlaanderen kan dat proces versterken door structurele steun te bieden aan regionale en sectorale lerende netwerken. Zulke netwerken brengen organisaties samen om kennis, ervaringen en strategieën uit te wisselen, en versterken zo het collectieve leervermogen van het veld. Steunpunten of VLEVA kunnen hierbij een coördinerende rol opnemen.

7.2.2.5 Investeer in ecosysteemontwikkeling en kennistransfer

De Vlaamse overheid kan de internationale slagkracht van de creatieve sectoren verder vergroten door ecosysteemontwikkeling actief te ondersteunen: intersectorale broedplaatsen, coproducties en cocreatieve modellen die cultuur, media, technologie en economie verbinden. De gamingsector toont hoe samenwerking

en innovatie elkaar kunnen versterken — dit model kan als inspiratie dienen voor andere domeinen. Vlaanderen kan bovendien kennistransfer na afloop van projecten verplicht of actief stimuleren, zodat opgebouwde expertise niet verloren gaat maar de sector als geheel versterkt.

7.3 Aanbevelingen voor de Creative Europe Desk Vlaanderen

De Creative Europe Desk Vlaanderen is een cruciale schakel tussen Europese middelen en Vlaamse organisaties. Uit de consultaties blijkt dat de Desk vandaag al een intensieve en gewaardeerde dienstverlening biedt: vragen worden snel en persoonlijk beantwoord, infosessies en themapagina's worden goed onthaald, en veel organisaties ervaren de Desk als hun primaire aanspreekpunt voor Europese samenwerking.

Tegelijkertijd blijft de vraag groot. Sommige organisaties ervaren de ondersteuning nog als te algemeen of te weinig zichtbaar, terwijl de complexiteit van Creative Europe steeds toeneemt. De onderstaande aanbevelingen willen daarom niet pleiten voor “meer van hetzelfde”, maar voor het versterken, verfijnen en zichtbaarder maken van bestaande initiatieven, aangevuld met enkele strategische accenten op langere termijn.

7.3.1 Korte termijn

7.3.1.1 Maak bestaande initiatieven zichtbaarder

De Desk organiseert al een reeks waardevolle initiatieven — zoals themapagina's, infosessies en de Vlaamse Creative Europe-dag — maar veel organisaties zijn hiervan nog onvoldoende op de hoogte. Gerichtere communicatie kan helpen om de bestaande ondersteuning beter te laten renderen. Denk aan sectorgerichte nieuwsbrieven, korte video's, getuigenissen op evenementen of infographics met kerncijfers per call (bijvoorbeeld het aantal Vlaamse projecten dat boven 70 punten scoorde). Door bestaande initiatieven zichtbaarder te maken, stijgt niet alleen het bereik, maar ook het vertrouwen in de meerwaarde van de Desk.

7.3.1.2 Breid praktische hulpmiddelen verder uit

De vraag naar concreet bruikbare formats blijft groot. De Desk kan praktische hulpmiddelen verder ontwikkelen en systematiseren — zoals sjablonen voor budgetten en werkpakketten, voorbeelden van partnerrollen of een terminologiegids die EU-jargon toegankelijk maakt. Daarnaast kunnen eenvoudige AI-tools (voor vertalingen of tekststructurering) worden getest en gevalideerd, zodat de Desk organisaties gericht kan adviseren over hun bruikbaarheid. Deze uitbreidingen helpen vooral kleine organisaties om tijd te besparen en fouten te vermijden.

7.3.1.3 Werk samen met sectororganisaties voor regionale en subsectorale outreach

Het bereik van de Desk kan aanzienlijk vergroot worden door nauwer samen te werken met sectororganisaties en steunpunten. Zij beschikken over directe lijnen naar specifieke deelsectoren en kunnen infosessies of workshops organiseren met een regionale of thematische insteek. De Desk bewaakt daarbij de inhoudelijke consistentie en kwaliteit. Zo kan de dienstverlening breder verspreid worden zonder extra druk op de eigen capaciteit.

7.3.1.4 Organiseer peer-to-peer formats

Ervaren indieners vormen een waardevolle bron van kennis voor nieuwkomers. De Desk kan deze informele leerprocessen versterken door peer-to-peer formats te organiseren, zoals case cafés, thematische interviews

of mentorschappen. Zulke initiatieven bevorderen kennisdeling, verlagen drempels voor eerste indieners en verminderen tegelijk de druk op de Desk. Door deze formats structureel in te bedden in de jaarlijkse werking kan Vlaanderen een lerend ecosysteem rond Europese samenwerking uitbouwen.

7.3.2 Lange termijn

7.3.2.1 Organiseer een leerfunctie rond successen én mislukkingen

Organisaties vragen expliciet om meer openheid over wat werkt en wat niet. De Desk kan jaarlijkse bijeenkomsten organiseren waarin ook niet-gehonoreerde of bijgestuurde projecten aan bod komen, met aandacht voor lessons learned en transparantie over verbetertrajecten. Dit kan op een veilige en constructieve manier, bijvoorbeeld via geanonimiseerde casussen of interactieve werksessies. Een dergelijke “leerfunctie” versterkt het vertrouwen in het systeem en stimuleert een cultuur van realistisch leren in plaats van enkel succesverhalen.

7.3.2.2 Ontwikkel een databank of jaarlijks overzicht van Vlaamse Creative Europe-projecten

Vandaag verzamelt de Desk al veel informatie over Vlaamse deelname, maar deze data is verspreid over verschillende bronnen. In samenwerking met VLEVA en met afstemming op de Europese Commissie en het Uitvoerend Agentschap, kan de Desk evolueren naar een gestructureerd jaaroverzicht van Vlaamse Creative Europe-projecten. Zo’n overzicht – met indicatoren zoals het aantal ingediende en goedgekeurde projecten, het aantal >70 zonder middelen, of de verhouding coördinatorschappen – biedt waardevolle input voor beleidsmakers én voor de sector. Het zorgt bovendien voor transparantie en inzicht in de evolutie van de Vlaamse deelname.

7.3.2.3 Verdiep internationale samenwerking

De Desk neemt vandaag al actief deel aan Europese netwerken van Creative Europe Desks. Deze samenwerking kan verder verdiept worden via gerichte bilaterale contacten met sterke desks uit andere lidstaten, zoals de Scandinavische landen (bekend om hun thematische begeleiding rond duurzaamheid) of Nederland (met expertise in cross-sectorale formats). Door gerichte uitwisseling van best practices – over communicatie, feedback, en begeleidingstrajecten – kan de Desk zijn werking blijven professionaliseren en vernieuwen.

7.3.2.4 Stimuleer kruisbestuiving en alternatieve partnerschapsmodellen

De Desk kan een voortrekkersrol spelen in het zichtbaar maken van inspirerende voorbeelden van samenwerking tussen sectoren, zoals de synergie tussen festivals en gamebedrijven of tussen audiovisuele en erfgoedpartners. Daarnaast kan de Desk organisaties inspireren met alternatieve partnerschapsmodellen, zoals franchise- of satellietstructuren waarbij een ervaren kernorganisatie de coördinatie op zich neemt en kleinere partners inhoudelijke bijdragen leveren onder een lichter engagement. Het zichtbaar maken van dergelijke modellen helpt drempels verlagen en bevordert een bredere en meer inclusieve deelname aan Creative Europe.

7.4 Aanbevelingen voor indienende organisaties

De Vlaamse organisaties die deelnemen aan Creative Europe tonen veel veerkracht, creativiteit en bereidheid om internationaal te werken. Toch blijven de inspanningen die deelname vergen aanzienlijk, zeker voor kleinere spelers. De volgende aanbevelingen zijn bedoeld om organisaties te helpen hun kansen te vergroten en hun werking beter af te stemmen op de Europese context. Ze bouwen voort op de inzichten uit de focusgroepen en consultatiedag, waarin deelnemers hun ervaringen deelden met zowel succesvolle als niet-gehonoreerde dossiers.

7.4.1 Korte termijn

7.4.1.1 Schat tijd en middelen realistisch in

Het schrijven van een Creative Europe-aanvraag vraagt een grote investering in tijd, overleg en voorbereiding. Een realistische inschatting van de benodigde middelen voorkomt overbelasting tijdens het traject. Begin tijdig met de voorbereiding, plan voldoende ruimte voor de administratieve stappen en betrek partners al in de conceptfase. Een vroegtijdige afstemming op deadlines, formats en vereisten verhoogt de kwaliteit van het dossier aanzienlijk.

7.4.1.2 Kies de schaal van het project volgens eigen capaciteit

Niet elke organisatie hoeft meteen in te stappen met een grootschalig consortium. Kleinschalige projecten, zoals *LIVEMX* of samenwerkingen via cascading grants, bieden een haalbare opstap om ervaring op te doen met Europese samenwerking. Succesvolle eerste deelname legt de basis voor grotere trajecten in de toekomst.

7.4.1.3 Gebruik sjablonen en formaliseer afspraken tussen partners

Goede afspraken maken sterke partnerschappen. Gebruik sjablonen of modeldocumenten voor samenwerkingsovereenkomsten, taakverdeling en financiële afspraken. Vermeld engagementen expliciet in afzonderlijke documenten, zodat verwachtingen helder zijn en discussies achteraf vermeden worden. De Desk Vlaanderen en sectorfederaties kunnen hierbij praktische ondersteuning bieden.

7.4.1.4 Zorg voor een coördinator met mandaat

Een coördinator zonder voldoende beslissingsruimte of interne verankering vormt een risico voor het hele project. Zorg ervoor dat de coördinator formeel mandaat en tijd krijgt om het project te leiden, budgetten op te volgen en partners te vertegenwoordigen. Duidelijke interne afspraken binnen de organisatie vergroten de slagkracht en geloofwaardigheid tegenover de Europese Commissie en partners.

7.4.1.5 Bouw projecten flexibel op

EU-prioriteiten kunnen jaarlijks wijzigen, wat impact heeft op lopende of geplande projecten. Ontwerp projecten met voldoende flexibiliteit, zodat ze bestand zijn tegen beleidswijzigingen of verschuivingen in accenten. Een modulair opgezette structuur — met werkpakketten die afzonderlijk kunnen worden aangepast — maakt het eenvoudiger om bij te sturen zonder de hele aanvraag te herschrijven.

7.4.2 Lange termijn

7.4.2.1 Deel ook mislukkingen en lessons learned

Niet elk project haalt de eindmeet, maar elk traject levert waardevolle inzichten op. Het delen van mislukkingen en bijsturingen draagt bij aan de professionalisering van de sector. Organisaties kunnen dit doen via intervisies, thematische netwerken of bijdragen aan de jaarlijkse Vlaamse Creative Europe-dag. Op die manier groeit een lerend ecosysteem waarin kennis van successen én mislukkingen collectief wordt benut.

7.4.2.2 Werk transparant en coproductief

Sterke Europese projecten steunen op duidelijke taakverdeling, gedeelde verantwoordelijkheid en open communicatie. Werk coproductief met partners, maak verwachtingen expliciet en leg afspraken vast in heldere werkstructuren. Transparantie in rollen en budgetten vergroot niet alleen de efficiëntie, maar ook het vertrouwen binnen het consortium.

7.4.2.3 Stimuleer kruisbestuiving en benut bestaande netwerken

Innovatie ontstaat waar sectoren elkaar ontmoeten. Zoek actief aansluiting bij bestaande Europese netwerken en durf nieuwe combinaties te verkennen, bijvoorbeeld tussen cultuur, media en technologie. De gamingsector wordt vaak genoemd als inspirerend voorbeeld van een open en samenwerkingsgerichte cultuur. Door kruisbestuiving te stimuleren kunnen Vlaamse organisaties hun bereik en relevantie in Europa vergroten.

8 Bijlagen

8.1 Bijlage 1: Moderatiegids focusgroepen

1. Doel en kader van de focusgroep

Kwalitatieve inzichten verzamelen van betrokkenen bij (potentiële) Creative Europe-projecten over:

- Ervaringen met CE-aanvragen en deelname
- Belemmeringen en succesfactoren
- Concrete verbeterkansen voor beleid en ondersteuning

2. Introductie

[5 minuten]

- Welkom
- Voorstelling
 - Team onderzoeksbureau - consultatiedag
 - Indien er aanwezigen van de opdrachtgever zijn, stellen we hen voor
 - Iedereen aanspreken met voornaam
- Onderwerp
 - Onderzoekskader
 - Verwachtingen
- Spelregels
 - Open gesprek, interactie en discussie
 - Eigen mening en indrukken, maar duidelijk zijn en uitleggen wat je bedoelt
 - Inpakken kan maar ook luisteren en iedereen de kans geven
 - Altijd mogelijkheid tot vragen stellen via de chat als iets niet duidelijk is
- Werkwijze
 - Rol van de interviewer ("faciliteren")
 - Doel van de video-opname en notulen
 - Rapportering (geen vermelding van persoonsgegevens ...)
- Algemeen verloop
- **Introductie door de medewerkers van team Creative Europe**

3. Voorstelling deelnemers en ervaringen

[15 minuten]

MOD: de moderator laat elke deelnemer aan het woord

- De deelnemers stellen zich kort voor:
 - Naam, organisatie, historiek met CE – reeds project ingediend of niet
- Wat zijn de eerste indrukken van CE als financieringsprogramma?
- Wat motiveert je om wel of niet deel te nemen / in te dienen?
- Voor zij die nog niet hebben ingediend: Waarom niet? Ben jij / is jouw organisatie al wel ooit met een dossier gestart? Indien ja, waarom ben je ermee gestopt? Waarom niet ingediend?

4. Sterktes en zwaktes

[20 minuten]

MOD: *stimuleren van input op subsidiemogelijkheden, netwerken, begeleiding,... maar ook ervaringen met administratieve last, complexiteit, slaagkans, toegankelijkheid,...*

Wat zijn volgens jou de grootste voordelen van CE?

- Op welke manier heeft deelname aan CE geleid tot zichtbaarheid, nieuwe samenwerkingen, partnerships, buitenlandse contacten,...
- Welke ondersteuning of begeleiding was daarbij waardevol?
- Wat heb je gemist?
- Wat zijn volgens jou de grootste drempels bij CE-aanvragen?
- Zijn er elementen in het proces die je onduidelijk vindt?
- Zijn er elementen die je hebben ontmoedigd?
- Voor zij die al *meerdere dossiers* hebben ingediend: Had je een voordeel doordat je er al ervaring mee had? Welk voordeel?
- Hoe ervaar je de feedback na een aanvraag? Helpt dit? Kan het beter? Hoe?

5. Kansen en bedreigingen

[20 minuten]

MOD: *eventueel: concurrentie, ongelijkheid, beleid,... en bij kansen: digitalisering, cross-sectorale samenwerking,...*

- Wat zijn volgens jou de externe factoren die CE-participatie moeilijk maken?
- Wat moet er volgens jou verdergezet worden/gestopt worden/verbeterd worden?
- Wat zou CE kunnen doen/aanpassen om aanvragen gemakkelijker te maken / toegankelijker te maken?
- Welke tools of ondersteuning zouden samenwerking stimuleren?
- Wie speelt daar een rol in? Wat kan Vlaanderen doen?

6. Prioriteiten en aanbevelingen

[20 minuten]

- Als je 1 ding zou veranderen aan CE, wat zou dat zijn?
- Waar moet de focus liggen voor ondersteuning op lokaal/nationaal niveau?
- Welke suggesties heb je voor beleidsmakers? Vlaams en Europees?

7. Slot

[5 minuten]

- Wil iemand nog iets toevoegen?
- Vervolg van het onderzoeksproject (eventueel ook korte tussenkomst van aanwezige persoon van CE)
- Dank

8.2 Bijlage 2: Kwantitatieve analyse: plan van aanpak

Opmaken overzicht calls

Allereerst wordt een overzicht van alle calls (per jaar) opgemaakt. De onderzochte calls worden weergegeven in Tabel 1. Per call en per jaar wordt nagegaan of de list of participants aanwezig en volledig is. Daarnaast wordt per call aangegeven of deze enkel coördinatoren omvat of dat er ook partners betrokken zijn. Tot slot worden andere belangrijke opmerkingen meegegeven, zoals het ontbreken van de recommended EU contribution voor bepaalde statussen, het ontbreken van de scores, etc.

Tabel 22: Onderzochte calls

Cultuur
European Cooperation Projects (COOP)
Circulation of European Literary Works (LIT)
European Networks of Cultural and Creative Organisations (NET)
Pan-European Cultural Entities (PECE)
European Platforms for the Promotion of Emerging Artists (PLAT)
MEDIA
Audience Development and Film Education (AUDFILMEDU)
Networks of European Cinemas (CINNET)
European Co-Development (CODEV)
European Mini Slate Development (DEVMINISLATE)
European Slate Development (DEVSLATE)
Video Game and Immersive Content Development (DEVVGIM)
European Festivals (FEST)
Networks of European Festivals (FESTNET)
European Film Distribution (FILMDIST)
Films on the Move (FILMOVE)
European Film Sales (FILMSALES)
Innovative Tools and Business Models (INNOVBUSMOD)
Markets and Networking (MARKETNET)
MEDIA 360° (MEDIA360)
Subtitling of Cultural Content (SUBTITLE-IBA)
Skills and Talents Development (TRAINING)
TV and Online Content (TVONLINE)
European VOD-Networks and Operators (VODNET)

Opmaken databank van Belgische organisaties

Ten tweede wordt een databank van Belgische organisaties opgemaakt. Deze databank is gebaseerd op de gegevens uit de lists of participants van de aangeleverde brondata, aangevuld met de regio, de voertaal en het ondernemingsnummer van de organisaties. De legal name van de organisaties wordt tevens geverifieerd en indien noodzakelijk gecorrigeerd. Deze aanvullende gegevens, evenals de verificatie van de legal name van de organisaties, worden uitgevoerd op basis van de gegevens beschikbaar in Bel-first. Een meer gedetailleerde omschrijving van de methode waarop de bijkomende gegevens vergaard worden, vindt u bij “Disclaimer - Beargumentering indeling regio’s”.

Aangezien bepaalde organisaties in Bel-first als Brusselse organisaties worden geclassificeerd, terwijl deze organisaties in hetzelfde tijdsvenster toch een financiële ondersteuning van het departement CJSN van de Vlaamse overheid hebben ontvangen, worden deze organisaties onder de regio Vlaanderen ingedeeld.

Opschonen data

Vervolgens wordt de ruwe dataset grondig opgeschoond. Zo worden de cut-offs indien mogelijk samengevoegd tot één bestand en worden bestanden in een oudere Excel-versie geconverteerd naar de meest recente Excel-versie om verdere analyses mogelijk te maken. Indien een correctie van de legal name van een organisatie vereist is in de databank, wordt de legal name ook in de ruwe data aangepast. Tot slot worden samengevoegde kolommen, waar nodig, gesplitst zodat elke variabele afzonderlijk beschikbaar is voor analyse.

Aanvullen data

Na het opschonen van de dataset worden de gegevens uitgebreid door voor iedere Belgische participant de regio, de voertaal toe te voegen, gebruikmakend van de databank van Belgische organisaties. Hierdoor wordt het uitvoeren van geografische analyses mogelijk gemaakt. Daarnaast wordt voor iedere Belgische participant de overall score opgenomen in de list of participants, gebaseerd op de informatie uit de EU-ranked list(s) en de list below-threshold.

Invoegen draaitabellen

Tot slot worden in de voorbereidingsfase draaitabellen toegevoegd aan de Excel-bestanden ter ondersteuning van de analyses.

Analyses per call per jaar

De analyses die voor elke call op jaarbasis zijn uitgevoerd, worden hieronder opgesomd. Een meer gedetailleerde toelichting is opgenomen in het begeleidend schrijven.

- Aantal projecten in call
- Aantal participants per projectstatus
- Success rate per participant

- Aantal participants per projectstatus (België)
- Gemiddelde score per participant
- Gemiddelde requested EU contribution per participant
- Gemiddelde requested en recommended EU contribution per project op de main list
- Participant role per land
- Gemiddeld aantal organisaties per project
- Samenwerking met organisaties uit andere landen

Overkoepelende analyses voor Cultuur en MEDIA

Voor zowel de Cultuur- als de MEDIA-pijler worden bovendien enkele overkoepelende analyses uitgevoerd. Per regio wordt berekend hoeveel organisaties deelnamen aan de calls, hoeveel procent van de Belgische organisaties deelnam als coördinator of partner en welke status het project waar zij aan deelnamen behaalde. Daarnaast wordt geanalyseerd met welke landen Belgische, en in het bijzonder Vlaamse, organisaties het vaakst samenwerken.

Disclaimers

Niet alle calls meegenomen

De analyse omvat niet alle calls binnen het Creative Europe-programma. Voorbeelden hiervan zijn Culture Moves Europe (mobiliteit – uitgevoerd door Goethe Institut), LiveMX en Perform EU. Bepaalde calls voorzien namelijk in één grote subsidie aan een centrale organisatie, die vervolgens het budget zelf verder verdeelt binnen de sector. De toewijzing aan individuele spelers gebeurt buiten de controle van de Creative Europe Desk, waardoor het moeilijk is te achterhalen welke Vlaamse organisaties effectief middelen ontvangen. Deze calls zijn dus niet traceerbaar op het niveau van Vlaamse deelnemers, maar kunnen wel relevant zijn.

Indeling regio's

Bij de opbouw van de databank met Belgische organisaties werd een systematische methodiek gehanteerd om de regio, de voertaal en het ondernemingsnummer van een organisatie zo volledig en accuraat mogelijk te registreren. In eerste instantie werd gebruikgemaakt van Bel-first als primaire bron voor het opzoeken van organisaties. Op basis van het in Bel-first teruggevonden ondernemingsnummer, het arrondissement en de vermelde voertaal werden deze gegevens rechtstreeks in de databank geïntegreerd. Indien een organisatie niet in Bel-first werd teruggevonden, werd een aanvullende online zoekopdracht uitgevoerd volgens een vaste volgorde. Eerst werd de officiële website van de organisatie geraadpleegd. Indien daar geen of onvoldoende informatie beschikbaar was, werd vervolgens de Staatsbladmonitor onderzocht. Wanneer ook daar geen of onvoldoende gegevens werden gevonden, werden ten slotte de sociale mediakanalen van de organisatie bekeken. Op die manier konden alsnog de ontbrekende gegevens achterhaald worden, zij het zonder de mate van zekerheid die Bel-first biedt. Voor elke organisatie in de databank wordt expliciet vermeld welke bron of combinatie van bronnen is geraadpleegd om de gegevens te verkrijgen.

Op basis van bovenstaande informatie werden enkele testen uitgevoerd om de regionale indeling voor de analyses te bepalen. We hebben besloten om de indeling Vlaanderen, Brussel en Wallonië te hanteren. Brussel

werd derhalve niet opgesplitst op basis van de voertaal, en dus niet toegewezen aan Vlaanderen of Wallonië, vanwege diverse redenen:

- Er bestaat onzekerheid over de voertaal van de Brusselse organisaties, aangezien deze niet altijd kon worden vastgesteld via Bel-first;
- De scores van Nederlandstalige organisaties in Brussel wijken vaak af van die in Vlaanderen, waardoor Brussel Nederlandstalig eerder als outlier bestempeld kan worden. Het samenvoegen van deze organisaties met Vlaanderen zou een vertekend beeld kunnen geven;
- Nederlandstalige organisaties in Brussel nemen slechts beperkt deel aan de calls binnen Cultuur en MEDIA, met aantallen die per call te laag liggen om aparte analyses voor uit te voeren, waardoor geopteerd wordt om alle Brusselse organisaties samen te analyseren.

Success rate

De success rate wordt voor de analyses gedefinieerd als:

- De success rate per project: De success rate per project geeft de verhouding weer tussen de gefinancierde projecten (main list) en alle ingediende projecten. Het totaal aantal ingediende projecten wordt berekend op basis van de EU-ranked list(s), de list below-threshold, de list inadmissible, de list ineligible en voor de overige statussen de list of participants.
- De success rate per participant: De success rate per participant geeft de verhouding weer tussen het aantal organisaties op de main list en het totaal aantal organisaties op de list of participants.

We hebben voor deze definities van success rate gekozen omdat door alle ingediende projecten en deelnemende organisaties in de berekening op te nemen het volledige spectrum van deelname zichtbaar wordt. Op die manier wordt een overschatting van de success rate vermeden die zou optreden indien enkel beoordeelde projecten zouden worden meegeteld. Daarnaast zou het uitsluiten van ongeldige of onvolledige projecten ertoe leiden dat structurele tekortkomingen bij de voorbereiding of indiening van een project buiten beschouwing blijven.

8.3 Bronnenlijst literatuurstudie

- Bacian, M., & Eisele, K. (2023). Cultural policy innovation and systemic change: New governance for the creative economy. In E. Fisher & J. Soldatos (Eds.), *Creative bureaucracy and cultural policy* (pp. 51–68). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-031-33406-4_4
- DutchCulture. (2020). Evaluatie Creative Europe Desk Nederland 2014–2020. DutchCulture. <https://www.dutchculture.nl/nl/evaluatie-creative-europe-desk-nederland-2014-2020>
- DutchCulture. (2022). Creative Europe: Trends en aanbevelingen. DutchCulture. <https://www.dutchculture.nl/nl/creative-europe-trends-en-aanbevelingen>
- European Commission. (2021). Greening the Creative Europe Programme (NC0422043ENN). Publications Office of the European Union. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/8f4ecf91-0c53-11ec-9d3c-01aa75ed71a1/language-en>
- European Commission. (2023). Creative Europe monitoring report 2021–2022. Publications Office of the European Union. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/cc3835d9-3855-11ee-83a8-01aa75ed71a1>
- IDEA Consult, Imec-SMIT-VUB, Inforelais, Values of Culture & Creativity, & KUL-CiTIP. (2024). Cultural and creative sectors in the EU – Policy challenges and trends (IPOL_STU(2024)752453). European Parliament. [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/IPOL_STU\(2024\)752453](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/IPOL_STU(2024)752453)
- KEA. (2019). Research for CULT Committee – Creative Europe: Towards 2021 and beyond. KEA European Affairs. <https://www.kea-europe.eu/publication/creative-europe-towards-2021-and-beyond/>
- UNESCO. (2022). Re|Shaping policies for creativity: Addressing culture as a global public good. UNESCO Publishing. <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000380475>
- Voices of Culture. (2022). Youth, mental health and culture – Brainstorming report. European Commission. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/12345678-9abc-def0-1234-56789abcdef0>
- Voices of Culture. (2023). Green transition and culture – Brainstorming report. European Commission. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/abcdef12-3456-7890-abcd-ef1234567890>

*COLLECTIEF VOOR ONDERZOEK
EN ADVIES OVER
MAATSCHAPPIJ, POLITIEK EN
MEDIA*

make a difference